

13TH ATHENS AVANT GARDE FILM FESTIVAL

5 — 18.12
2024

online.tainiothiki.gr

  @tainiothikigr
www.tainiothiki.gr

 @aagfilmfestival
 @ΦΠΚΑ / AAGFF

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

© Jean-Baptiste Lhommeau

13th Athens
Avant Garde
Film Festival

Φεστιβάλ Πρωτοποριακού
Κινηματογράφου της Αθήνας

5-18.12.2024

Περιεχόμενα

Εισαγωγή (4)

Διεθνές διαγωνιστικό (8)

Διαγωνιστικό «Reframing Images» (28)

Ράντου Ζούντε / Ανατρεπτικά στοχαστικός
ή παλαβά σατιρικός (60)

Αντουανέττα Αγγελίδη /
Η αρχιτεκτονική του ονείρου (70)

Ζουμ στο έργο του Μιγκέλ Γκόμες (78)

Κώστας Γάβρας / Πήγαινε εκεί
όπου είναι αδύνατον να πας (82)

Ζαν-Λικ Γκοντάρ / Αριστουργήματα
της ποιητικής τέχνης (86)

Αποκατεστημένες και υπέροχες (92)

Ειδικές προβολές (96)

Παράλληλες εκδηλώσεις (102)

Contents

Introduction (6)

International Competition (9)

“Reframing Images” Competition (29)

Radu Jude / Subversively reflective
or loony satirical (61)

Antoinetta Angelidi /
The architecture of dream (71)

Zooming in on the work of Miguel Gomes (78)

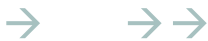
Costa-Gavras / Go where
it is impossible to go (82)

Jean-Luc Godard / Masterpieces
of poetic art (87)

Restored and Beautiful (92)

Special Screenings (96)

Side Events (102)

Καλώς ήρθατε στη φετινή 13η διοργάνωση του Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας. Σε μια εποχή πολυκρίσης –κλιματική αλλαγή, εξάντληση φυσικών πόρων, αυξανόμενη ανισότητα, άγριοι πόλεμοι και καπιταλισμός της επιτήρησης– ο ρόλος του κινηματογράφου και γενικότερα η παραγωγή αφηγήσεων καθίστανται εξαιρετικά κρίσιμα. Μπορούμε ακόμα να αναζητήσουμε δημιουργούς που θα παρουσιάσουν αντι-αφηγήσεις απέναντι στο καθεστωτικό αφήγημα ότι δεν υπάρχουν εναλλακτικές, ενάντια στη βία κατά των γυναικών, των εθνικών μειονοτήτων, των ΛΟΑΤΚΙ, των ασθενών με ανίατες ασθένειες και γενικά υπέρ των ανθρώπινων δικαιωμάτων; Υπάρχει ελπίδα ότι μπορούμε να ξεφύγουμε από τη γραμμική αναπαράσταση του ιστορικού χρόνου και να δώσουμε προτεραιότητα σε αφηγήσεις που αγωνίζονται για τη δικαίωση του καταπιεσμένου παρελθόντος;

Στο **Διεθνές Διαγωνιστικό** παρουσιάζονται δέκα ταινίες, οι περισσότερες από τις οποίες προέρχονται από μεγάλα διεθνή φεστιβάλ και οι οποίες πραγματεύονται τις επιπτώσεις της πολυκρίσης, υιοθετώντας διαφορετικές τροπικότητες της κινηματογραφικής αφήγησης, από την εθνογραφική έως την ποιητική, για να αφηγηθούν νέες μορφές πολιτικού αγώνα, πτυχές της πολιτικής των ταυτοτήτων, αρχεία συλλογικών αναμνήσεων και την επιστροφή του απωθημένου. Στο νέο διαγωνιστικό τμήμα «**Reframing Images**», που διοργανώνεται σε συνεργασία με την ARTWORKS, προβάλλονται είκοσι έξι ταινίες (μυθοπλασία, ντοκιμαντέρ, πειραματικές ταινίες), οι οποίες επανεξετάζουν τη σχέση μεταξύ αισθητικής και πολιτικής από μια νέα οπτική γωνία.

Το φεστιβάλ παρουσιάζει ένα αφιέρωμα στην **Αντουανέττα Αγγελίδη**, η οποία υπήρξε πρωτοπόρος του φεμινιστικού πειραματικού κινηματογράφου στην Ελλάδα. Το βλέμμα της είναι πρωτότυπο και προσωπικό και ως εκ τούτου ριζικά πολιτικό. Ο καλεσμένος του φεστιβάλ **Ράντου Ζούντε** θα παρουσιάσει παλιότερες ταινίες του αλλά και την ελληνική πρεμιέρα των δύο τελευταίων ταινιών του. Ο Ζούντε, ο οποίος ήταν από τους πρωτοπόρους του «Ρουμανικού Νέου Κύματος», έχει έκτοτε αναπτύξει ένα δικό του ιδίωμα που συνδυάζει τη σάτιρα με μια μελαγχολική ματιά στην κοινωνία.

Στον **Κώστα Γαβρά** απονέμεται το ειδικό βραβείο του φεστιβάλ για το έργο του και θα παρουσιάσει σε ελληνική πρεμιέρα τη νέα του ταινία *Τελευταία Πνοή*, μια υπέροχη ελεγεία για το να πεθαίνεις με αξιοπρέπεια. Θα είναι επίσης παρόντες η σύζυγός του και παραγωγός Μισέλ Ρέι-Γαβρά και ο Εντουί Πλενέλ, ο οποίος δημιούργησε τη σειρά ντοκιμαντέρ *Ο αιώνας του Κώστα Γάβρα* (προβάλλονται τα τρία πρώτα επεισόδια), όχι μόνο για να ανατρέξει στην ένδοξη διαδρομή του δημιουργού τον περασμένο αιώνα, αλλά και για να μας αφυπνίσει για την ευθραυστότητα της δημοκρατίας στη σημερινή συγκυρία.

Η βραβευμένη ταινία του σημαντικού Πορτογάλου δημιουργού **Μιγκέλ Γκό-μες** *Grand Tour* θα είναι η ταινία έναρξης του φεστιβάλ, και η Κρίστα Αλφαϊάτε, μαζί με τον διευθυντή φωτογραφίας Ρουί Πόσας θα παρευρεθούν στην τελετή έναρξης. Το μικρό αφιέρωμα στον Γκόμες περιλαμβάνει δύο ακόμα ταινίες που θα παρουσιάσει ο Πόσας.

Παρουσιάζεται επίσης, σε επιμέλεια της Νικόλ Μπρενέζ και του Πολ Γρίβα, ένα πρόγραμμα έννεα ταινιών του **Ζαν-Λικ Γκοντάρ**, οι οποίες ήταν προσχέδια ή οπτικά σενάρια των μεγάλου μήκους ταινιών του. Μάλιστα, στο *Σενάρια* βλέπουμε το τελευταίο πλάνο του εαυτού του μεγάλου δημιουργού πριν το ραντεβού του με τον θάνατο.

Στις **Ειδικές προβολές**, το *Δεν είμαι εγώ* του Λέος Καράξ θα είναι η ταινία λήξης του φεστιβάλ, ενώ προβάλλεται και η *Φαντοσμία* του Λαβ Ντίαζ. Η πολύ καλή φίλη του φεστιβάλ Σελίν Ρουιβό θα είναι μαζί μας για να παρουσιάσει το ντοκιμαντέρ, *Cinégraphies, γυναίκες της θύελλας*, για τον γυναικείο αμερικανικό πειραματικό κινηματογράφο. Ο Εχσάν Κοσμπάχτ, με το *Celluloid Underground*, αφηγείται ιστορίες κινηματογραφοφιλίας από την Τεχεράνη, ενώ ο Αμερικανός ανεξάρτητος κινηματογραφιστής και εικαστικός καλλιτέχνης Ρίτσαρντ Λέντς θα παρουσιάσει την ταινία του *Αντίο, Λακάν* σε ελληνική προεμιέρα.

Στις **Αποκατεστημένες και υπέροχες** παρουσιάζεται το *Χάπιου Νταΐη* του Παντελή Βούλγαρη, αποκατεστημένο και ψηφιοποιημένο από το νέο εργαστήριο της Ταινιοθήκης της Ελλάδος. *Η γιαγιά μου* του Κοτέ Μικαμπεριτζέ, μια ντανταϊστική σάτιρα της σοβιετικής γραφειοκρατίας, παρουσιάζεται με συνοδεία πρωτότυπης ζωντανής μουσικής από τον Λόλεκ, ενώ η αποκατεστημένη εκδοχή της *Επιστροφής στη λογική*, του Μαν Ρέι, έχει μουσική από τον Τζιμ Τζάρμους και τον Κάρτερ Λόγκαν. Θα προβληθεί επίσης η εμβληματική ταινία του βραζιλιανικού «Cinema Novo» *Μαύρος Θεός, Λευκός Διάβολος*, του Γκλάουμπερ Ρόσα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Υπουργό Πολιτισμού Δρ. Λίνα Μενδώνη και τον Περιφερειάρχη Αττικής κ. Νίκο Χαρδαλιά. Επίσης, τα στελέχη της Διαχειριστικής Αρχής του ΕΣΠΑ, την ARTWORKS και το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το ΕΚΚΟΜΕΔ, τους εκπροσώπους των πρεσβειών και των ινστιτούτων, καθώς και τα μέλη των κριτικών επιτροπών. Τέλος, το Δ.Σ. και τους συνεργάτες μου στην Ταινιοθήκη, καθώς και τους εργαζόμενους στο ΕΣΠΑ και τους εθελοντές.

Μαρία Κομνηνού

Διευθύντρια του 13ου Φεστιβάλ
Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας

The 13th edition of the Athens Avant-garde Film Festival takes place in a time of polycrisis - climate change, depletion of natural resources, growing inequality, savage wars and surveillance capitalism – in which the role of cinema and the production of narratives in general is becoming extremely crucial. Can we still look for auteurs who will present counter-narratives to TINA, against violence on women, ethnic minorities, LGBTI people, patients with terminal illnesses and generally in defence of human rights? Is there hope that we can that we can escape the linear representation of historical time and prioritize narratives that fight for the vindication of the repressed past?

The **International Competition** presents ten films, most of which have been screened at major international festivals and which address the repercussions of polycrisis, adopting different tropes of cinematic narrative, from ethnographic to poetic, to narrate new forms of political struggle, aspects of identity politics, archives of collective memories and the return of the repressed. In the new competition section “**Reframing Images**”, co-organized with ARTWORKS, twenty-six films (fiction, documentaries, experimental films) are screened, which re-examine the relationship between aesthetics and politics from a new perspective.

The festival presents a tribute to **Antoinetta Angelidi**, who was a pioneer of feminist experimental cinema in Greece. Her gaze is original and personal and therefore radically political. The guest of the festival, **Radu Jude**, will present his older films and the Greek premiere of his last two films. Jude, who was one of the pioneers of Romanian New Wave, has since developed his own idiom that combines satire with a melancholic look at society.

The award-winning film by acclaimed Portuguese director **Miguel Gomes**, *Grand Tour*, will be the opening film of the festival, and Crista Alfaiate, along with director of photography Rui Poças will be at the opening ceremony. The short tribute to Gomes includes two more films that Rui Poças will present.

In the programme, curated by Nicole Brenez and Paul Grivas, about **Jean-Luc Godard**, the films showcased are the drafts or visual scripts of his feature films. In *Scenarios* we can even see the last shot of the great auteur himself before his appointment with death.

In **Special Screenings**, Leo Carax's *I Am Not Me* will be the closing film of the festival, while Lav Diaz's *Phantasmia* will also be screened. Our very good friend of the festival Céline Ruivo will be with us to present the documentary, *Cinégraphies, the Women of the Storm* about women's American experimental cinema. Ehsan Khoshbakht, with *Celluloid Underground*, recites stories of cinephilia from Tehran, while independent filmmaker and visual artist Richard Ledes will present his film *Adieu Lacan* in a Greek premiere.

In **Restored and Beautiful**, Pantelis Voulgaris' *Happy Day* is presented, restored and digitized by the new laboratory of the Greek Film Archive. *My Grandmother*, by Kote Mikaberidze, a dadaist satire of Soviet bureaucracy, is screened with original live music by Lolek. *The Return to Reason*, by Man Ray, is shown in a newly restored version with music by Jim Jarmusch and Carter Logan. The emblematic Brazilian Cinema Nuovo film *Black God, White Devil*, by Glauber Rocha, is also screened.

I would like to thank the Minister of Culture Dr. Lina Mendoni and the Regional Governor of Attica Mr. Nikos Chardalias. Also, the executives of the NSRF Managing Authority, ARTWORKS, and Stavros Niarchos Foundation, the Hellenic Film and Audiovisula Center - Creative Greece, the representatives of the embassies and institutions, as well as the members of the jury. Finally, the Board of Directors and my colleagues at the Greek Film Archive, as well as the NSRF employees and the volunteers.

Maria Komninos

Artistic Director of the 13th Athens Avant-Garde Film Festival

Διεθνές διαγωνιστικό

Το Διεθνές Διαγωνιστικό παρουσιάζει σε ελληνική πρεμιέρα δέκα ταινίες μεγάλου μήκους, λίγο μετά τη συμμετοχή και τη διάκρισή τους στα μεγαλύτερα διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ. Αμφισβητώντας τις κινηματογραφικές συμβάσεις, οι ταινίες αυτές αναδεικνύουν θέματα πολιτικών αγώνων, συλλογικής μνήμης, ταυτότητας και υπαρξιακής αναζήτησης.

Εκφράζοντας ανησυχία για την κλιματική κρίση και τον σύγχρονο καπιταλισμό, οι ταινίες *Άμεση παρέμβαση* του Μπεν Ράσελ και του Γκιγιόμ Καγιό, και *Ο ουρανός που πέφτει* του Έρικ Ρόσα και της Γκαμπριέλα Καρνέιρο ντα Κούνια, αποτυπώνουν πορτρέτα δύο κοινοτήτων, εστιαζόμενες, αντίστοιχα, στην καθημερινότητα πολιτικών ακτιβιστών στη Γαλλία και στο ονειρικό τελετουργικό των αυτοχθόνων Γιανομάμι της Βραζιλίας, με στόχο την προστασία τους από ξένους εισβολείς.

Η ανάγκη διαφύλαξης της ταυτότητας βρίσκεται στο επίκεντρο του φιλμ *Μια ταινία Φιντάι* του Καμάλ Αλτζαφάρι, στο οποίο επιχειρείται η αποκατάσταση της ιστορικής μνήμης του παλαιστινιακού λαού μέσω της διάσωσης σημαντικού αρχαιακού υλικού. Με υπνωτιστικό ερωτισμό, ο Βιετναμέζος σκηνοθέτης Τρουγκ Μιν Κουί στο *Βιέτ και Ναμ* ανασκάπτει μυθοπλαστικά τις μνήμες και την κληρονομιά ενός έθνους. Στο *Φωτιά του ανέμου* της Μάρτα Ματέους, μέσα από μύθους και προφορικές παραδόσεις, αποκαλύπτονται τα ίχνη της Ιστορίας στο συλλογικό ασυνείδητο μιας κοινότητας εργατών αμπελώνων στην Πορτογαλία.

Με την ευρηματική ταινία *όπταις άμμε – με καις*, ο Ματίας Πινιέρο διερευνά με τη σειρά του τους μύθους και τη θραυσματική αναπαράστασή τους, ζωντανεύοντας την ποιήτρια Σαπφώ και τη Νύμφη Βριτόμαρτη, καθώς προσπαθούν να κατανοήσουν τη γλυκόπικρη φύση του πόθου. Η αναζήτηση της επιθυμίας και της ταυτότητας διαποτίζει τη νοσταλγική περιπλάνηση των ηρωίδων της ταινίας *κυανό*, της Λίλιθ Κράξνερ και της Μιλένα Τσερνόφσκι, ενώ, με κωμικό τόνο, ο Χάιντς Έμιγκχολτς στο *Κουστούμι* στοχάζεται πάνω στο παράδοξο της ανθρωπίνης ύπαρξης.

Μεταποτίζοντας το βλέμμα μας από μια αμιγώς ανθρωποκεντρική οπτική, η ταινία *Πέπε* του Νέλσον Κάρλος Ντε Λος Σάντος Αρίας δίνει φωνή σε έναν ιπποπόταμο που αφηγείται τη σουρεαλιστική ιστορία της μεταφοράς και της θανάτωσής του στην αμερικανική ήπειρο. Από την άλλη, το φιλμ *Συλλογικός μονόλογος* της Τζέσικα Σάρα Ρίνλαντ διερευνά με ευαισθησία τους δεσμούς που αναπτύσσονται μεταξύ ανθρώπων και ζώων, αμφισβητώντας τις φαντασιακές διαχωριστικές γραμμές που χωρίζουν τα δύο είδη.

Επιλογή ταινιών: Νεφέλη Γκαμπάντ, Ιάκωβος Σκενδερίδης, Μαρία Κομνηνού

Κείμενα: Νεφέλη Γκαμπάντ, Μαρία Κομνηνού

International Competition

The International Competition presents in Greek premiere ten feature films, shortly after their participation and distinction in major international film festivals. Challenging cinematic conventions, these films highlight themes of political struggles, collective memory, identity and existential search.

Expressing apprehension about the climate crisis and contemporary capitalism, the films *Direct Action*, by Ben Russell and Guillaume Cailleau, and *The Falling Sky*, by Eryk Rocha and Gabriela Carneiro da Cunha, depict portraits of two communities, focusing, respectively, on the daily lives of political activists in France, and on the dreamlike ritual of the indigenous Yanomami people of Brazil, which aims to protect them from foreign invaders. The preservation of identity is central to Kamal Aljafari's *A Fidai Film*, which attempts to restore the historical memory of the Palestinian people through the preservation of significant archival material. With hypnotic eroticism, Vietnamese director Truong Minh Quy's *Viet and Nam*, fictionally excavates the memories and legacy of a nation. In Marta Mateus's *Fire of Wind*, through myths and oral traditions, the traces of history are revealed in the collective unconscious of a community of vineyard workers in Portugal.

In the inventive *You Burn Me*, Matías Piñeiro explores myths and their fragmentary representation, bringing to life the poet Sappho and the nymph Britomartis as they seek to grasp the bittersweet nature of desire. The search for desire and identity permeates the nostalgic wanderings of the heroines of the film *bluish*, by Lilith Kraxner and Milena Czernovsky, while Heinz Emigholz in *The Suit*, reflects humorously on the paradox of human existence.

Shifting our gaze from a purely anthropocentric perspective, Nelson Carlos De Los Santos Arias's *Pepe* gives voice to a hippopotamus who tells the surreal story of his transport and killing in the Americas. On the other hand, Jessica Sarah Rinland's *Collective Monologue* sensitively explores the bonds that are fostered between humans and animals, questioning the imaginary boundaries separating species.

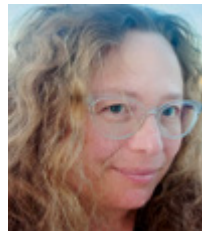
Film Selection: Nepheli Gambade, Jacob Skenderidis, Maria Komninos

Texts: Nepheli Gambade, Maria Komninos

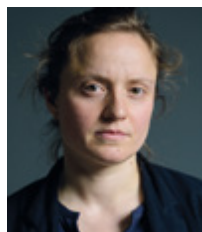

Διεθνές Διαγωνιστικό / Κριτική Επιτροπή

Η **Ρέα Βαλντέν** είναι κινηματογραφίστρια, θεωρητικός κινηματογράφου και επίκουρη καθηγήτρια στη Σκηνοθεσία και στο Μοντάζ στο Τμήμα Ψηφιακών Τεχνών και Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται στον *avant-garde* και πειραματικό κινηματογράφο, στον φεμινισμό και στην κινηματογραφική εκπαίδευση. Έχει υπηρετήσει στα διοικητικά συμβούλια του European Network for Avant-Garde and Modernism Studies και του Women in Film and Television Greece. Έχει συσυγγράψει το σενάριο της ταινίας *Κλέφτης ή Η πραγματικότητα* της Αντουανέτας Αγγελίδη. Σκηνοθέτησε το πορτρέτο της Αγγελίδη *Έμμονες ώρες στον τόπο της πραγματικότητας*.

Η **Μαρία Κουρκούτα** είναι κινηματογραφίστρια, μοντέρ και παραγωγός. Γεννήθηκε το 1982. Σπούδασε Ιστορία στην Ελλάδα και αισθητική του κινηματογράφου στη Γαλλία (Sorbonne Nouvelle και Paris 7). Από το 2010, υπήρξε ενεργό μέλος αυτοδιαχειριζόμενων εργαστηρίων εμφάνισης και επεξεργασίας φιλμ, όπου ανακάλυψε τις τεχνικές, αισθητικές και πολιτικές προεκτάσεις του πειραματικού και ανεξάρτητου κινηματογράφου. Οι ταινίες της έχουν διακριθεί και έχουν προβληθεί σε διάφορα φεστιβάλ, ταιιοθήκες και αίθουσες του εξωτερικού, ενώ παράλληλα με το κινηματογραφικό της έργο έχει παρουσιάσει βίντεο εγκαταστάσεις σε πολλά μουσεία ανά τον κόσμο, έχει διδάξει την πρακτική του φιλμ των 16mm κι έχει εργαστεί ως προγραμματίστρια και βοηθός *post-production* ταινιών μικρού μήκους.

Η **Τζάκι Ντέιβις** (Primitive Film) είναι παραγωγός και επιμελήτρια με έδρα το Λονδίνο και εργάζεται στη διασταύρωση της τέχνης και του κινηματογράφου. Δραστηριοποιείται σε διάφορες πλατφόρμες, όπως εκθέσεις σε γκαλερί τέχνης, ραδιοηλεκτρικές μεταδόσεις, κινηματογράφο και τοποειδικά περιβάλλοντα — έχοντας αναλάβει την παραγωγή πάνω από 60 ταινιών καλλιτεχνών για το Channel 4 και παρουσιάζοντας πρεμιέρες ταινιών καλλιτεχνών στις Κάννες και στο Λοκάρνο, συμπεριλαμβανομένης της υποψήφιας για BAFTA ταινίας *Ρέι και Λιζ* (2018) του Ρίτσαρντ Μπίλιγχαμ. Η Τζάκι, κάτοχος του BFI Vision Award, ήταν υποψήφια για βραβείο BAFTA και βραβεύτηκε ως καλύτερη πρωτοποριακή παραγωγός στα British Independent Film Awards για το *Ρέι και Λιζ*. Είναι μέλος του Δικτύου Παραγωγών ACE και έχει πραγματοποιήσει παραγωγές με καλλιτέχνες όπως οι: Απίτσαππογκ Βερασεθάκουλ, Μπεν Ρίβερς, Πολίν Κουρνιέ Τζαρντάν, Ντιέγκο Μαρκόν μεταξύ άλλων.

International Competition / Jury

Rea Waldén is a filmmaker, a film theorist, and Assistant Professor of Film Direction and Editing in the Department of Digital Arts and Cinema at the University of Athens, Greece. Her research interests focus on avant-garde and experimental cinema, feminism, and film education. She has served on the Board of Directors of the European Network for Avant-Garde and Modernism Studies, and Women in Film and Television Greece. She has co-written the film *Thief or Reality* directed by Antoinetta Angelidi. She has directed the documentary-portrait of Angelidi *Obsessive Hours at the Topos of Reality*.

Maria Kourkouta is a filmmaker, editor and producer, born in 1982. She studied history in Greece and film aesthetics in France (Sorbonne Nouvelle and Paris 7). Since 2010, she has been an active member of French artist-run celluloid film laboratories, where she discovered the technical, aesthetic and political implications of experimental and independent cinema. Her films have been awarded and screened in various festivals, film museums and theaters. Alongside her film work, she has presented video installations in several museums around the world, taught 16mm film practice and worked as a programmer and post-production assistant for short films.

Jacqui Davies (Primitive Film) is a London-based producer and curator working at the intersection of art and cinema. She works across platforms, including art gallery exhibitions, broadcast, cinema, and site-specific contexts – commissioning over 60 artists' films for Channel 4 and premiering artists' films at Cannes and Locarno, including the BAFTA-nominated *Ray & Liz* (2018) by Richard Billingham. Jacqui, a BFI Vision Award recipient, is a BAFTA nominee and won Best Breakthrough Producer at the British Independent Film Awards for *Ray & Liz*. She is a member of the ACE Producers Network and has produced works with artists including Apichatpong Weerasethakul, Ben Rivers, Pauline Curnier Jardin and Diego Marcon, among others.

Σκηνοθεσία/Direction

Kamal Aljafari

Μοντάζ/Editing

Kamal Aljafari, Yannig Willmann

Ήχος/Sound

Attila Faravelli, Jochen Jezussek

Μουσική/Music

Simon Fisher Turner

Παραγωγοί/Producers

Kamal Aljafari, Flavia Mazzarino

Εταιρεία παραγωγής/**Production company:**

Kamal Aljafari Productions

Επικοινωνία/Contact

Kamal Aljafari Productions

Βραβεία/Awards

Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής
στο Διαγωνιστικό Burning Lights
του Visions du Réel/Grand Jury Prize
in Burning Lights Competition
of Visions du Réel

Μια ταινία Φιντάι

A Fidai Film

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Παλαιστίνη, Γερμανία, Κατάρ, Βραζιλία, Γαλλία/Palestine, Germany, Qatar, Brazil, France, 78', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Αραβικά, Αγγλικά, Εβραϊκά/Arabic, English, Hebrew

■ Ο Ντεριντά, στο βιβλίο του, *Η έννοια του αρχείου*, εξετάζει σημαντικά ερωτήματα που θέτουν τα αρχεία ως θεματοφύλακες της μνήμης. Το *Μια ταινία Φιντάι* απαντά με σπαρακτικό τρόπο σε αυτά τα ερωτήματα. Το 1982 στη Βηρυτό, ο ισραηλινός στρατός εισέβαλε τα αρχεία του Παλαιστινικού Κέντρου Ερευνών. Τα ιστορικά τεκμήρια και το οπτικοακουστικό υλικό ονοματίστηκαν και καταλογογραφήθηκαν εκ νέου σύμφωνα με τις επιθυμίες των καινούργιων τους θεματοφυλάκων του IDF. Σύμφωνα με τον Νικόλας Φεοντόροφ: «Το *Μια ταινία Φιντάι* προτείνει μια αντιθετική αφήγηση για να επαναφέρει τα ίχνη της λεηλατημένης ιστορίας της Παλαιστίνης. Ο Καμαλ Αλτζαφάρι ξανακοιτάζει από τη δική του σκοπιά αυτές τις εικόνες – αποκλειστικά από φιλμικό και τηλεοπτικό υλικό– και υπογραμμίζει το ιδιότυπο καθεστώς τους και τον τρόπο ύπαρξης τους ως πολιτικά αντικείμενα».

■ Derrida in his famous book, *Archive Fever* raises many crucial questions on the role of archives as keepers of memory. *A Fidai Film* is almost an answer to these questions. In 1982 in Beirut, the Israeli army looted the archives of the Palestinian Research Center. These historical documents and audiovisual materials were renamed and re-catalogued according to the desires of their new IDF custodians. According to Nicolas Feodoroff: “*A Fidai Film* proposes a counter-narrative of this loss, to restore the traces of Palestine's pillaged history. Kamal Aljafari takes a fresh look at these images, here exclusively from film or television, and highlights the complexity of their status and their mode of existence as political objects”.

Σκηνοθεσία/Direction: Eryk Rocha, Gabriela Carneiro da Cunha

Σενάριο/Script: Eryk Rocha, Gabriela Carneiro da Cunha

Φωτογραφία/Cinematography: Eryk Rocha, Bernard Machado

Μοντάζ/Editing: Renato Vallone

Ήχος/Sound: Marcos Lopes, Guile Martins, Toco Cerqueira

Μουσική/Music: Comunidade de Watoriki

Συμμετέχουν/Participants:

Davi Kopenawa, Justino Yanomami, Givaldo Yanomami, Raimundo Yanomami, Dinarte Yanomami, Guiomar Kopenawa, Roseane Yariana, Watoriki Community

Παραγωγοί/Producers:

Eryk Rocha, Gabriela Carneiro da Cunha, Donatella Palermo

Εταιρεία παραγωγής/Production company: Aruac Filmes

Συμπαργωγή/Co-production:

Hutukara Associação Yanomami, Sternal Entertainment with Rai Cinema

Επικοινωνία/Contact: Rediance Films

Βραβεία/Awards

Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ DMZ/Special Jury Prize of DMZ International Documentary Film Festival

Παγκόσμια πρεμιέρα / World premiere
Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών των Κανών / Cannes Directors' Fortnight

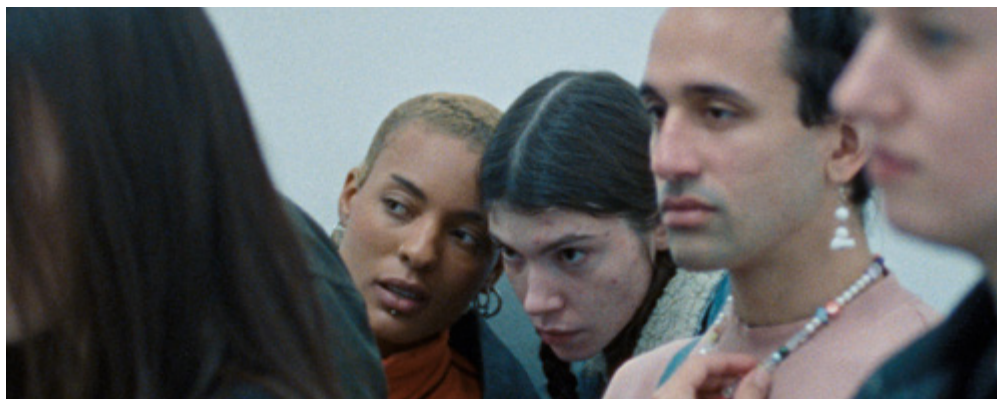
Ο ουρανός που πέφτει

A queda do céu / The Falling Sky

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Βραζιλία, Ιταλία, Γαλλία/Brazil, Italy, France, 110', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Πορτογαλικά/Portuguese

■ Βασισμένο στα λόγια του σαμάνου και ηγέτη των Γιανομάμι, Ντάβι Κοπενάουα, το *Ο ουρανός που πέφτει* απεικονίζει την κοινότητα των ιθαγενών Ουατορική, σκιαγραφώντας μια ζωτικής σημασίας τελετή κηδείας, γνωστή ως Ρεάχου, μια συλλογική προσπάθεια να συγκρατηθεί ψηλά ο ουρανός. Η ταινία αποτελεί μια αιχμηρή σαμανική κριτική της παράνομης εξόρυξης χρυσού και του θανατηφόρου μείγματος επιδημιών που φέρνουν οι ξένοι, τους οποίους οι Γιανομάμι αποκαλούν «σαβάρα», και εκείνοι που ο Κοπενάουα αποκαλεί «ανθρώπους των εμπορευμάτων». Αναδεικνύοντας την ομορφιά της κοσμολογίας των Γιανομάμι και των πνευμάτων τους «σαπίρι», ενώ παράλληλα υπογραμμίζει τη γεωπολιτική σημασία αυτού του λαού, το *Ο ουρανός που πέφτει* μας προσκαλεί σε εισέληθμε σε ένα όνειρο.

■ Based on the powerful words of shaman and Yanomami leader Davi Kopenawa, *The Falling Sky* portrays the Indigenous community of Watoriki as it engages in a vital funeral rite known as a Reahu – a collective effort to hold up the sky. The film stands as a trenchant shamanic critique of illegal gold mining, the deadly mix of epidemics brought by outsiders the Yanomami call “xawara”, and those Davi calls the “merchandise people.” Showcasing the beauty of Yanomami cosmology and its xapiri spirits while also highlighting this people’s geopolitical importance, *The Falling Sky* invites us to dream far.

Σκηνοθεσία/Direction:

Lilith Kraxner, Milena Czernovsky

Σενάριο/Script: Lilith Kraxner,
Milena Czernovsky**Φωτογραφία/Cinematography:**
Antonia de la Luz Kašik**Μοντάζ/Editing:** Lilith Kraxner,
Milena Czernovsky**Ήχος/Sound:** Benedikt Palier**Μουσική/Music:** Benedikt Palier**Ηθοποιοί/Cast:** Leonie Bramberger,
Natasha Goncharova**Παραγωγοί/Producers:**

Lixi Frank, David Bohun

**Εταιρεία παραγωγής/Production
company:** Panama Film**Επικοινωνία/Contact:** Square Eyes**Βραβεία/Awards**Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής
στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου
της Μασσαλίας – FIDMarseille/Grand
Jury Prize in Marseille International
Film Festival – FIDMarseille**κυανό**

bluish

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Αυστρία/Austria, 83', DCP, Έγχρωμη/Color
Με ήχο/With sound, Αγγλικά, Γερμανικά, Ρωσικά/English, German, Russian

■ Η Έρολ και η Σάσα, δύο κάπως αποπροσανατολισμένοι χαρακτήρες στα είκοσί τους, περιφέρονται άσκοπα στις ψυχρές χειμωνιάτικες μέρες μιας πόλης. Ενώ ρίχνουν ένα τρυφερό βλέμμα σε θραύσματα της καθημερινότητάς τους, άνθρωποι, ιστορίες, τόποι και πραγματικότητες αρχίζουν να αλληλεπικαλύπτονται και να διαπλέκονται. Το *κυανό* σκιαγραφεί μια εύθραυστη συνθήκη ύπαρξης, μια κατάσταση ή ατμόσφαιρα ασάφειας και νοσταλγίας. Με ήρεμο ρυθμό, υπνωτιστική μουσική, προσεγγμένα κάδρα 4:3 σε 16mm και ελάχιστους διαλόγους, οι σκηνοθέτιδες μετατρέπουν τα σώματα και τα πρόσωπα των πρωταγωνιστριών σε συναισθηματικούς χάρτες. Δύο χρόνια μετά το απελευθερωτικό *Μπέατριξ* (12ο ΦΠΚΑ), το σκηνοθετικό δίδυμο θέτει ξανά στο επίκεντρο το γυναικείο σώμα, χειραφετημένο από κάθε είδους υπαγορεύσεις.

■ Errol and Sasha, two somewhat disoriented characters in their twenties, are each aimlessly drifting through a city's gloomy winter days. Whilst casting a soft gaze on fragments of their everyday lives, people, stories, places and realities start to overlap and intertwine. *bluish* describes a fragile state of being, a condition or rather an atmosphere of ambiguity and longing. The film's measured pace and hypnotic music, the meticulous 4:3 framings shot on 16mm and the minimal dialogue, turn the bodies and faces of the protagonists into emotional maps. Two years after the liberating *Beatrix* (12th AAGFF), the directorial duo again puts the female body front and centre, emancipated from any kind of dictates.

Σκηνοθεσία/Direction: Guillaume Cailleau, Ben Russell

Φωτογραφία/Cinematography: Ben Russell

Μοντάζ/Editing: Guillaume Cailleau, Ben Russell

Ήχος/Sound: Bruno Auzet

Παραγωγοί/Producers: Guillaume Cailleau

Εταιρεία παραγωγής/Production company: CaSk Films

Συμπαγωγή/Co-production: Volte Films

Επικοινωνία/Contact: Shellac Films

Βραβεία/Awards

Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στο τμήμα Encounters και Ειδική Μνεία της Επιτροπής Ντοκιμαντέρ του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βερολίνου/ Best Encounters Film Award & Special Mention of Documentary Jury in Berlinale – Berlin International Film Festival, Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο Cinéma du Réel/Grand Jury Prize in Cinéma du Réel

Άμεση παρέμβαση

Direct Action

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Γερμανία, Γαλλία/Germany, France, 216', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Γαλλικά, Αραβικά, Αγγλικά/ French, Arabic, English

■ Τοποθετώντας το στα χρόνια μετά την ακύρωση της κατασκευής αεροδρομίου στην αγροτική περιοχή Νοτρ-Νταμ-ντε-Λαντ, ο Μπεν Ράσελ και ο Γκιγιόμ Καγιό συνθέτουν ένα μεγάλης ακρίβειας πορτρέτο της συλλογικής ζωής μιας από τις σημαντικότερες κοινότητες ακτιβιστών στη Γαλλία, γνωστής και ως «ZAD» (Ζώνης Υπεράσπισης). Με καθηλωτική κινηματογράφηση, στα χνάρια της Σαντάλ Άκερμαν, η λεπτομερής παρατήρησή τους εστιάζεται στην υλικότητα της καθημερινότητας, αναδεικνύοντας αισθητηριακά και φιλοσοφικά το διακύβευμα μιας μαχητικής στάσης απέναντι στις αδικίες του σύγχρονου κόσμου. «Ένα κορυφαίο δείγμα τολμηρής κινηματογραφικής δημιουργίας, που ωθεί τον θεατή να αναλογιστεί πάνω στη σχέση μεταξύ φόρμας και περιεχομένου, διεισδύοντας παράλληλα με αποπλιστική σαφήνεια σε έναν από τους σημαντικότερους πολιτικούς αγώνες της σύγχρονης Ευρώπης» (Film Comment).

■ Set in the years after the cancellation of the construction of an airport in the rural area of Notre-Dame-des-Lands, Ben Russell and Guillaume Cailleau compose a meticulous portrait of the collective life of one of the most important activist communities in France, also known as the “ZAD” (Zone to Defend). With immersive filmmaking that follows in the footsteps of Chantal Akerman, their meticulous observation captures the materiality of everyday life, sensitively and philosophically unveiling the stakes of a militant stance against contemporary injustices. “A superlative example of the daring kind of filmmaking, compelling the viewer to consider the relationship between form and content while delving into one of the most significant political struggles of contemporary Europe with disarming concreteness” (Film Comment).

Σκηνοθεσία/Direction: Marta Mateus

Σενάριο/Script: Marta Mateus

Φωτογραφία/Cinematography:

Marta Mateus, Vítor Carvalho

Μοντάζ/Editing: Marta Mateus,
Claire Atherton

Ήχος/Sound: Hugo Leitão,
Elsa Ferreira

Ηθοποιοί/Cast: Soraia Prudêncio,
Maria Catarina Sapata, Safir Eizner,
José Moura, Maria Clara Madeira,
Margarida Cabaço, Jorge "Tati"
Malinha, Jaime Fortio, João Prudêncio,
Tânia Ramos, José Códices, Miguel
Aldeaga, Manuel Geadas "Coimbra",
Antónia Paulos, Eliel Santos, Rui
Serrano, João Neves, Vera Garcia,
Maria João Onofre, Tina Campos,
Maria João Silveira, André Campanha,
Maria Monteiro, Telma Monteiro,
Lídia Barrela, Rui Moreira, Nelson
Idalécio Cigano

Παραγωγοί/Producers: Marta Mateus,
Pedro Costa

**Εταιρεία παραγωγής/Production
company:** Clarão Companhia

Συμπααραγωγή/Co-production:

Casa Azul Films, Les Films d'Ici

Επικοινωνία/Contact: Portugal Film -
Portuguese Film Agency

Παγκόσμια πρεμιέρα / World premiere
Φεστιβάλ Κινηματογράφου
του Λοκάρνο / Locarno Film Festival

Φωτιά του ανέμου

Fogo do Vento / Fire of Wind

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Πορτογαλία, Ελβετία, Γαλλία/Portugal,
Switzerland, France, 72', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound,
Πορτογαλικά/Portuguese

■ Η Μάρτα Ματέους έκανε το ντεμπούτο της στο Φεστιβάλ των Καννών με τη μικρού μήκους ταινία *Άγανα, ξεραίλα*, την οποία είχε έπειτα παρουσιάσει στο 9ο ΦΠΚΑ. Είμαστε ευτυχείς που έρχεται ξανά για την προβολή της ταινίας της *Φωτιά του ανέμου*. Μια ιστορία αγροτικών εξεγέρσεων και καταπίεσης από τους μεγαλοκτηματίες, δύο αιώνες πορτογαλικής Ιστορίας συμπυκνωμένες σε μια μεγαλειώδη σύνθεση, μεταπτώσεις από φρενήρεις καταδιώξεις σε ακινησία που μεταδίδεται σε πλάνα-σεκάνς. Η ομορφιά και η δύναμη της αφήγησης θυμίζει τους αδελφούς Ταβιάνι και τον Αγγελόπουλο. Η Ματέους όμως έχει διαμορφώσει το δικό της κινηματογραφικό ιδίωμα, σμιλεύοντας εικόνες με τους εργάτες που τρυγούν και βρίσκουν καταφύγιο στα δέντρα για να γλυτώσουν την καταδίωξη των μεγαλοκτηματιών καθώς δέχονται επισκέψεις από τα φαντάσματα της Ιστορίας.

■ Marta Mateus made her debut at Cannes with the short film *Barbs Wastelands*, and then came for its Greek Premiere at the 9th AAGFF. We are happy that she is joining us again for the screening of her first feature film, *Fire of the Wind*. A story of peasant revolts and oppression by landowners, two centuries of Portuguese history condensed into a magnificent composition, transitions from frenetic pursuits to stillness conveyed in sequence shots. The beauty and the power of the narrative often have reminiscences of the Taviani brothers and Angelopoulos. Yet Mateus has developed a distinctive style of her own, sculpting images from the trapping of local wine pickers who take refuge in the trees to escape the persecution of landowners as they are visited by the ghosts of History.

Σκηνοθεσία/Direction

Jessica Sarah Rinland

Σενάριο/Script:

Jessica Sarah Rinland

Φωτογραφία/Cinematography:

Jessica Sarah Rinland

Μοντάζ/Editing:

Jessica Sarah Rinland

Ήχος/Sound: Philippe Ciompi**Συμμετέχουν/Participants:**

Macarena Santa,
 María Lloydí, María Jose Micale,
 Alicia Delgado, María Soledad
 Rosso, Nicolas Gustavo Carro,
 Franco Elio Itri, Juanita

Παραγωγοί/Producers:

Melanie Schapiro,
 Jessica Sarah Rinland

Εταιρεία παραγωγής/Production

company: Trapecio Cine

Επικοινωνία/Contact:

Trapecio Cine

Βραβεία/Awards

Ειδική Μνεία στο Φεστιβάλ
 Κινηματογράφου Σαν Σεμπαστιάν /
 Special Mention in San Sebastian
 Film Festival

Συλλογικός μονόλογος

Monólogo colectivo / Collective Monologue

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Αργεντινή, Ηνωμένο Βασίλειο/
 Argentina, United Kingdom, 104', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/
 With sound, Ισπανικά/Spanish

■ Το έργο της καταξιωμένης Βρετανοαργεντινής καλλιτέχνης Τζέσικα Σάρα Ρίνλαντ χαρακτηρίζεται από έναν βαθιά αισθητικό τρόπο κινηματογράφησης, σε φιλμ 16mm, μέσα από τον οποίο εξετάζει τη σχέση μεταξύ ανθρώπων, θεσμών και του φυσικού κόσμου. Στον *Συλλογικό μονόλογο* εμβαθύνει σε οικείες στιγμές για να αποκαλύψει τη σύνθετη σχέση μεταξύ ανθρώπων και ζώων σε μια κοινότητα ζωολογικών κήπων και κέντρων διάσωσης στην Αργεντινή. Καθώς αποκαλύπτονται οι ιστορίες αυτών των θεσμών, η ταινία θέτει έμμεσα ερωτήματα σχετικά με την οικολογία, την αποικιοκρατία, την εργασία και τη βία σε αυτά τα περιβάλλοντα. Παράλληλα, η ταινία μάς προσκαλεί να αναλογιστούμε τις συχνά παραγνωρισμένες ζωές τόσο των ζώων όσο και των φροντιστών τους, καθώς και τον αμοιβαίο δεσμό που αναπτύσσεται μεταξύ τους, ο οποίος υπερβαίνει τις φαντασιακές διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των ειδών.

■ The work of the acclaimed British-Argentinean artist Jessica Sarah Rinland, is distinguished by a deeply sensitive approach to filming on 16mm, through which she explores the intricate relationship between humans, their institutions, and the physical world. In *Collective Monologue*, she delves into intimate moments to reveal the complex relationship between humans and animals within a community of zoos and rescue centers in Argentina. As histories of these institutions unfold, the film raises implicit questions about ecology, colonialism, labor, and violence in these environments. Simultaneously, it invites us to reflect on the often-overlooked lives of both the animals and the caretakers, highlighting the mutual bond that is fostered between them, which transcends imaginary boundaries separating species.

Σκηνοθεσία/Direction:

Nelson Carlos De Los Santos Arias

Σενάριο/Script: Nelson Carlos
De Los Santos Arias

Φωτογραφία/Cinematography:

Camilo Soratti, Roman Lechapelier
& Nelson Carlos De Los Santos Arias

Μοντάζ/Editing: Nelson Carlos

De Los Santos Arias

Ήχος/Sound: Nahuel Palenque,

Nelson Carlos de los Santos Arias

Μουσική/Music: Nelson Carlos

De Los Santos Arias

Ηθοποιοί/Cast: Jhon Narváez,

Sor María Ríos, Fareed Matjila,
Harmony Ahalwa, Jorge Puntillón
García, Shifafure Faustinus, Steven
Alexander, Nicolás Marín Caly

Παραγωγοί/Producers:

Pablo Lozano, Tanya Valette, Nelson
Carlos De Los Santos Arias

Εταιρεία παραγωγής/Production

company: Monte & Culebra

Συμπααραγωγή/Co-production:

4 A 4 Productions, Pandora Film,
Joe's Vision

Επικοινωνία/Contact:

Monte & Culebra

Βραβεία/Awards

Αργυρή Άρκτος Καλύτερης
Σκηνοθεσίας στο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Βερολίνου/Silver
Bear for Best Director in Berlinale –
Berlin International Film Festival

Πέπε

Pepe

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Δομινικανή Δημοκρατία, Ναμίμπια, Γερμανία, Γαλλία/Dominican Republic, Namibia, Germany, France, 122', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Ισπανικά, Αφρικανικά, Μπαντού, Γερμανικά/Spanish, Afrikaans, Mbukushu, German

■ Η ταινία αφηγείται τη σουρεαλιστική και συναρπαστική ιστορία του πρώτου και μοναδικού ιπποπόταμου που σκοτώθηκε ποτέ στην αμερικανική ήπειρο: του Πέπε, όπως ονομάστηκε από τον κολομβιανό Τύπο. Σε έναν κόσμο όπου τα όρια μεταξύ του πραγματικού και του φανταστικού είναι θολά, η ταινία συνδυάζει χιούμορ και μελαγχολία για να εξερευνήσει θέματα μνήμης, εξορίας και ιστορικού τραύματος. Με αφηγητή μια φωνή που ισχυρίζεται ότι ανήκει στον ίδιο τον Πέπε, η ταινία χρησιμοποιεί ευρηματικά οπτικά μέσα και ηχητικό σχεδιασμό για να αφηγηθεί την τραγική αλλά και παράδοξη ιστορία του. Μεταξύ συναντήσεων, επιφοιτήσεων και παρεξηγήσεων, ο Πέπε προσκαλεί τους θεατές σε έναν κόσμο γεμάτο ιστορίες για τη ζωή και τον θάνατο.

■ The film tells the surreal and compelling story of the first and only hippopotamus ever killed in the Americas, named Pepe by the Colombian press. Set in a world where the boundaries between the real and the imagined blur, the film blends humor and melancholy to explore themes of memory, exile, and historical trauma. Narrated by a voice claiming to be Pepe, the film employs inventive visuals and sound design to convey his tragic yet absurd story. Through encounters, epiphanies, and misunderstandings, Pepe invites viewers into a world full of stories about life and death.

Σκηνοθεσία/Direction

Heinz Emigholz

Σενάριο/Script: Heinz Emigholz

Φωτογραφία/Cinematography:

Heinz Emigholz, Till Beckmann,
Jonathan Perel

Μοντάζ/Editing: Till Beckmann,
Heinz Emigholz

Ήχος/Sound: Christian Obermaier,
Jochen Jezussek, Jesús Omar Elizalde
Blancas, Ueli Etter, Andreas Reihse

Μουσική/Music: Kreidler

Ηθοποιοί/Cast: John Erdman,
Susanne Bredehöft, René
Schoenenberger, Laurean Wagner
and Ueli Etter, Bodo Holland-Moritz,
Käthe Kruse, Edda Kruse Rosset,
Amanda Veirum, Abril Sánchez, Saul
Rubio

Παραγωγοί/Producers: Heinz
Emigholz, Jonathan Perel, Claudio
Zilleruelo Acra, Julián Antuñano,
John Erdman

**Εταιρεία παραγωγής/Production
company:** Pym Films & Taller Tritón

Επικοινωνία/Contact: Filmgalerie 451

Παγκόσμια πρεμιέρα /

World premiere

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Νέας

Υόρκης / New York Film Festival

Το Κουστόύμι

The Suit

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Γερμανία, Μεξικό, Αργεντινή, ΗΠΑ/Germany, Mexico, Argentina, USA, 89', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Γερμανικά, Αγγλικά/German, English

■ *Το Κουστόύμι* του Χάιντς Έμιγκχολτς, γνωστού για τα πρωτοποριακά έργα του στον χώρο του κινηματογράφου και της αρχιτεκτονικής, είναι μια ξεκαρδιστική κωμωδία sci-fi γύρω από το παράδοξο της ανθρώπινης ύπαρξης. Ο βετεράνος ηθοποιός Τζον Έρντμαν, με πλούσιο παρελθόν στις συνεργασίες του με καλλιτέχνες όπως η Ιβόν Ράινερ και ο Ρόμπερτ Γουίλσον, επιστρέφει ως ο χαρακτήρας με την απλή επωνομασία "Γέρος Λευκός Άνδρας". Μαζί του, μια Γερμανίδα σκηνοθέτιδα και μια ρομποτική εκδοχή του εαυτού του, εξερευνούν φιλοσοφικά ζητήματα όπως ο κινηματογράφος, η τεχνολογία και η Αποκάλυψη. Πυρισμένη μεταξύ Βερολίνου, Μάλτας και Μεξικού, η οξυδερκής αυτή εξερεύνηση του ανθρώπινου μέλλοντος συνδυάζει ειρωνικό χιούμορ με αναφορές από τον Βάλτερ Μπένγιαμιν μέχρι τη Νέλλυ Φουρτάδο, όλα με μια απολαυστικά ασεβή και παράλογη διάθεση.

■ *The Suit* by Heinz Emigholz, known for his groundbreaking work in film and architecture, is a hilarious sci-fi comedy that delves into the absurdity of human existence. Veteran actor John Erdman, with a rich history of collaborations with artists like Yvonne Rainer and Robert Wilson, reprises his role as the character "Old White Male." He is accompanied by a German filmmaker and a robotic version of himself as they explore philosophical issues such as cinema, technology, and the apocalypse. Shot in Berlin, Malta and Mexico, this insightful exploration of the human future combines wry humour with references from Walter Benjamin to Nelly Furtado, all in a delightfully irreverent and absurdist mood.

Σκηνοθεσία/Direction

Matías Piñeiro

Σενάριο/Script: Matías Piñeiro**Φωτογραφία/Cinematography:**

Tomas Paula Marques, Matías Piñeiro

Μοντάζ/Editing: Gerard Borràs**Ήχος/Sound:** Mercedes Gaviria Jaramillo**Μουσική/Music:** Gabi Saidón, María Villar**Ηθοποιοί/Cast:** Gabi Saidón, María Villar, María Inês Gonçalves, Agustina Muñoz**Παραγωγοί/Producers:**

Garbiñe Ortega, Matías Piñeiro, Melanie Schapiro

Εταιρεία παραγωγής/Production**company:** Películas mirando el techo, Trapacio Cine**Επικοινωνία/Contact:**

Trapacio Cine

Βραβεία/AwardsΕιδική Μνεία στο Cinéma du Réel/
Special Mention in Cinéma du Réel

Παγκόσμια πρεμιέρα / World premiere

Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Βερολίνου/ Berlinale – Berlin
International Film Festival**όπταις άμμε – με καις***tú me abrasas / You Burn Me*Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Αργεντινή, Ισπανία/Argentina, Spain, 64', DCP,
Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ισπανικά/Spanish

■ Στην ταινία *όπταις άμμε – με καις*, ο Αργεντινός σκηνοθέτης Ματίας Πινιέρο διασκευάζει το κεφάλαιο «Αφρός της θάλασσας» από το βιβλίο του Τσεζαρε Παβέζε *Διάλογοι με τη Λευκοθέα*, που εκδόθηκε το 1947. Δίπλα στη θάλασσα, η αρχαία Ελληνίδα ποιήτρια Σαπφώ και η Νύμφη Βριτόμαρτις μιλούν για την αγάπη και τον θάνατο. Σύμφωνα με τον θρύλο, η Σαπφώ λέγεται ότι έπεσε στον ωκεανό εξαιτίας ερωτικής απογοήτευσης. Η Βριτόμαρτις, από την άλλη, φημολογείται ότι έπεσε τυχαία από έναν γκρεμό στη θάλασσα, ενώ έτρεχε για να ξεφύγει από έναν άντρα. Μαζί συζητούν τις ιστορίες και τις εικόνες που έχουν δημιουργηθεί γύρω από αυτές, ελπίζοντας να κατανοήσουν, έστω για μια στιγμή, τη γλυκόπικρη φύση της επιθυμίας.

■ In his film *tú me abrasas*, Argentinian filmmaker Matías Piñeiro adapts “Sea Foam”, a chapter of Cesare Pavese’s 1947 book *Dialogues with Leucò*. By the sea, the ancient Greek poet Sappho and the Nymph Britomart are talking of love and death. Sappho is supposed to have thrown herself into the ocean from heartbreak. Britomart, to have accidentally fallen into the water from a cliff, while running from a man. Together they discuss the stories and images created around them, hoping to grasp, at least for a moment, the bittersweet nature of desire.

Σκηνοθεσία/Direction

Trương Minh Quý

Σενάριο/Script: Trương Minh Quý**Φωτογραφία/Cinematography:**

Son Doan

Μοντάζ/Editing: Félix Rehm**Ηχος/Sound:** Vincent Villa**Ηθοποιοί/Cast:** Phạm Thanh Hải,
Đào Duy Bảo Định, Nguyễn Thị Nga,
Lê Việt Tụng**Παραγωγοί/Producers:**

Bianca Balbuena, Bradley Liew

**Εταιρεία παραγωγής/
Production company:**

Epicmedia Productions

Συμπααραγωγή/Co-production:

E&W Films

Επικοινωνία/Contact:

Pyramide International

Παγκόσμια πρεμιέρα / World premiere

Ένα Κάποιο Βλέμμα του Φεστιβάλ
των Καννών / Un Certain Regard of
the Cannes Film Festival

Βιέτ και Ναμ

Viêt and Nam

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Βιετνάμ, Φιλιππίνες, Σιγκαπούρη, Γαλλία, Ολλανδία, Ιταλία, Γερμανία, ΗΠΑ/Vietnam, Philippines, Singapore, France, Netherlands, Italy, Germany, USA, 129', DCP, Έγχρωμη/Color
Με ήχο/With sound. Βιετναμέζικα/Vietnamese

■ Δύο νεαροί ανθρακωρύχοι, ο Βιέτ και ο Ναμ, ανακαλύπτουν την οικειότητα στο σκοτάδι ενός ανθρακωρυχείου, ενός μέρους που αρχικά μοιάζει περιοριστικό, αλλά μετατρέπεται σε καταφύγιο για το κρυφό τους ειδύλλιο. Καθώς ο Ναμ ετοιμάζεται να μεταναστεύσει αναζητώντας καλύτερες ευκαιρίες, ξεκινά ένα οδοιπορικό με τη μητέρα του για να ανακαλύψει τη μοίρα του πατέρα του στον πόλεμο. Με ατμοσφαιρική κινηματογράφηση σε 16mm, η ταινία αποτυπώνει την αισθησιακή σχέση τους και τον πόνο του χωρισμού, ενώ παράλληλα προβληματίζεται για το ευρύτερο ιστορικό πλαίσιο. Απαγορευμένη στο Βιετνάμ λόγω του τρόπου με τον οποίο απεικονίζει τη χώρα, η τρίτη ταινία του Τρουόνγκ Μιν Κουί προσφέρει μια σπαρακτική, καλλιτεχνική εξερεύνηση της επιθυμίας και της αβεβαιότητας, δίνοντας έμφαση στο συναισθηματικό βάθος της αλληλένδετης ζωής τους εν μέσω ενός μεταβαλλόμενου κόσμου.

■ Two young miners, Viêt and Nam, find intimacy in the darkness of a coal mine, a place that initially feels confining but becomes a sanctuary for their secret romance. As Nam prepares to emigrate for better opportunities, he embarks on a pilgrimage with his mother to uncover his father's fate from the war. Beautifully shot on 16mm, *Viêt and Nam* captures their sensual connection and the pain of separation, while reflecting on the broader historical context. Banned in Vietnam for its portrayal of the country, Truong Minh Quy's third feature offers a poignant, artistic exploration of desire and uncertainty, emphasizing the emotional depth of their intertwined lives amidst a changing world.

Ο Παλαιστίνιος σκηνοθέτης **Καμάλ Αλτζαφάρι** σπούδασε στο Kunsthochschule für Medien της Κολωνίας και σήμερα ζει στο Βερολίνο. Έχει διδάξει σκηνοθεσία στο The New School (Νέα Υόρκη) και στο DFFB (Βερολίνο). Είναι υπότροφος του Institute for Ideas and Imagination του Πανεπιστημίου Κολούμπια. Τον Μάιο του 2024, το IndieLisboa αφιέρωσε αναδρομικό αφιέρωμα στο έργο του. Το 2024 η ταινία του *UNDR* επιλέχθηκε στο IFFR στο Ρότερνταμ και το *Μια ταινία Φιντάι* στο Visions du Réel, όπου κέρδισε το Μεγάλο Βραβείο Κριτικής Επιτροπής στο Διαγωνιστικό Burning Lights. Ο Αλτζαφάρι αυτή τη στιγμή εργάζεται πάνω σε μια ταινία μυθοπλασίας που θα γυριστεί στη Πάφα. // Palestinian filmmaker **Kamal Aljafari** studied at the Kunsthochschule für Medien Köln and currently lives in Berlin. He has taught filmmaking at The New School (New York) and the DFFB (Berlin). He is a fellow at the Institute for Ideas and Imagination of Columbia University. In May 2024, IndieLisboa dedicated a retrospective to his work. In 2024 his film *UNDR* was selected at IFFR (Rotterdam) and *A Fidai Film* at Visions du Réel, where it won the Grand Jury Prize in the Burning Lights Competition. Aljafari is currently working on a fiction film to be shot in Jaffa.

Ο **Έρικ Ρόσα**, γεννημένος στη Βραζιλία το 1978, αποφοίτησε από το Los Baños της Κούβας. Η πρώτη του ταινία *Rocha que Voa* (2002) επιλέχθηκε στη Βενετία, στο Ρότερνταμ, στο Λοκάρνο και σε άλλα σημαντικά φεστιβάλ. Από την εκτενή φιλμογραφία του ξεχωρίζουν το *Sunday Ball* (2014), το *Burning Night* (2019) και το *Edna* (2021), που απέσπασαν πολλά βραβεία και είχαν παρουσία σε διάσημα διεθνή φεστιβάλ, όπως τα CPH:DOX, Telluride, Sundance, MoMa New Directors, Visions du Réel. Το *Cinema Novo* (2016) έλαβε το Βραβείο Καλύτερου Ντοκιμαντέρ στις Κάννες το 2016. // **Eryk Rocha**, born in Brazil in 1978, graduated in Los Baños, Cuba. His first film *Rocha que Voa* (2002) was selected in Venice, Rotterdam, Locarno and other important festivals. In his extensive filmography, the highlights are *Sunday Ball* (2014), *Burning Night* (2019) and *Edna* (2021) which received several awards and were screened at renowned festivals in the world, like CPH:DOX, Telluride, Sundance, MoMa New Directors, Visions du Réel. *Cinema Novo* (2016) received the L'Oeil d'Or for Best Documentary at Cannes in 2016.

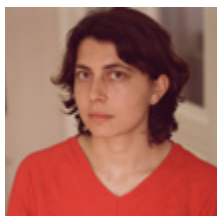

Η **Γκαμπριέλα Καρνέιρο ντα Κούνια** είναι Βραζιλιάνα κινηματογραφίστρια, σκηνοθέτις θεάτρου, ερευνήτρια και καλλιτεχνική ακτιβίστρια για περιβαλλοντικά θέματα. Είναι συνεργάτιδα της Aruac Films και δημιουργός του «Margins project - about Rivers, Buiúnas and Fireflies», μέσω του οποίου αναπτύχθηκαν τα θεατρικά έργα *Guerrilla* (2015), *Altamira 2042* (2019) και *Tapaós* (2025) και οι ταινίες *Edna* (2021) και *The Falling Sky* (2024), που είναι η πρώτη της ταινία ως σκηνοθέτιδας. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί στα Wiener Festwochen, Festival D'automne και στο Centre Georges Pompidou. // **Gabriela Carneiro da Cunha**, Brazilian filmmaker, theater director, researcher and environmental artistic activist. She is a partner at Aruac Films and creator of "Margins project - about

Rivers, Buiúnas and Fireflies”, through which she developed the plays *Guerrilla* (2015), *Altamira 2042* (2019) and *Tapajós* (2025), and the films *Edna* (2021) and *The Falling Sky* (2024), which is her first film as director. Her work has been presented at Wiener Festwochen, Festival D'automne and Centre Georges Pompidou.

Η **Λίλιθ Κράξνερ** (1995, Αυστρία) ζει και εργάζεται στο Βιέννη. Αφού παρακολούθησε τη σχολή Friedl Kubelka School for Independent Film, αυτή τη στιγμή σπουδάζει βίντεο και βίντεο εγκατάσταση στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης. // **Lilith Kraxner** (1995, Austria) lives and works in Vienna. After attending the Friedl Kubelka School for Independent Film, she is currently studying video and video installation at the Academy of Fine Arts Vienna. After several collaborations, the duo celebrated the premiere of their feature film debut *BEATRIX* in 2021 at FIDMarseille.

Η **Μιλένα Τσερνόφσκι** (1993, Αυστρία) έχει σπουδάσει σκηνογραφία στο Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Τεχνών της Βιέννης. Τα έργα της κινούνται μεταξύ σκηνογραφίας για τον κινηματογράφο και το θέατρο, εγκατάστασης και φιλμ. Μετά από αρκετές συνεργασίες, το δίδυμο πραγματοποίησε την πρεμιέρα του μεγάλου μήκους ντεμπούτου τους Μπέατριξ το 2021 στη FIDMarseille. // **Milena Czernovsky** (1993, Austria) has studied scenography at University of Applied Arts Vienna. Her works oscillate between stage and set design, installation and film. After several collaborations, the duo celebrated the premiere of their feature film debut *Beatrix* in 2021 at FIDMarseille.

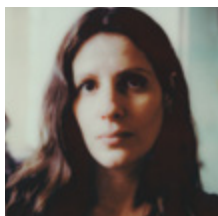
Ο **Γκιγιόμ Καγιό** (Γαλλία, 1978) είναι καλλιτέχνης, κινηματογραφιστής και παραγωγός ταινιών με έδρα το Βερολίνο, το ενδιαφέρον του οποίου εστιάζεται στην εξερεύνηση νέων μορφών αντιμετώπισης πολιτικών και κοινωνικών ζητημάτων. Οι ταινίες του έχουν προβληθεί σε κινηματογραφικά φεστιβάλ (Βερολίνο, Νέα Υόρκη, Ρότερνταμ, Εδιμβούργο) και το έργο του έχει εκτεθεί σε καλλιτεχνικά ιδρύματα όπως το Bangkok Art & Culture Centre, το Βασιλικό Μουσείο του Οντάριο, το Haus der Kulturen der Welt και το Centre Georges Pompidou. Το 2014 κέρδισε την Αργυρή Άρκτο-Βραβείο Κριτικής Επιτροπής στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου για τη μικρού μήκους του ταινία *Laborat*. Παράγει ταινίες με την εταιρεία του CaSk Films. Η *Άμηση παρέμβαση* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους δουλειά του. // **Guillaume Cailleau** (France, 1978) is a Berlin-based artist, filmmaker and film producer whose interest lies in exploring new forms to address political and social issues. His films have been screened at film festivals (Berlin, NY, Rotterdam, Edinburgh) and his work has been exhibited in art institutions such as the Bangkok Art & Culture Centre, the Royal Ontario Museum, the Haus der Kulturen der Welt and the Centre Pompidou. In 2014, he won the Silver Bear Jury Prize at the Berlin International Film Festival for his short film *Laborat*. He produces films with his company CaSk Films. *Direct Action* is his first feature-length film.

Ο **Μπεν Ράσελ** (ΗΠΑ, 1976) είναι καλλιτέχνης, σκηνοθέτης και επιμελητής με έδρα τη Μασσαλία, του οποίου το έργο βρίσκεται στο σημείο τομής της εθνογραφίας και της ψυχεδέλειας. Ο Ράσελ εξέθεσε την καλλιτεχνική δουλειά του στην documenta 14 (2017) και το έργο του έχει παρουσιαστεί στο Centre Georges Pompidou, στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, στην Tate Modern, στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης του Σικάγο, στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας και στην Μπερλινάλε, μεταξύ άλλων. Είναι αποδέκτης της υποτροφίας Γκούγκενχάιμ (2008), του Βραβείου της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου FIPRESCI (Ρότερνταμ 2010, Χιχόν 2017) και η δεύτερη και τρίτη μεγάλης διάρκειας ταινίες του έκαναν πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο (2013, 2017). Η *Άμεση παρέμβαση* είναι η πέμπτη μεγάλης διάρκειας ταινία του. // **Ben Russell** (USA, 1976) is a Marseille-based artist, filmmaker and curator whose work lies at the intersection of ethnography and psychedelia. Russell was an exhibiting artist at documenta 14 (2017) and his work has been presented at the Centre Georges Pompidou, the Museum of Modern Art, the Tate Modern, the Museum of Modern Art Chicago, the Venice Film Festival and the Berlinale, among others. He is a recipient of a Guggenheim Fellowship (2008), a FIPRESCI International Critics Prize (IFFR 2010, Gijón 2017), and premiered his second and third feature films at the Locarno Film Festival (2013, 2017). *Direct Action* is his fifth feature-length film.

Η σκηνοθέτις και παραγωγός **Μάρτα Ματέους** (1984) σπούδασε φιλοσοφία, σχέδιο και φωτογραφία, μουσική και θέατρο. Η πρώτη της ταινία *Άγανα, ξεραίλα* (2017) προβλήθηκε στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών του Φεστιβάλ των Καννών, επιλέχθηκε για διάφορα φεστιβάλ και κέρδισε το Μεγάλο Βραβείο στο Vila do Conde και στη Χιροσίμα. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις με εγκαταστάσεις βίντεο και ήχου. Το 2018 ήταν καλλιτέχνης-μέλος της Casa de Velázquez, Académie de France à Madrid και δημιούργησε την εταιρεία παραγωγής Clarão Companhia. Το *Φωτιά του ανέμου* είναι η πρώτη μεγάλης διάρκειας ταινία της. // Filmmaker and producer, **Marta Mateus** (born 1984) studied philosophy, drawing and photography, music and theater. Her first film, *Barbs, Wastelands* (2017), was shown at the Quinzaine des Cinéastes, selected for various festivals, and won the Grand Prize at Vila do Conde and Hiroshima. She has participated in several group exhibitions with video and sound installations. In 2018, she was an artist-member of the Casa de Velázquez, Académie de France à Madrid and created the production company Clarão Companhia. *Fire of the Wind* is her first feature film.

Η **Τζέσικα Σάρα Πίνλαντ** είναι Βρετανοαργεντινή σκηνοθέτις. Είναι αποδέκτρια πολλών βραβείων, όπως Ειδική Μνεία στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο και Καλύτερης Ταινίας στο Documenta Madrid για το *Those That, at a Distance, Resemble Another* (2019), Primer Premio στο BIM – Bienal de la Imagen en Movimiento για το *Black Pond* (2018), Βραβείο Arts + Science στο Ann Arbor Film για το *Adeline for Leaves*

(2014) και το βραβείο αριστείας στις τέχνες Schnitzer του Ινστιτούτου Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης το 2017. Η δουλειά της έχει εκτεθεί στη Downtown Gallery του Πανεπιστημίου του Τενεσί, στις Southwark Park Galleries, Λονδίνο, στην Μπιενάλε της Ταϊπέι, στο Somerset House και στην Bloomberg New Contemporarie. Είχε ρετροσπεκτίβες της δουλειάς της στο Anthology Film Archives, Νέα Υόρκη (2021), στο Doc's Kingdom, Πορτογαλία (2021), στο Aricadoc, Σαντιάγο (2021), στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Eureka, Μπογκοτά (2020), στο Curtocircuito, Ισπανία (2018), στο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Λονδίνου (2016), και στο Flaherty Film Seminar (2022). Οι ταινίες της βρίσκονται στις συλλογές του British Film Institute. // **Jessica Sarah Rinland** is an Argentine-British filmmaker. She is a recipient of numerous prizes including Special Mention at Locarno Film Festival and Best Film at Documenta Madrid for *Those That, at a Distance, Resemble Another* (2019), Primer Premio at BIM – Bienal de la Imagen en Movimiento for *Black Pond* (2018), Arts + Science Award at Ann Arbor Film Festival, for *Adeline for Leaves*, 2014 and Massachusetts Institute of Technology's Schnitzer prize for excellence in the arts in 2017. Her work has been exhibited at University of Tennessee's Downtown Gallery, Southwark Park Galleries, London, Taipei Biennial, Somerset House and Bloomberg New Contemporarie. She has had retrospectives of her films at Anthology Film Archives, NYC (2021), Doc's Kingdom, Portugal (2021), Aricadoc, Santiago (2021), Eureka Film Festival, Bogotá (2020), Curtocircuito, Spain (2018), London Short Film Festival (2016) and Flaherty Film Seminar (2022). Her films are held in the British Film Institute's collections.

Ο Δομινικανός **Νέλσον Κάρλος Ντε Λος Σάντος Αρίας** σκηνοθέτης σπούδασε κινηματογράφο στο Μπουένος Αϊρες και στο Εδιμβούργο και έχει MFA από το Ινστιτούτο Τεχνών της Καλιφόρνια. Η πρώτη μικρού μήκους ταινία του *She Said He Walks, He Said She Walks* (2008) κέρδισε το BAFTA Σκωτίας το 2009, ενώ το ντοκιμαντέρ του *Pareces una carreta...* ήταν μέρος της μεγάλης έκθεσης τέχνης της Λατινικής Αμερικής στο Μουσείο Γκούγκενχάιμ στη Νέα Υόρκη. Η ταινία αποφοίτησής του *Santa Teresa y otras historias* κέρδισε το βραβείο Georges De Beauregard στο FidMarseille. Το *Cocote* κέρδισε το βραβείο Signs of Life στο Λοκάρνο. Ανέπτυξε το *Πέπτε* ενώ συμμετείχε στο πρόγραμμα DAAD Artists-in-Berlin. // The Dominican director **Nelson Carlos De Los Santos Arias** studied film in Buenos Aires and Edinburgh and has an MFA from the California Institute of the Arts. His first short film *She Said He Walks, He Said She Walks* won a BAFTA Scotland in 2009 while his documentary *Pareces una carreta...* was part of the major Latin America art exhibition at the Guggenheim Museum in New York. His graduation film *Santa Teresa y otras historias* won the Prix Georges De Beauregard at FidMarseille; *Cocote* won the Signs of Life Award at Locarno. He developed *Pepe* while participating in the DAAD Artists-in-Berlin programme.

Ο **Χάιντς Έμιγκολτς** γεννημένος το 1948 κοντά στη Βρέμη της Γερμανίας, εκπαιδεύτηκε αρχικά ως τεχνικός σχεδιαστής πριν σπουδάσει φιλοσοφία και λογοτεχνία στο Αμβούργο. Ξεκίνησε να γυρίζει ταινίες το 1968 και εργάζεται από το 1973 ως σκηνοθέτης, καλλιτέχνης, συγγραφέας και παραγωγός στη Γερμανία και τις Η.Π.Α. Το 1974 ξεκίνησε την εγκυκλοπαιδική του σειρά σχεδίων *The Basis of Make-Up*. Έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες εκθέσεις, ρετροσπεκτίβες, διαλέξεις και δημοσιεύσεις. Το 1984 ξεκίνησε τη σειρά ταινιών του *Photography and Beyond*. Ήταν καθηγητής Πειραματικού Κινηματογράφου στο Πανεπιστήμιο Καλών Τεχνών του Βερολίνου μεταξύ 1993 και 2013, όπου συνίδρυσε εκεί το το Institute for Time-based Media και το πρόγραμμα Art and Media. // **Heinz Emigholz**, born in 1948 near Bremen, Germany, trained first as a draftsman before studying philosophy and literature in Hamburg. He began filmmaking in 1968 and has worked since 1973 as a filmmaker, artist, writer, and producer in Germany and the USA. In 1974 he started his encyclopedic drawing series *The Basis of Make-Up*. He looks back on numerous exhibitions, retrospectives, lectures and publications. In 1984 he started his film series *Photography and Beyond*. He had held a professorship in Experimental Filmmaking at the Universität der Künste Berlin 1993-2013, and co-founded the Institute for Time-based Media and the Art and Media program, there.

Γεννημένος στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής το 1982, με έδρα τη Νέα Υόρκη από το 2011, ο **Ματίας Πινέιρο** είναι σκηνοθέτης και συγγραφέας, με ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους που έχουν κάνει πρεμιέρα στη Μπερλιναλέ, στο Λοκάρνο, στις Κάννες, στο Τορόντο και στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης. Οι ταινίες του συνήθως πηγάζουν από ποικίλες λογοτεχνικές πηγές όπως ο Ουίλιαμ Σαίξπηρ, ο Τσέζαρε Παβέζε, η Σαπφώ και ο Ντομίνγκο Σαρμιέντο. Διδάσκει κινηματογράφο στο Pratt Institute της Νέας Υόρκης και συντονίζει το πρόγραμμα δημιουργίας ταινιών στο Elías Querejeta Zine Eskola στο Σαν Σεμπασιάν. Έχει επίσης εργαστεί στον προγραμματισμό ταινιών για τα Anthology Film Archives και για το Φεστιβάλ Punto de Vista. Την παρούσα στιγμή, αναπτύσσει δύο πρότζεκτ: τη διασκευή του βιβλίου *Το μάθημα του δασκάλου* του Χένρι Τζέιμς και μια αφήγηση-δοκίμιο βασισμένο στο *De remediis utriusque fortunae* του Πετράρχη. Το *όπταις άμμε - με καις* είναι η πιο πρόσφατη μεγάλου μήκους ταινία του. // Born in Buenos Aires, Argentina 1982, and based in New York since 2011, **Matías Piñeiro** is a film director and writer. His feature and short films premiered in Berlinale, Locarno, Cannes, Toronto and New York Film Festival. His films usually spring from a variety of literary sources such as William Shakespeare, Cesare Pavese, Sappho and Domingo F. Sarmiento. He teaches cinema at Pratt Institute, New York and coordinates the filmmaking program at Elías Querejeta Zine Eskola, San Sebastian. He also has worked in film programming for Anthology Film Archives and Punto de Vista film festival. At present, he is developing two projects: the adaptation of Henry James's *The Lesson of the Master* and a narrative-essay based on Francesco Petrarca's *Remedies for Life*. *You burn me* is his latest feature.

Ο **Τρουγκ Μιν Κουί**, γεννημένος στο Βιετνάμ, δημιουργεί ταινίες που συνδυάζουν αναμνήσεις και παρούσες στιγμές, πλοηγώντας μεταξύ ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας. Απόφοιτος της Ασιατικής Ακαδημίας Κινηματογράφου το 2012 και του Berlinale Talents του 2016, τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε φεστιβάλ όπως του Λοκάρνο και της Νέας Υόρκης. Η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του, *The Tree House*, έτυχε αναγνώρισης στο 72ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο. Το *Βιέτ και Ναμ*, η τρίτη μεγάλου μήκους ταινία του, έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο τμήμα Ένα κάποιο βλέμμα του Φεστιβάλ Καννών. // **Trương Minh Quý**, born in Buon Ma Thuot, Vietnam, creates films that blend memories and present moments, navigating between documentary and fiction. An alumnus of the 2012 Asian Film Academy and 2016 Berlinale Talents, his works have been featured in festivals like Locarno and New York. His second feature, *The Tree House*, received acclaim at the 72nd Locarno Film Festival. *Việt and Nam*, his third feature film had its world premiere in the Un Certain Regard section at Cannes.

Reframing Images

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος σε συνεργασία με την ARTWORKS, παρουσιάζει το νέο διαγωνιστικό τμήμα «Reframing Images» στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας. Η ARTWORKS μέσα από τη δωρεά του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ) προσφέρει το Βραβείο ARTWORKS Καλύτερης Ταινίας, ύψους 5.000 ευρώ, ενισχύοντας κινηματογραφιστές που καινοτομούν και πειραματίζονται με την κινούμενη εικόνα, συμβάλλοντας καθοριστικά στην εξέλιξη της σύγχρονης κινηματογραφικής τέχνης. Η κριτική επιτροπή του διαγωνιστικού τμήματος απαρτίζεται από τους SNF ARTWORKS Fellows του πεδίου της Κινούμενης Εικόνας, Νεριτάν Ζιντζιρία, Χριστίνα Κουτσοσπύρου και Κωστή Χαραμουντάνη.

Η ARTWORKS δημιουργήθηκε το 2017 με την ιδρυτική δωρεά του ΙΣΝ και έχει ως αποστολή να ενδυναμώσει την ελληνική καλλιτεχνική σκηνή. Μέχρι σήμερα, έχει στηρίξει 390 νέους δημιουργούς που δραστηριοποιούνται στις εικαστικές τέχνες, στην κινούμενη εικόνα, στον χορό και στην επιμέλεια εικαστικών εκθέσεων. Μέσα από δημόσιες δράσεις, συνεργασίες με πολιτιστικούς φορείς και διεθνή προγράμματα φιλοξενίας, έχει δημιουργήσει ένα δυναμικό δίκτυο υποστήριξης που παραμένει ενεργό. Οι νέες προγραμματικές δράσεις της ARTWORKS εστιάζονται στην ενίσχυση της εξωστρέφειας και στη διασύνδεση της ελληνικής καλλιτεχνικής σκηνής με το διεθνές πολιτιστικό τοπίο.

Reframing Images

The Greek Film Archive in collaboration with ARTWORKS presents the new competition section, "Reframing Images", within the context of the Athens Avant-Garde Film Festival. ARTWORKS through support from Stavros Niarchos Foundation (SNF), offers the ARTWORKS Best Film Award, amounting to 5,000 euros, supporting filmmakers who innovate and experiment with moving image, contributing decisively to the evolution of modern cinematic art. The jury of the competition section consists of SNF ARTWORKS Moving Image Fellows, Neritan Zinxhiria, Christina Koutsospyrou and Kostis Charamountanis.

ARTWORKS was established in 2017 through the founding grant from the SNF and its mission is to strengthen the Greek art scene. To date, it has supported 390 young artists working in the visual arts, in moving image, dance and curating. Through public events, collaborations with cultural institutions and international residency programmes, it has created a dynamic support network that is still active. The new programming activities of ARTWORKS focus on the strengthening of extroversion and the interconnection of the Greek art scene with the international cultural landscape.

Το νεοσύστατο Διαγωνιστικό Τμήμα «Reframing Images» του ΦΠΚΑ στοχεύει να αναδείξει δημιουργούς που εξερευνούν νέες μορφές αφήγησης και κινηματογραφικής φόρμας. Ανεξαρτήτως διάρκειας ή είδους, το τμήμα παρουσιάζει, σε ελληνική πρεμιέρα, πρώτες ή δεύτερες μεγάλου μήκους ταινίες, καθώς και μεσαίου και μικρού μήκους ταινίες. Με διάρκεια από 2 έως 85 λεπτά και προερχόμενες από 27 διαφορετικές χώρες, όπως η Αργεντινή, η Νιγηρία, η Καμπότζη, η Ελλάδα, η Κύπρος και ο Λίβανος, οι 26 ταινίες του φετινού προγράμματος συνθέτουν ένα σύνολο από έργα μυθοπλασίας, κινηματογραφικά δοκίμια, δημιουργικά ντοκιμαντέρ, καθώς και πειραματικές και εικαστικές ταινίες.

Εξερευνώντας καινοτόμες αισθητικές τάσεις, το πρόγραμμα αποσκοπεί στο να παρουσιάσει το πώς κινηματογραφιστές χρησιμοποιούν και πειραματίζονται με υφολογικά εργαλεία για να αποδώσουν τη σχέση τους με τον σύγχρονο κόσμο. Συνδυάζοντας τη δοκιμαϊκή γραφή με τη χρήση αρχειακού υλικού, ορισμένοι από αυτούς διερευνούν τους τρόπους με τους οποίους το οικείο και πολιτικό περιεχόμενο των εικόνων μπορεί να λειτουργήσει ως χώρος αναστοχασμού. Άλλοι εξετάζουν την κληρονομιά της αποικιοκρατίας καθώς και τις σύγχρονες μετααποικιακές της προεκτάσεις, ενώ κάποιοι προσπαθούν να δώσουν μορφή σε βιώματα εξορίας, μετανάστευσης και κοινωνικής περιθωριοποίησης. Με έντονα αισθητηριακή προσέγγιση, ορισμένες ταινίες επιχειρούν να αποτυπώσουν προσωπικές και συλλογικές εμπειρίες καταπίεσης και βίας, όπως την πατριαρχική κουλτούρα στο Ιράν, τη λαϊκή εξέγερση του 2019 στη Χιλή, τον πόλεμο στην Παλαιστίνη και τη στρατιωτικοποίηση στον Λίβανο. Συνθέτοντας οπτικά μωσαϊκά με ονειρική διάθεση, άλλες ταινίες διερευνούν το φανταστικό δυναμικό των τοπίων, είτε φυσικών είτε ανθρωπογενών, καθώς και τη συνύπαρξή τους. Ακολουθώντας την κινηματογραφική πρακτική ημερολογιακής γραφής, κάποιοι δημιουργοί συλλέγουν θραύσματα της καθημερινότητας για να τα ανασυνθέσουν ποιητικά και στοχαστικά.

Επιλογή ταινιών: Νεφέλη Γκαμπάντ, Ιάκωβος Σκενδερίδης

Εισαγωγικό κείμενο: Νεφέλη Γκαμπάντ

Συνόψεις: Ιάκωβος Σκενδερίδης

The newly launched Competition of AAGFF, “Reframing Images”, aims to showcase artists and filmmakers who explore new forms of storytelling and cinematic form. Regardless of duration or genre, the section presents, in Greek premiere, debut or second feature films, as well as medium-length and short films. Ranging from 2 to 85 minutes in duration and coming from 27 different countries, such as Argentina, Nigeria, Cambodia, Greece, Cyprus and Lebanon, the 26 films in this year’s programme comprise a selection of fiction, film essays, creative documentaries, as well as experimental and artists’ films.

Exploring innovative aesthetic tendencies, the programme aims to present how filmmakers use and experiment with stylistic devices to convey their connection to the contemporary world. Combining essay style with the use of archival material, some of them explore the ways in which the intimate and political content of images can act as a space for reflection. Others examine the legacy of colonialism as well as its contemporary postcolonial implications, while some seek to give form to experiences of exile, migration and social marginalisation. With a strongly sensory approach, some films attempt to capture personal and collective experiences of oppression and violence, such as the patriarchal culture in Iran, the 2019 popular uprising in Chile, the war in Palestine and militarisation in Lebanon. Composing visual landscapes with a dreamlike mood, other films explore the imaginative potential of landscapes, whether natural or man-made, and their coexistence. Following a diary film practice, some filmmakers collect fragments of everyday life to reconstruct them in a poetic and contemplative way.

Film selection: Nepheli Gambade, Jacob Skenderidis

Introductory text: Nepheli Gambade

Synopses: Jacob Skenderidis

Επιτροπή

Ο **Νερίπν Ζιντζιρία** (1989) γεννήθηκε στα Τίρανα Αλβανίας, και ζει και εργάζεται στα Βαλκάνια. Είναι σκηνοθέτης των ταινιών *Χαμομήλι*, *The Time of A Young Man About To Kill*, *A Country of Two*. Διαμέσου της φιλικής γλώσσας και ανάμεσα στη μυθοπλασία και στο ντοκουμέντο, ερευνά πώς ο θάνατος και η απώλεια επαναπροσδιορίζουν την ανθρώπινη μνήμη. Η τελευταία του ταινία μικρού μήκους *Φως έκ φωτός* ήταν νικήτρια του Grand Prix Slamdance, ήταν υποψήφια για το βραβείο Tiger, ενώ έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ.

Η **Χριστίνα Κουτσοσπούρου** (1980) γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε στο University of the Arts London (LCC). Η πρώτη της ταινία, *Στο λύκο* (2013), είναι μια docu-fiction εξερεύνηση της ζωής των βοσκών στην ορεινή Ναυπακτία, η οποία έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ του Βερολίνου και έκτοτε προβλήθηκε σε περισσότερα από 50 φεστιβάλ διεθνώς. Βραβεύτηκε ως Καλύτερη Πρωτοεμφανιζόμενη Σκηνοθέτης στο Dokufest του Κοσόβου και κέρδισε το Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Σύρου, ενώ η ταινία έλαβε ιδιαίτερη μνεία στο Doclisboa και προτάθηκε για το βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ από την Ελληνική Ακαδημία.

Ο **Κωστής Χαραμουνάνης** (1994) είναι αυτοδίδακτος σκηνοθέτης, σεναριογράφος, μοντέρ και συνθέτης, του οποίου το έργο έχει αναγνωριστεί και έχει βραβευτεί σε σημαντικά κινηματογραφικά φεστιβάλ παγκοσμίως. Ολοκλήρωσε πρόσφατα την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, *Κιούκα πριν το τέλος του καλοκαιριού* (2024), η οποία έκανε πρεμιέρα στο τμήμα L'ACID του Φεστιβάλ Καννών τον Μάιο του 2024.

Jury

Meritan Zinxhiria (1989), born in Tirana, Albania, lives and works in the Balkans. He is the director of the films *Chamomile*, *The Time of A Young Man About To Kill*, *A Country of Two*. Through cinematic language and between fiction and documentary, he explores how death and loss redefine human memory. His latest short film *Light of Light* was a Grand Prix Slamdance winner, was nominated for a Tiger Award and had its world premiere at the Rotterdam International Film Festival.

Christina Koutsospyrou (1980) was born in Athens and studied at the University of the Arts London (LCC). Her first film, *In the Wolf* (2013), is a docu-fiction exploration of the life of shepherds in mountainous Nafpaktia, which premiered at the Berlin Film Festival and has since been screened at more than 50 festivals internationally. She was awarded as best newcomer at Dokufest in Kosovo, and won the Best Film award at Syros International Film Festival, while the film received special mention at Doclisboa and was nominated for the Best Documentary Award by the Hellenic Film Academy.

Kostis Charamountanis (1994) is a self-taught filmmaker, screenwriter, editor, and composer whose work has been recognized and awarded in major film festivals worldwide. He recently completed his debut feature film, *Kyuka Before Summer's End* (2024), which premiered in the esteemed L'ACID section of the Cannes Film Festival in May 2024.

Σκηνοθεσία/Direction

Celeste Rojas Mugica

Σενάριο/Script

Celeste Rojas Mugica

Φωτογραφία/Cinematography

Natalia Medina Leiva

Μοντάζ/Editing

Celeste Rojas Mugica,

Mayra Morán

Ήχος/Sound

Julián Galay

Μουσική/Music

Julián Galay, Violeta García

Παραγωγοί/Producers

Florencia de Mugica,

Xénia Maingot,

Celeste Rojas Mugica

Εταιρεία παραγωγής/**Production company**

Bomba Cine,

Eaux Vives Productions

Επικοινωνία/Contact

Kino Rebelde

Η σκιά που ταλαντεύεται

Una sombra oscilante / An Oscillating Shadow

Πειραματικό ντοκιμαντέρ/Experimental documentary, 2024, Χιλή, Αργεντινή, Γαλλία/Chile, Argentina, France, 77', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Ισπανικά/Spanish

■ *Η σκιά που ταλαντεύεται* είναι ένα προσωπικό κινηματογραφικό δοκίμιο που περιλαμβάνει, σε voice-over, μια αποσπασματική συνομιλία μεταξύ της σκηνοθέτιδας και του πατέρα της, ενός φωτογράφου που κατέγραψε τον μαχητικό ακτιβισμό του κατά τη διάρκεια της δικτατορίας του Πινοσέτ στη Χιλή και τη μετέπειτα εξορία του σε όλη τη Λατινική Αμερική. Καθώς εξερευνά αυτές τις εικόνες, επανέρχεται επανειλημμένα στο αρχείο του, μετατρέποντας τη διαδικασία σε παιχνίδι. Προκύπτουν έτσι διάφορες μυθοπλαστικές αφηγήσεις, οι οποίες συνυφαίνονται περίπλοκα στην ιστορία και δημιουργούν προβληματισμούς σχετικά με την αντίσταση, τις επιπτώσεις του τραύματος και τη δυνατότητα που περιέχουν οι εικόνες για τη σύλληψη ενός διαφορετικού μέλλοντος. Η ταινία διερευνά τον τρόπο με τον οποίο το οικείο και πολιτικό περιεχόμενο των εικόνων μπορεί να ανοίξει χώρους για να προβληματιστούμε πάνω σε αυτές ως πράξεις αντίστασης, είτε επειδή δημιουργούνται παρά τη φρίκη του κόσμου που αποτυπώνουν είτε επειδή προσφέρουν ένα φανταστικό σημείο φυγής που μπορεί να μας απελευθερώσει. Το ντεμπούτο μεγάλου μήκους της σκηνοθέτιδας απέσπασε Ειδική Μνεία στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Μασσαλίας.

■ *An Oscillating Shadow* is a personal essay film that intertwines a fragmented voice over conversation between the director and her father, a photographer who documented his militant activism during Pinochet's dictatorship and his subsequent exile throughout Latin America. As she explores these images, she repeatedly revisits the archive, turning the process into a game in her quest to connect with her father. From this exploration, various fictional narratives emerge, intricately woven into the story, allowing for reflection on resistance, the repercussions of trauma and the possibilities that images contain for conceiving other futures. The film examines how the personal and political significance of images can create spaces for reflection, serving as acts of resistance – either through their existence despite the horrors surrounding them or by offering an imaginary vanishing point that might just set us free. Marking the director's debut feature, the film received a Special Mention at FID-Marseille International Film Festival.

Σκηνοθεσία/Direction

Faraz Fesharaki

Σενάριο/Script

Faraz Fesharaki

Φωτογραφία/Cinematography

Moritz Friese, Shahab Fotouhi,

Faraz Fesharaki

Μοντάζ/Editing

Faraz Fesharaki

Ήχος/Sound

Sum-Sum Shen

Ηθοποιοί/Cast

Mitra Kia, Hasan Fesharaki,

Faraz Fesharaki, Rahi Sinaki

Παραγωγοί/Producers

Luise Hauschild, Ewelina Rosinska,

Mariam Shatberashvili

**Εταιρεία παραγωγής/
Production company**

German Film and Television

Academy Berlin

Συμπααραγωγή/Co-production

New Matter Films

Επικοινωνία/Contact

Oyster Films

Βραβεία/Awards

Ειδική Μνεία/Special Mention,

Dokufest Διεθνές Φεστιβάλ

Ντοκιμαντέρ και Ταινιών Μικρού

Μήκους/Dokufest International

Documentary and Short Film Festival

Τι ονειρεύτηκες χθες το βράδυ, Παρατζάνοφ;*Was hast du gestern geträumt, Parajanov? /**What Did You Dream Last Night, Parajanov?*

Δημιουργικό ντοκιμαντέρ/Creative Documentary, 2024, Γερμανία/Germany, 81', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Φαρσί/Farsi

■ Το προσωπικό αυτό ντοκιμαντέρ του Φαράζ Φεσαράκι αποτελείται κυρίως από καταγραφές webcam των συνομιλιών μέσω Skype με τους γονείς του στο Ισφαχάν και περιστασιακά με έναν φίλο του. Η ταινία διαμορφώνει περίτεχνα μια γνήσια απεικόνιση μιας οικογένειας που χωρίζεται μεν γεωγραφικά, αλλά είναι ενωμένη μέσα από κοινές εμπειρίες και αναμνήσεις. Η κάμερα καταγράφει τα πάντα: από την ασυνήθιστη χιονόπτωση στο Ισφαχάν μέχρι τις ιστορίες από την εποχή που η μητέρα του σκηνοθέτη ήταν φυλακισμένη, αλλά και την επιμονή του πατέρα του να ακούσει τα όνειρα του γιου του από την προηγούμενη νύχτα. Ο Φεσαράκι, αναγνωρισμένος για τη διεύθυνση φωτογραφίας στην ταινία *Τι βλέπουμε όταν κοιτάμε τον ουρανό;* του Αλεξάντερ Κομπερίτζε, αποδεικνύει τη δημιουργικότητά του ως σκηνοθέτη σε αυτό το συγκινητικό ντοκιμαντέρ, το οποίο έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στην Μπερλινάλε.

■ Faraz Fesharaki's personal documentary is primarily composed from webcam recordings of Skype conversations with his parents in Isfahan and occasionally with a friend. The film intricately forms a genuine portrayal of a family separated by geography yet deeply intertwined through shared experiences and memories. The webcam witnessed it all: from the unusual snowfall in Isfahan to the stories of his mother's time in prison, and the father's insistence on hearing his son's dreams from the night before. Fesharaki, recognized for his cinematography in Alexander Koberidze's *What Do We See When We Look at the Sky?* demonstrates his creativity as a filmmaker in this moving documentary, which had its world premiere at the Berlinale.

Σκηνοθεσία/Direction

Emilija Gašić

Σενάριο/Script

Emilija Gašić

Φωτογραφία/Cinematography

Inés Gowland

Μοντάζ/Editing

Jovana Filipović

Ήχος/Sound

Dora Filipović

Ηθοποιοί/Cast

Viktorija Vasiljević, Milica Gicić,
Tamara Gajović, Pavle Čemerikić,
Maša Ćirović, Jelena Djokić,
Goran Bogdan

Παραγωγοί/Producers

Andrijana Sofranić Šučur,
Miloš Ivanović, Djordje Ćirić

**Εταιρεία παραγωγής/
Production company**

Set Sail Films

Συμπααραγωγή/Co-production

Neoart (BiH/RS)

Επικοινωνία/Contact

Lights On

Βραβεία/Awards

Βραβείο Vanguard/Vanguard Award,
Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Βανκούβερ/Vancouver International
Film Festival

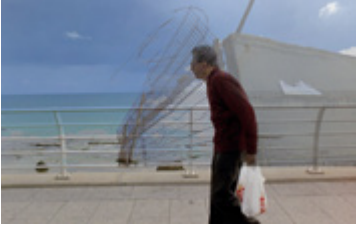
78 ημέρες

78 dana / 78 Days

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Σερβία, Σερβική Δημοκρατία (Βοσνία και Ερζεγοβίνη)/Serbia, Republika Srpska (Bosnia and Herzegovina), 85', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Σερβικά/Serbian

■ Λίγο πριν ο πατέρας τους επιστρατευτεί κατά την περίοδο των βομβαρδισμών της Σερβίας από το NATO το 1999, δύο έφηβες αδερφές ξεκινούν ένα ημερολόγιο σε βίντεο Hi8, αντικαθιστώντας παλαιότερες εγγραφές. Καταγράφουν τη γαλήνια φύση γύρω τους, τους ουρανοί των αεροπορικών επιδρομών και τις παιχνιδιάρικες στιγμές τους με τη μικρότερη αδερφή τους. Η ζωή τους αλλάζει με την άφιξη ενός μυστηριώδους αγοριού και της ντροπαλής αδερφής του από το Βελιγράδι, οδηγώντας σε νέες φιλίες, πρώτα φιλιά και σπαρακτικές απογοητεύσεις. Καθώς ο πόλεμος πλησιάζει, οι εμπειρίες αυτές απωθούν τους φόβους τους. Στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της, η Εμίλια Γκάσιτς πραγματεύεται την παιδική της ηλικία μέσα από μια found footage αισθητική, τοποθετώντας επιδέξια ερασιτέχνες ηθοποιούς δίπλα σε εμπειρους επαγγελματίες. Η ταινία ανακαλεί τις αναμνήσεις της γενιάς της Γκάσιτς, με τη σκόπιμη χρήση βίντατζ χαμηλής ανάλυσης βίντεο.

■ Just before their father is drafted during the 1999 NATO bombing of Serbia, two teenage sisters start a Hi8 video diary, overwriting older recordings. They capture the serene nature around them, air raid skies, and their playful moments with their younger sister. Their lives change with the arrival of a mysterious boy and his shy sister from Belgrade, leading to new friendships, first kisses, and heart-wrenching disappointments. As the war looms, these experiences push their fears into the background. In her debut feature, Emilija Gašić reflects on her childhood through a found footage aesthetic, skillfully casting non-professional actors alongside seasoned professionals. The film evokes the memories of Gašić's generation, enhanced by the deliberate use of vintage, low-grade video.

Σκηνοθεσία/Direction: Razan AlSalah

Σενάριο/Script: Razan AlSalah

Φωτογραφία/Cinematography:

Razan AlSalah

Μοντάζ/Editing: Kaija Siirala

Ήχος/Sound: Kaija Siirala

Μουσική/Music: Stormstrap

(aka Abdulhadi Hashem)

Ηθοποιοί/Cast: Voices: Anas AlSalah,

Loffi AlSalah, Hoda Adra, Laila Ait Bouchtba,

Dima Ayyoub, Sharlene Bamboat, Stormstrap

(aka Abdulhadi Hashem), Razan AlSalah

Παραγωγοί/Producers: Sharlene Bamboat

Επικοινωνία/Contact: Razan AlSalah

Σε απόσταση αναπνοής

Aala Marma Hajar / A Stone's Throw

Πειραματικό ντοκιμαντέρ/Experimental documentary, 2024, Παλαιστίνη, Λίβανος, Καναδάς/Palestine, Lebanon, Canada, 41', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Αραβικά, Αγγλικά/Arabic, English

■ Ένας ηλικιωμένος Παλαιστίνιος εκτοπίζεται από τη γενέτειρά του, τη Χάιφα, αναζητώντας καταφύγιο στη Βηρυτό, και έπειτα ξανά για να εργαστεί σε μια υπεράκτια πλατφόρμα πετρελαίου και σε έναν καταυλισμό εργασίας στον Αραβικό Κόλπο. Η ταινία παραβιάζει τα σύνορα για να αποκαλύψει μια συναισθηματική και υλική εγγύτητα μεταξύ της εξόρυξης πετρελαίου και της εργασίας στην περιοχή και του σιωνιστικού εποικισμού της Παλαιστίνης. Αναπαριστά την ιστορία της παλαιστινιακής αντίστασης όταν, το 1936, οι εργάτες πετρελαίου της Χάιφα ανατίναξαν έναν αγωγό της BP.

■ An elderly Palestinian is displaced from his birthplace Haifa, seeking refuge in Beirut, and again to work on an offshore oil platform and in a work camp in the Arab Gulf. The film trespasses borders to reveal an emotional and material proximity between oil extraction and labor in the region and the Zionist colonization of Palestine. It rehearses a history of Palestinian resistance when, in 1936, Haifa oil workers blew up a BP pipeline.

Σκηνοθεσία/Direction: Malena Szlam

Φωτογραφία/Cinematography:

Malena Szlam

Μοντάζ/Editing: Malena Szlam

Ήχος/Sound: Lawrence English

Μουσική/Music: Lawrence English

Παραγωγοί/Producers: Malena Szlam

Επικοινωνία/Contact: Malena Szlam

Αρχιπέλαγος γήινων οστών - Bunya

Archipelago of Earthen Bones - To Bunya

Πειραματικό/Experimental, 2024, Καναδάς, Αυστραλία, Χιλή/Canada, Australia, Chile, 20', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Χωρίς διαλόγους/Without dialogue

■ Η πειραματική αυτή ταινία εξερευνά εναλλακτικές χαρτογραφίες του χρόνου μέσα από τους γεωλογικούς σχηματισμούς της Γης. Εξετάζοντας τον ηφαιστειακό χρόνο, η ταινία παρουσιάζει ένα φάσμα χρονικών κλιμάκων, από στιγμιαία καταστροφικά γεγονότα μέχρι τον αργό σχηματισμό των βουνών. Προσκαλεί τους θεατές να βυθιστούν σε αυτές τις διαφορετικές εμπειρίες του χρόνου. Με κινηματογράφηση σε 16mm και μοντάζ στην κάμερα, η σκηνοθέτιδα κατασκευάζει εντυπωσιακά τοπία χρησιμοποιώντας πολλαπλές εκθέσεις, δημιουργώντας ένα οπτικό μωσαϊκό που αντικατοπτρίζει την περίπλοκη γεωλογική ιστορία του πλανήτη.

■ This experimental film explores alternative cartographies of time through Earth's geological formations. By examining volcanic time, the film presents a spectrum of temporal scales, from instant catastrophic events to the slow formation of mountains. It invites viewers to immerse themselves in these diverse experiences of time. Filmed on 16mm and edited in-camera, Szlam crafts stunning landscapes using multiple exposures, creating a visual tapestry that reflects the planet's intricate geological history.

Σκηνοθεσία/Direction:

Chanasorn Chaikitiporn

Σενάριο/Script: Chanasorn Chaikitiporn**Φωτογραφία/Cinematography:**

Panisa Khueanphet

Μοντάζ/Editing: Chanasorn Chaikitiporn**Ήχος/Sound:** Chantanin Supath**Ηθοποιοί/Cast:** Jarunun Phantachat,

Suchanya Kaewsinul

Παραγωγοί/Producers: Banvitith Wilawan**Εταιρεία παραγωγής/Production****company:** We Wide Wave**Επικοινωνία/Contact:** Chanasorn

Chaikitiporn και/and We Wide Wave

Εδώ είμαστε

Here We Are

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2023, Ταϊλάνδη/Thailand, 20', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ταϊλανδέζικα, Αγγλικά/Thai, English

■ Μια οικιακή βοηθός λαμβάνει μια ταινία από την κόρη της, η οποία συνδυάζει πλάνα από την Ταϊλάνδη κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου με σύγχρονες εικόνες της πρωτεύουσας Μπανγκόκ. Η ταινία τής θυμίζει ιστορίες που άκουσε από την εργοδότηριά της, ωθώντας τη να αφηγηθεί το δικό της ταξίδι στην πρωτεύουσα. Η ταινία *Εδώ είμαστε*, η οποία επιλέχθηκε από το Τμήμα Forum Expanded της Μπερλινάλε, εξερευνά το παρόν αντανακλώντας το παρελθόν, τονίζοντας το πώς η παρακαταθήκη της αποικιοκρατίας επιμένει και κανονικοποιείται στη σημερινή κοινωνία.

■ A housekeeper receives a film from her daughter that weaves together found footage of Thailand during the Cold War with contemporary images of Bangkok. This film evokes memories of stories she heard from her woman employer, prompting her to recount her own journey to the capital. *Here We Are*, which was selected by Berlinale's Forum Expanded section, explores the present by reflecting on the past, highlighting how the legacy of colonization has persisted and become normalized in today's society.

Σκηνοθεσία/Direction: Hicham Gardaf**Σενάριο/Script:** Hicham Gardaf**Μοντάζ/Editing:** Hicham Gardaf**Ήχος/Sound:** Hannan Jones**Ηθοποιοί/Cast:** Fatima Benabbou,

Abdellah Ben Messaoud, Khalid Mousmi

Παραγωγοί/Producers: Hicham Gardaf**Επικοινωνία/Contact:** Hicham Gardaf

Προς τιμήν της βραδύτητας

In Praise of Slowness

Δοκίμιο/Essay, 2023, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιταλία/United Kingdom, Italy, 17', ProRes, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Αγγλικά, Αραβικά (Μαροκινά)/English, Arabic (Moroccan)

■ Μπροστά στις παγκόσμιες οικονομικές και τεχνολογικές δυνάμεις που αναδιαμορφώνουν τη μαροκινή πόλη της Ταγγέρης, το επάγγελμα των πλανόδιων πωλητών χλωρίνης φαίνεται να βρίσκεται στα πρόθυρα της εξαφάνισης· ωστόσο, αυτό το κινηματογραφικό πορτρέτο της δουλειάς τους –και κυρίως οι επίμονες ψαλμωδίες τους– δίνει ακουστικές και οπτικές εικόνες ανθεκτικότητας. Γυρισμένο σε φιλμ 16mm, το *Προς τιμήν της βραδύτητας* αφηγείται την επιταχυνόμενη αστικοποίηση και εκβιομηχάνιση της Ταγγέρης, αλλά μαρτυρεί επίσης το πώς οι τοπικά τοποθετημένες χορογραφίες της βραδύτητας αρθρώνουν τρόπους αντίστασης στην ταχύτητα του καπιταλισμού.

■ In the face of the global economic and technological forces reshaping the city of Tangier, the profession of the bleach vendors seems to be on the verge of disappearance, yet this filmic portrait of their supply chain – and notably their insistent chanting– conveys acoustic and visual images of endurance. Shot in 16mm, *In Praise of Slowness* speaks to the accelerated urbanisation and industrialisation of Tangier, but also attests to how locally situated choreographies of Slowness articulate modes of resistance to the speed of capitalism.

Σκηνοθεσία/Direction:

Λευτέρης Παναγιώτου/Lefteris Panagiotou,
Νίνα Αλεξανδράκη/Nina Alexandraki

Σενάριο/Script: Λευτέρης Παναγιώτου/
Lefteris Panagiotou, Νίνα Αλεξανδράκη/
Nina Alexandraki

Φωτογραφία/Cinematography:

Λευτέρης Παναγιώτου/Lefteris Panagiotou

Μοντάζ/Editing: Μυρτώ Καρρά/Myrto Karra,
Λευτέρης Παναγιώτου/Lefteris Panagiotou,
Νίνα Αλεξανδράκη/Nina Alexandraki

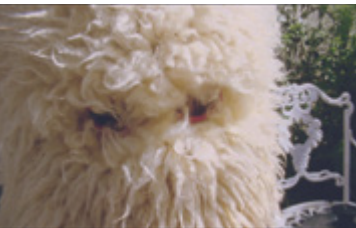
Ήχος/Sound: Λευτέρης Παναγιώτου/
Lefteris Panagiotou, Νίνα Αλεξανδράκη/
Nina Alexandraki

Ηθοποιοί/Cast: Jamal Sadouki, Macarona,
Said και ο δικηγόρος/and the lawyer

Παραγωγοί/Producers: Λευτέρης
Παναγιώτου/Lefteris Panagiotou, Νίνα
Αλεξανδράκη/Nina Alexandraki, Javier Packer
Comyn, Stefanie Bodien, Julien Contreau

Συμπααραγωγή/Co-production:
CBA – GSARA – Matière Première

Επικοινωνία/Contact: CBA

Σκηνοθεσία/Direction: Beatrice Gibson

Φωτογραφία/Cinematography: Nick Gordon

Μοντάζ/Editing: Beatrice Gibson

Ήχος/Sound: Philippe Ciampi

Επικοινωνία/Contact: Lux

Είμαι έξω

Je suis dehors / I'm Outside

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2023, Ελλάδα, Βέλγιο/Greece, Belgium,
48', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Αραβικά, Ελληνικά/
Arabic, Greek

■ Περιορισμένος σε ένα μικρό δωμάτιο στον όγδοο όροφο ενός μισο-εγκαταλελειμμένου κτιρίου, ο Τζαμάλ αναζητά τις λέξεις που θα λύσουν τον λαβύρινθο της ζωής και της ύπαρξης. Οι φωνές των Βορειοαφρικανών φίλων του, φυλακισμένων σε κέντρα κράτησης, έρχονται από τα βουνά γύρω από τη μητρόπολη της Αθήνας. Οι σκηνοθέτες περπατούν με τον Τζαμάλ ανάμεσα στα συντρίμια των αναμνήσεών του, εξερευνώντας τη δύναμη των λέξεων και της γραφής, επιθυμώντας να αφήσουν τις περιθωριακές φωνές να βγουν προς τα έξω.

■ Confined in a small room on the eighth floor of a half-abandoned building, Jamal searches for the words that would solve the labyrinth of life and existence. The voices of his North African friends, imprisoned in detention centres, come from the mountains around the metropolis of Athens. The directors walk with Jamal among the debris of his memories, exploring the power of words and writing, desiring to let marginal voices move outside.

Αναψυχή, Ουτοπική

Leisure, Utopic

Πειραματικό/Experimental, 2024, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιταλία/
United Kingdom, Italy, 2', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound,
Αγγλικά/English

■ Η πρώτη από τις διάφορες διασκευές του βιβλίου ποιητικής πρόζας *Utopia* (1984) της Νεοϋορκέζας ποιήτριας Μπερναντέτ Μάγιερ που δημοσίευσε στον εκδοτικό της οίκο Artist Editions. Πρόκειται για το κεφάλαιο 4: Σχετικά με τη διευθέτηση των σπιτιών και των κτιρίων, τη γέννηση, τον θάνατο, το χρήμα, τα σχολεία, τους οδοντιάτρους, τον έλεγχο των γεννήσεων, την εργασία, τον αέρα, τις θεραπείες κ.ο.κ.

■ The film is the first of several adaptations from the New York poet Bernadette Mayer's book of poetic prose *Utopia* (1984), published by her own publishing house Artist Editions. This is chapter 4: About the arrangement of houses and buildings, birth, death, money, schools, dentists, birth control, labor, air, remedies, and so on.

Σκηνοθεσία/Direction:

Karimah Ashadu

Φωτογραφία/Cinematography:

Aigberadion Israel Ikhuangbe

Μοντάζ/Editing: Karimah Ashadu**Ήχος/Sound:** Joseph Eyo Edem**Παραγωγοί/Producers:** Leonardo Bigazzi**Εταιρεία παραγωγής/Production**

company: Fondazione In Between Art Film

Συμπαγωγή/Co-production:

Golddust by Ashadu

Επικοινωνία/Contact: Golddust by Ashadu

Τα αγόρια με τις μηχανές

Machine Boys

Πειραματικό ντοκιμαντέρ/Experimental documentary, 2024, Νιγηρία, Γερμανία, Ιταλία/Nigeria, Germany, Italy, 9', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Χάουσα/Hausa

■ Το ντοκιμαντέρ εξερευνά την άτυπη οικονομία των ταξί με μοτοσικλέτες, γνωστή ως «Okada», στο Λάγος. Παρά την κυβερνητική απαγόρευση, μια ρωμαλέα ομάδα μοτοσικλετιστών αγωνίζεται για οικονομική αυτονομία. Η ταινία αναδεικνύει τις προκλήσεις και τις καθημερινές τελετουργίες των μοτοσικλετιστών «Okada», απεικονίζοντας μια σύνθετη αρρενωπότητα συυφασμένη με ευαλωτότητα, ενώ παράλληλα ασκεί κριτική στην πατριαρχική κουλτούρα της Νιγηρίας. Με το καινοτόμο ύφος της, η ταινία εμβαθύνει στις μετααποικιακές άτυπες οικονομίες και στις κοινωνικοπολιτισμικές αποχωρήσεις της μεγαλύτερης πόλης της Νιγηρίας. Με την ταινία αυτή, η Καριμά Ασάντου έλαβε το βραβείο Αργυρού Λέοντα για Υποσχόμενους Νέους Καλλιτέχνες στην 69η Μπιενάλε της Βενετίας.

■ *Machine Boys* explores the informal motorcycle taxi economy, known as “Okada”, in Lagos. Despite a government ban, a tough group of bikers strives for financial autonomy. The film highlights the challenges and daily rituals of “Okada” riders, revealing a complex masculinity intertwined with vulnerability, while critiquing Nigeria’s patriarchal culture. With its innovative style, the film delves into post-colonial informal economies and the socio-cultural nuances of Nigeria’s largest city. With *Machine Boys*, Karimah Ashadu received the Silver Lion Award for a Promising Young Artist at the 60th Venice Biennale.

Σκηνοθεσία/Direction: Miranda Pennell**Σενάριο/Script:** Miranda Pennell**Μοντάζ/Editing:** Miranda Pennell**Ήχος/Sound:** Philippe Ciompi**Ηθοποιοί/Cast:** Voice-over: John Smith**Παραγωγοί/Producers:** Miranda Pennell**Επικοινωνία/Contact:** Light Cone

Άνθρωπος νούμερο 4

Man Number 4

Πειραματικό ντοκιμαντέρ/Experimental documentary, 2024, Ηνωμένο Βασίλειο/United Kingdom, 10', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Αγγλικά/English

■ Γάζα, Δεκέμβριος 2023. Η συνάντηση με μια ανησυχητική φωτογραφία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης γεννά ερωτήματα σχετικά με το τι σημαίνει να είσαι θεατής. «Τι ακριβώς κοπιάζω;» είπες φωναχτά. Η παραδοξότητα του σκηνοικού –το πρώτο πλάνο που φωτίζεται από μια λάμπα, οι άντρες στο ανάχωμα, οι στρατιώτες στο βάθος και οι στοιχειωμένες πολυκατοικίες– σου θύμισε μια εικόνα από μια ταινία που ίσως είχες δει.

■ Gaza, December 2023. A confrontation with a disturbing photograph on social media triggers questions about what it means to be an onlooker. “What am I looking at?” you had said out loud. The strangeness of the theatrical mise-en-scène –the foreground illuminated by the lamp, the men in the berm, the soldiers in the middle distance and the ghostly apartment blocks– had reminded you of an image from a film you might have seen.

Σκηνοθεσία/Direction: Pablo Marín
Σενάριο/Script: Pablo Marín
Φωτογραφία/Cinematography: Pablo Marín
Μοντάζ/Editing: Pablo Marín
Ήχος/Sound: Pablo Marín
Παραγωγοί/Producers: Pablo Marín
Επικοινωνία/Contact: Light Cone

Ζωντανή ύλη

Materia vibrante

Πειραματικό/Experimental, 2024, Αργεντινή, Ισπανία/Argentina, Spain, 7', DCP, Ασπρόμαυρη/B&W, Με ήχο/With sound, Χωρίς διαλόγους/Without dialogue

■ Αναζητώντας τα ίχνη και τα αποτυπώματα μιας απουσίας, η ταινία εξετάζει τη συνύπαρξη της φύσης με τα ανθρωπογενή τέχνηρα, δημιουργώντας ένα φορμαλιστικό αντικείμενο μνημόνευσης. Σαν ένας σκοτεινός πανηγυρισμός στην επιφάνεια ενός κατακερματισμένου και εξαντλημένου κόσμου, αυτό που θα μπορούσε να είναι μια «συμφωνία πόλης» αποπνέει την αίσθηση ενός μωσαλείου για την παρούσα ύπαρξή μας. Η τελευταία ταινία του Πάμπλο Μαρίν έκανε πρεμιέρα στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ και επιλέχθηκε, μεταξύ άλλων, για το Τμήμα Currents του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης και για τη Βιεννάλε.

■ In search of traces and imprints of an absence, this film examines the coexistence between nature and man-made structures or artifacts, to deliver a formal object of commemoration. An obscure celebration of the surface of a fractured and exhausted world, what could have been a city symphony evokes instead the feeling of a mausoleum for our present existence. Pablo Marín's latest film, premiered at International Film Festival Rotterdam and was selected for New York Film Festival's Currents strand and Viennale, among others.

Σκηνοθεσία/Direction: Marcel Mrejen
Φωτογραφία/Cinematography: Nader Chalhoub
Μοντάζ/Editing: Marcel Mrejen
Ήχος/Sound: M'hand Abadou Djézairi
Μουσική/Music: Ssaliva
Ηθοποιοί/Cast: Yves Yan, Hawad
Παραγωγοί/Producers: M'Hand Abadou Djézairi, Philippe Martin, Marcel Mrejen, Amina Salem Castaing
Εταιρεία παραγωγής/Production company: FIEF Productions
Συμπαρογωγή/Co-production: Les Films Pelléas, Alpha Tango Productions, Wašté Films
Επικοινωνία/Contact: Marcel Mrejen

Μνήμες ενός αγέννητου ήλιου

Memories of an Unborn Sun

Πειραματικό ντοκιμαντέρ/Experimental documentary, 2024, Αλγερία, Γαλλία, Ολλανδία/Algeria, France, Netherlands, 22', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Κινεζικά, Ταμασέκ, Γαλλικά/Chinese, Tamasheq, French

■ Βασισμένη σε μαρτυρίες και φήμες, η ταινία εξετάζει το ενεργειακό τοπίο της Αλγερίας από την αποικιοκρατία έως την κινεζική εξόρυξη, αναδεικνύοντας την πολυπλοκότητα της αλήθειας. Από το 2006, χιλιάδες Κινέζοι εργάτες έχουν έρθει για να χτίσουν νέες πόλεις, όμως η αδιαφορία των κατασκευαστικών εταιρειών προς τους νεκρούς έχει τροφοδοτήσει φήμες για αγνοούμενους, προκαλώντας προβληματισμό στη συλλογική μνήμη. Βραβευμένη με το Βραβείο Καλύτερης Μικρού Μήκους Ταινίας από την Κριτική Επιτροπή στο Visions du Réel, η ταινία συνδυάζει αρχεία γαλλικών πυρηνικών δοκιμών, αρχαιακό υλικό ενός τεχνητού ήλιου και ποίηση των Τουαρέγκ, διερωτώμενη πώς μπορούμε να θυμόμαστε εκείνους που έχουν γίνει αόρατοι σε μια καπιταλιστική ουτοπία.

■ This film, built on testimonies and rumors, examines Algeria's energy landscape from colonialism to Chinese extractivism, highlighting the complexities of truth. Since 2006, thousands of Chinese workers have arrived to build new cities, but construction companies' neglect of the deceased has fueled rumors of missing bodies, challenging collective memory. Awarded with the Jury Prize for Best Short Film at Visions du Réel, it blends archives of French nuclear tests, viral footage of an artificial sun and Tuareg poetry, questioning how to remember those rendered invisible in a capitalist utopia.

Σκηνοθεσία/Direction: Daphne Xu
Σενάριο/Script: Daphne Xu
Φωτογραφία/Cinematography: Daphne Xu
Μοντάζ/Editing: Daphne Xu
Ήχος/Sound: Reithy Chhour
Ηθοποιοί/Cast: Lai Yuqing
Παραγωγοί/Producers: Daphne Xu
Επικοινωνία/Contact: Daphne Xu

Σημειώσεις ενός κροκόδειλου

Notes of a Crocodile

Πειραματικό/Experimental, 2024, Καμπότζη, Κίνα, Καναδάς/Cambodia, China, Canada, 18', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Κινεζικά, Αγγλικά, Χμερ/Chinese, English, Khmer

■ Γυρισμένο στην Καμπότζη και εμπνευσμένο από το ομότιτλο κουήρ μυθιστόρημα της Κίου Μιάοτζιν, το *Σημειώσεις ενός κροκόδειλου* ακολουθεί μια ανώνυμη γυναίκα που περιπλανιέται στους συνεχώς μεταβαλλόμενους δρόμους της Πνομ Πενχ, αναζητώντας μια χαμένη φίλη. Στην πορεία της, συναντά ανθρώπους και ζώα, αποτυπώνοντας τη δυναμική φύση της πόλης. Η ταινία έκανε πρεμιέρα στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τορόντο και συμμετείχε στις Μοντέρνες Δευτέρες του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης.

■ Shot in Cambodia and inspired by Qiu Miaojin's classic queer novel, *Notes of a Crocodile* follows an unnamed woman as she wanders the changing streets of Phnom Penh in search of a lost friend. Along the way, she encounters both humans and animals, capturing the city's dynamic essence. The film has been featured at the Toronto International Film Festival and the Museum of Modern Art's Modern Mondays in New York.

Σκηνοθεσία/Direction:
 Maria Anastassiou
Φωτογραφία/Cinematography:
 Maria Anastassiou
Μοντάζ/Editing: Maria Anastassiou
Ήχος/Sound: Maria Anastassiou
Μουσική/Music: Brice Catherin
Ηθοποιοί/Cast: Valentine Anastassiou,
 Theofano Pourkouri, Irini Anastassiou,
 Iasmi Anastassiou-Jones
Παραγωγοί/Producers:
 Agusta Thorarinsdottir, George Georgiou
Εταιρεία παραγωγής/Production company: Culture Tones
Επικοινωνία/Contact:
 Maria Anastassiou

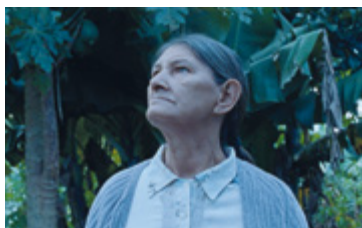
Σημειώσεις: Αναμνήσεις και ευρήματα

Notes: Remembered and Found

Πειραματικό ντοκιμαντέρ/Experimental documentary, 2024, Κύπρος, Ηνωμένο Βασίλειο/Cyprus, United Kingdom, 26', ProRes, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ελληνικά (Κυπριακή διάλεκτος)/Greek (Cypriot dialect)

■ Το ντοκιμαντέρ διερευνά τον εκποτισμό μιας οικογένειας κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο το 1974 εστιάζοντας σε τέσσερις γενιές γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της μικρής κόρης της σκηνοθέτιδας. Η ταινία διαπλέκει τη μνήμη με την αφήγηση, παλεύοντας με το παρελθόν για να διαφυλάξει την οικογενειακή ιστορία. Αμφισβητεί τις παραδοσιακές μεθόδους αρχειοθέτησης, αντιστεκόμενη στη μυστικοποίηση, με σκοπό να αποτυπώσει την πράξη της αρχειοθέτησης και ταυτόχρονα να αναδείξει το συναισθηματικό βάρος που φέρουν οι άνθρωποι οι οποίοι διαμορφώνονται από τη διαδικασία της μεταμνημόνευσης. Η ταινία επιλέχθηκε για το Open City Documentary Festival και το BFI Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λονδίνου.

■ The documentary explores the displacement of a family during the 1974 Turkish invasion of Cyprus through four generations of women, including the filmmaker's infant daughter. The film intertwines memory and narrative, grappling with the past to preserve family history. It challenges conventional archival methods by resisting mystification, aiming to document the act of archiving while addressing the emotional weight carried by those shaped by postmemory. The film was selected for the Open City Documentary Festival and BFI London Film Festival.

Σκηνοθεσία/Direction:

Agustina Sánchez Gavier

Σενάριο/Script: Agustina Sánchez Gavier**Φωτογραφία/Cinematography:**

Constanza Sandoval

Μοντάζ/Editing: Agustina Sánchez Gavier**Ήχος/Sound:** Henning Hein**Μουσική/Music:** Joel Jaffe**Ηθοποιοί/Cast:** Marcia Majcher,

Liliana Ojeda, Leon Kallsten, Ana Sedoff,

Lorena Larrondo, Nino Barboza

Παραγωγοί/Producers: Valerie-Malin

Schmid, Agustina Sánchez Gavier

Εταιρεία παραγωγής/Production**company:** Academy of Media Arts Cologne**Επικοινωνία/Contact:** Lights On

Η σκιά μας

Nuestra sombra / Our Own Shadow

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Γερμανία, Αργεντινή/Germany, Argentina, 19', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ισπανικά/Spanish

■ Στην Αργεντινή, καθώς μια ηλιακή έκλειψη πλησιάζει και η υλοτομία καταστρέφει το δάσος, μερικές γυναίκες και ένα αγόρι αγωνίζονται να επιβιώσουν, προσπαθώντας να προσκολληθούν στην ελπίδα εν μέσω χάους. Η ταινία, η οποία έκανε πρεμιέρα στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών των Καννών, αναλύει τις ανησυχητικές συνέπειες της περιβαλλοντικής εκμετάλλευσης στην περιοχή Μισιόνες. Η πρωταγωνίστρια βιώνει υπαρξιακή αβεβαιότητα, συγχέοντας την πραγματικότητα με τη φαντασία. Καθώς το αγόρι αναζητά την εξαφανισμένη αδερφή του, η αφήγηση αναδεικνύει την ένταση μεταξύ γνώσης και άγνοιας, αποκαλύπτοντας βαθύτερες, αθέατες αλήθειες.

■ In Argentina, as a solar eclipse approaches and logging ravages the forest, a few women and a boy must survive, clinging to hope amidst chaos. The film, which premiered in Cannes' Quinzaine des cinéastes, explores the unsettling effects of environmental exploitation in Misiones. The main character reflects on existential uncertainty, blurring reality and fantasy. As a boy searches for his missing sister, the narrative highlights the tension between knowledge and ignorance, revealing deeper, unseen truths.

Σκηνοθεσία/Direction:

Francisco Rodríguez Teare

Σενάριο/Script: Francisco Rodríguez Teare**Φωτογραφία/Cinematography:**

Sebastian Sanchez Barrientos

Μοντάζ/Editing: Laura Rius Aran**Ήχος/Sound:** Francisco Cortés Picazo**Ηθοποιοί/Cast:** Diego Acosta,

Flavia Contreras, Vanja Mujin,

Sebastián Cifuentes, Manuel Castillo,

Francisco Cortés Picazo

Παραγωγοί/Producers: Miguel Montalva**Επικοινωνία/Contact:**

Francisco Rodríguez Teare

Μεσημέρι Οκτωβρίου

Octubre al mediodía / October Noon

Πειραματικό/Experimental, 2024, Χιλή, Γαλλία/Chile, France, 12', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ισπανικά/Spanish

■ Ένα ανοιξιάτικο απόγευμα στην κορυφή του λόφου Σαν Κριστομπάλ, στο κέντρο του Σαντιάγο της Χιλής, τέσσερις φίλοι και ένας ηχολόγητης αναλογίζονται τις εμπειρίες τους κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης που ξέσπασε το 2019. Η ταινία εξερευνά τα θέματα που συνοδεύουν κάθε επανάσταση: ελπίδα, απογοήτευση, φωτιά, βασιανιστήρια και αστυνομική βία. Εμπνευσμένη από το ποίημα «April Noon» της Αιλίν Μάιλις, η ταινία έκανε πρεμιέρα στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τορόντο και στη συνέχεια προβλήθηκε στο Τμήμα Currents του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης.

■ On a spring afternoon atop San Cristobal hill in downtown Santiago, Chile, four friends and a sound engineer reflect on their experiences during the popular revolt that began in 2019. The film delves into the conversations that accompany any revolution: hope, disillusionment, fire, torture, and police violence. Inspired by the poem "April Noon" by Eileen Myles, the film premiered at the Toronto International Film Festival and later screened in the Currents strand of the New York Film Festival.

Σκηνοθεσία/Direction: Leonardo Pirondi

Φωτογραφία/Cinematography:

Leonardo Pirondi

Μοντάζ/Editing: Leonardo Pirondi

Ήχος/Sound: Leonardo Pirondi

Παραγωγοί/Producers: Leonardo Pirondi

Επικοινωνία/Contact: Leonardo Pirondi

Δυνατότητες παρέκκλισης

Potenciais à Deriva / Adrift Potentials

Πειραματικό/Experimental, 2024, Βραζιλία, ΗΠΑ/Brazil, USA, 12'
DCP, Έγχρωμη/Color. Με ήχο/With sound, Αγγλικά, Πορτογαλικά/
English, Portuguese

■ Αυτή η ταινία ψευδοημερολογίου είναι φτιαγμένη από υλικά που βρέθηκαν από μια ημιτελή ταινία 16mm. Το *Δυνατότητες παρέκκλισης* είναι μια ταινία που ξεκίνησε ένας Βραζιλιάνος καλλιτέχνης ενώ βρισκόταν εξόριστος στο Λος Άντζελες. Μεμονωμένα πλάνα και προηγουμένως μονταρισμένες σκηνές φανερώνουν την πρόθεση να δημιουργηθεί μια μυστηριώδης ταινία που αποτελείται από ασώματες συνεντεύξεις, άδεια δωμάτια, ραδιοφωνικές ηχογραφήσεις, ποδοσφαιρικούς αγώνες και ξαφνικές εμφανίσεις του σκηνοθέτη, η οποία σταδιακά πραγματεύεται το αποικιακό παρελθόν της Βραζιλίας, τον βορειοαμερικανικό ιμπεριαλισμό και τη στρατιωτική δικτατορία της εποχής. Λάβετε υπόψη σας ότι η τελική εκδοχή της ταινίας δεν υπήρξε ποτέ.

■ This pseudo diary film is made of found materials from an unfinished 16mm film. *Adrift Potentials* is a film started by a Brazilian artist while in exile in Los Angeles. Isolated shots and previously assembled scenes reveal an intention to create a mysterious film comprised of disembodied interviews, empty rooms, radio recordings, soccer games, and sudden apparitions of the filmmaker that slowly ruminates on Brazil's colonial past, North American Imperialism and the military dictatorship of the time. Be aware that the film's final version never came to exist.

Σκηνοθεσία/Direction: Janaina Wagner

Σενάριο/Script: Janaina Wagner

Φωτογραφία/Cinematography:

Lucas Barbi

Μοντάζ/Editing: Janaina Wagner,
Yuyan Wang

Ήχος/Sound: Ricardo Zollner

Μουσική/Music: Carla Boregas

Παραγωγοί/Producers: Janaina Wagner

Επικοινωνία/Contact: Square Eyes

Κεμπράντε

Quebrante

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Βραζιλία/Brazil, 23'
DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Πορτογαλικά/Portuguese

■ Επιλεγμένο από το Τμήμα Forum Expanded της Μπερλινάλε, το *Κεμπράντε* είναι ένα μαγευτικό ταξίδι εξερεύνησης των σπηλαίων, των ερειπίων και των φαντασμαγορικών τοπίων κατά μήκος της Υπεραμαζονικής Λεωφόρου BR230, αναδεικνύοντας τις πέτρες και τα φαντάσματα της περιοχής. Η ταινία διαδραματίζεται στη βραζιλιανική Ρουρόπολις, την πρώτη πόλη που χτίστηκε για να υποστηρίξει την κατασκευή του αυτοκινητόδρομου, και ακολουθεί τη θαρραλέα κυρία Ερισμάρ, γνωστή ως Γυναίκα των Σπηλαίων, η οποία ανακάλυψε τις σπηλιές της περιοχής μόνο με ένα κερί.

■ Selected by Berlinale's Forum Expanded section, *Quebrante* is a spell-breaking journey exploring the caves, ruins, and phantasmagorias along the Trans-Amazonian BR230 Highway, highlighting its stones and ghosts. Set in Rurpolis, the first Brazilian town built to support highway construction, the film follows Ms. Erismar, known as The Cave Woman, who bravely discovered the region's caves with only a candle.

Σκηνοθεσία/Direction:

Maryam Tafakory

Σενάριο/Script: Maryam Tafakory**Μοντάζ/Editing:** Maryam Tafakory**Ήχος/Sound:** Stefan Smith,

Maryam Tafakory

Παραγωγοί/Producers:

Leonardo Bigazzi

Επικοινωνία/Contact:

Maryam Tafakory

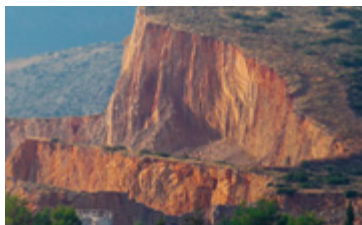
Rازه-del

Rازه-del

Πειραματικό ντοκιμαντέρ, Δοκίμιο/Experimental documentary, Essay, 2024, Ιράν, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιταλία/Iran, United Kingdom, Italy, 28', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Φαρσί/Farsi

■ Το 1998, δύο μαθήτριες έστειλαν επιστολή στην πρώτη γυναικεία εφημερίδα του Ιράν. Ενώ περίμεναν να δημοσιευτεί, σκέφτηκαν να γυρίσουν μια ακατόρθωτη ταινία. Χρησιμοποιώντας παραπομπές και παρεμβάσεις στην εικόνα, η ταινία ταξιδεύει μέσα από παράλληλες ιστορίες πολέμου στις εικόνες των γυναικών. Η τελευταία ταινία της Μαριάμ Ταφακόρι έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο, στο Διεθνές Διαγωνιστικό του τμήματος Pardi di Domani, και επιλέχθηκε, μεταξύ άλλων, για το τμήμα Currents του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης.

■ In 1998, two schoolgirls sent a letter to Iran's first-ever women's newspaper. While they waited to be published, they considered making an impossible film. Using citations and image intervention, *Rازه-del* journeys through parallel histories of war on images of women. Maryam Tafakory's latest, premiered at Locarno Film Festival's Pardi di Domani International Competition section and was selected for New York Film Festival's Currents strand among others.

Σκηνοθεσία/Direction:

Δανάη Ηώ/Danae Io

Σενάριο/Script: Δανάη Ηώ/Danae Io,

Στάθης Γουργουρίης/Stathis Gourgouris

Φωτογραφία/Cinematography:

Δημήτρης Λαμπριδής/Dimitris Lambridis

Μοντάζ/Editing: Δανάη Ηώ/Danae Io**Ήχος/Sound:** Άρης Αθανασόπουλος/

Aris Athanasopoulos

Παραγωγοί/Producers: Δανάη Ηώ/Danae Io**Συμπααραγωγή/Co-production:** Με την

υποστήριξη/Supported by Mondriaan Fund

Επικοινωνία/Contact: Δανάη Ηώ/Danae Io

Επτά είδη σκόνης

Seven Types of Dust

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2023, Ελλάδα/Greece, 12', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ελληνικά, Αγγλικά/Greek, English

■ Μια καυτή καλοκαιρινή μέρα, μια ομάδα Αμερικανών αρχαιολόγων μελετά τις πεδιάδες της αποβιομηχανοποιημένης Θήβας, της πόλης της Αντιγόνης και του Οιδίποδα. Η κάμερα κινείται ανάμεσα σε χωράφια, υποδομές και αρχαία ερείπια, ενώ μια εργάτρια γης φεύγει από το χωράφι έπειτα από μια μέρα δουλειάς. Οι σκηνές τοπίων συνοδεύονται από ένα επί της οθόνης ποίημα που αναφέρεται στο μολυσμένο έδαφος της Θήβας και στις ιστορίες αλλοτρίωσης και εκτοπισμού. Η ταινία έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο πρόσφατο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Doclisboa.

■ On a hot summer day, a group of US archeologists are studying the plains of de-industrialised Thebes, the city of Antigone and Oedipus. The camera moves between agriculture, infrastructure and ancient ruins while a field worker is leaving the crops after a day's labour. The landscape scenes are overlaid with an on-screen poem on Thebes' polluted soil and its histories of impurity and displacement. Seven Types of Dust celebrated its world premiere at the recent Doclisboa International Film Festival.

Σκηνοθεσία/Direction: Shambhavi Kaul
Σενάριο/Script: Shambhavi Kaul
Φωτογραφία/Cinematography: Joshua Gibson
Μοντάζ/Editing: Lalitha Krishna
Ήχος/Sound: Jason Sudak
Παραγωγοί/Producers: Shambhavi Kaul
Επικοινωνία/Contact: Shambhavi Kaul

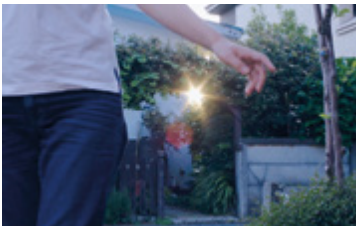
Αργή μετατόπιση

Slow Shift

Πειραματικό/Experimental, 2023, Ινδία, ΗΠΑ/India, USA, 9', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Χωρίς διαλόγους/Without dialogue

■ Η *Αργή μετατόπιση* πραγματεύεται τις διασταυρώσεις μεταξύ μύθου και πραγματικότητας. Παρουσιάζει τα απομεινάρια μιας πόλης του 14ου αιώνα, μνημείου παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς στο Χαμπί της Ινδίας (στα σανσκριτικά, το όνομα σημαίνει «Πόλη της Νίκης»), ενώ κατακλύζονται από ένα γένος πιθήκων του Παλαιού Κόσμου, αποκαλύπτοντας μια αλλόκοτη συνύπαρξη μεταξύ παρελθόντος και παρόντος. Μόνο ο άνθρωπος δεν φαίνεται να έχει πια θέση εδώ. Η ταινία απέσπασε το Βραβείο της Επιτροπής στο Διεθνές Φεστιβάλ Νέου Κινηματογράφου του Πέζαρο και επιλέχθηκε από το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τόροντο και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης μεταξύ άλλων.

■ *Slow Shift* reflects on the intersections between myth and reality. The remains of a 14th century city, a World Heritage Site in Hampi, India (in Sanskrit, the name means "City of Victory"), are showcased while being overrun by the sacred langurs, a genus of "old world monkeys", revealing an uncanny co-existence between past and present. It's only man who no longer seems to have a place here. The film received the International Jury Prize at the Pesaro International Film Festival of New Cinema and was selected for Toronto International Film Festival and New York Film Festival among others.

Σκηνοθεσία/Direction: Shuhei Hatano
Φωτογραφία/Cinematography: Shuhei Hatano
Μοντάζ/Editing: Shuhei Hatano
Επικοινωνία/Contact: Shuhei Hatano

Ακτινοβολία

Sore wa tonikaku mabushii / Radiance

Πειραματικό ντοκιμαντέρ/Experimental documentary, 2023, Ιαπωνία/Japan, 18' DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, Color, Με ήχο/With sound, Ιαπωνικά/Japanese

■ Τον Απρίλιο του 2020, περίοδο κατά την οποία οι συναντήσεις με φίλους ήταν απαγορευμένες, ο σκηνοθέτης επέλεξε να κινηματογραφήσει την καθημερινή ζωή χωρίς συγκεκριμένο σκοπό. Καταγράφει τις απλές χαρές του να περνάει χρόνο με την κόρη και τη σύζυγό του, ενώνοντας αποσπάσματα για να δημιουργήσει ένα ειλικρινές γράμμα σε αγαπημένους φίλους. Η ταινία απέσπασε Ειδική Μνεία από την Επιτροπή Νέων στο Διεθνές Φεστιβάλ Νέου Κινηματογράφου του Πέζαρο και παρουσιάστηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Γιαμαγκάτα και στο Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους του Ομπερχάουζεν.

■ In April 2020, during a time when meeting friends was forbidden, the director chose to film daily life without a specific purpose. He captures the simple joys of spending time with his daughter and wife, piecing together fragments to create a heartfelt letter to dear friends. The film received a Special Mention by the Young Jury at the Pesaro International Festival of New Cinema and was featured at the Yamagata International Documentary Film Festival and the International Short Film Festival Oberhausen.

Σκηνοθεσία/Direction:

Lawrence Abu Hamdan

Φωτογραφία/Cinematography:

Lawrence Abu Hamdan και πολλοί άλλοι / and many more

Μοντάζ/Editing: Mohamad A. Gawad**Ήχος/Sound:** Moe Choucair**Ηθοποιοί/Cast:** Mazen El-Sayed (El Rass) as the Private Ear**Παραγωγοί/Producers:**

Lawrence Abu Hamdan

Επικοινωνία/Contact: Square Eyes

Το ημερολόγιο ενός ουρανού

The Diary of a Sky

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Λίβανος/Lebanon, 45', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Αραβικά/Arabic

■ Το *Ημερολόγιο ενός ουρανού* σε σκηνοθεσία του Λόρενς Αμπού Χαμντάν, βραβευμένου με το βραβείο Τέρνερ, εκτυλίσσει μια ατμοσφαιρική συμφωνία βίας πάνω από τη Βηρυτό, αποκαλύπτοντας τη στοιχειωτική συγχώνευση των αδιάκοπων ισραηλινών στρατιωτικών πτήσεων και το βουητό των γεννητριών κατά τη διάρκεια των διακοπών ρεύματος. Αυτό το σαρανταπεντάλεπτο βίντεο-δοκίμιο βυθίζει τους θεατές σε ένα ανατριχιαστικό χρονικό της καθημερινής ζωής που μεταμορφώνεται από τη στρατιωτικοποίηση του αέρα, όπου ο τρόμος των επαναλαμβανόμενων επιδρομών γίνεται ένα ανησυχητικά κοινότοπο σκηνικό. Η ταινία είχε επιλεγεί, μεταξύ άλλων, για το Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ και το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τορόντο.

■ *The Diary of a Sky*, directed by Turner Prize winner Lawrence Abu Hamdan, unfolds an atmospheric symphony of violence over Beirut, revealing the haunting fusion of incessant Israeli military flights and the hum of generators during blackouts. This 45-minute video essay plunges viewers into a chilling chronicle of daily life transformed by the weaponization of the air, where the terror of repeated incursions becomes a disconcertingly banal backdrop. The film has been selected among others, for the International Documentary Film Festival Amsterdam and the Toronto International Film Festival.

Σκηνοθεσία/Direction:

Αλέκος Αλεξιάδης/Alekos Alexiadis

Σενάριο/Script: Αλέκος Αλεξιάδης/Alekos Alexiadis**Φωτογραφία/Cinematography:**

Αλέκος Αλεξιάδης/Alekos Alexiadis

Μοντάζ/Editing:

Αλέκος Αλεξιάδης/Alekos Alexiadis

Ήχος/Sound:

Αλέκος Αλεξιάδης/Alekos Alexiadis

Παραγωγοί/Producers:

Θεοφάνης Δαλέζιος/Theofanis Dalezios

Εταιρεία Παραγωγής/**Production Company:** Dolce Films**Επικοινωνία/Contact:**

Αλέκος Αλεξιάδης/Alekos Alexiadis

Ημερολόγιο κλίματος

Climate Diary

Δοκίμιο/Essay, 2023, Ελλάδα/Greece, 16', DCP, Έγχρωμη/Color Με ήχο/With sound, Ελληνικά, Αγγλικά/Greek, English

■ Το *Ημερολόγιο κλίματος* είναι ένα ντοκιμαντέρ που γυρίστηκε την άνοιξη του 2020. Η κάμερα είναι σταθερή, η λήψη είναι η ίδια κάθε μέρα. Οι αλλαγές στη θερμοκρασία και στον χρόνο διογκώνονται μέσω της εικόνας, παράλληλα με τις μικρές αλλαγές στην καθημερινότητα κατά τη διάρκεια της καραντίνας στην Αθήνα. Η πλειονότητα των πληροφοριών, ωστόσο, συλλέγεται μέσω του ήχου σε μία αντίστιξη με την εικόνα που φαίνεται παγωμένη. Στο τέλος, η αφήγηση, που σε όλη τη διάρκεια της ταινίας συνοδεύει την εικόνα, μπερδεύεται με τη μουσική τείνοντας προς την αφαίρεση, σαν μία πολιτικά φορτισμένη σπουδή στον Μονέ.

■ The *Climate Diary* is a documentary filmed in the spring of 2020. The camera is fixed, the shot is the same every day. The changes in temperature and time are magnified through the image alongside the small changes in daily life during the quarantine in Athens. The majority of the information, however, is collected through sound in a counterpoint to the image that appears frozen. In the end, the narration that accompanies the image throughout the film becomes blended with the music, tending towards abstraction, like a politically charged study on Monet.

Σκηνοθεσία/Direction: Nate Lavey

Σενάριο/Script: Nate Lavey

Μοντάζ/Editing: Nate Lavey

Ήχος/Sound: Dean White

Μουσική/Music: Julie Harting

Ηθοποιοί/Cast: Voice over: James Loop

Παραγωγοί/Producers: Nate Lavey,
Claire Devoogd

Επικοινωνία/Contact: Nate Lavey

Πολύ λεπτή εργασία

Very Gentle Work

Πειραματικό ντοκιμαντέρ/Experimental documentary,
2024, ΗΠΑ/USA, 24', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, Color,
Με ήχο/With sound, Αγγλικά/English

■ Το ντοκιμαντέρ εξερευνά σύγχρονες τοποθεσίες στο Μανχάταν, όπου διάφοροι αναρχικοί και επαναστάτες οργάνωσαν βομβιστικές επιθέσεις κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα. Μέσα από την εύγλωττη αφήγηση και τις εντυπωσιακές εικόνες των άδειων δρόμων της Νέας Υόρκης, υφαίνεται μια αφήγηση που συνδέει τον Ρωσοεβραίο επαναστάτη Σόλεμ Σβάρτμπαρντ τη δεκαετία του '20 με τις βομβιστικές επιθέσεις της Νέας Αριστεράς τη δεκαετία του '70, καταλήγοντας σε μια φανταστική ιστορία που διαδραματίζεται στο παρόν. Ο φανταστικός πρωταγωνιστής αναλαμβάνει ψυχογεωγραφική έρευνα σχετικά με τη μαχητική αντεκδίκηση και την εβραϊκή παράδοση, συνδέοντας ιστορικές μαχητικές οργανώσεις με τον συνεχιζόμενο αγώνα ενάντια σε ένα προτεινόμενο κέντρο εκπαίδευσης της αστυνομίας κοντά στην Ατλάντα της Τζόρτζια. Η ταινία έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών, το παράλληλο τμήμα του Φεστιβάλ Καννών.

■ The documentary explores contemporary locations in Manhattan where various anarchists and revolutionaries staged bombings during the 20th century. Through eloquent narration and striking images of the empty streets of New York City, a narrative is woven that connects the Russian Jewish revolutionary Sholem Schwarzbard in the 1920s to the New Left bombings of the 1970s, culminating in a fictional story set in the present. The fictional protagonist undertakes psychogeographical research on militant retaliation and Jewish tradition, linking historical militant organizations to the ongoing struggle against a proposed police training center near Atlanta, Georgia. The film celebrated its world premiere at Cannes' parallel strand Quinzaine des cinéastes.

Η **Σελέστε Ρόχας Μούγικα** (1987) είναι Χιλιανή-Αργεντινή εικαστικός, φωτογράφος και σκηνοθέτιδα με μεταπτυχιακό στη δημιουργία ταινιών από την *Eliás Querejeta Zine Eskola*. Έχει εκθέσει τη δουλειά της στη Λατινική Αμερική, την Ευρώπη και την Ασία και έχει υποστηριχθεί από τα *Hubert Bals Fund* (Ολλανδία), *FONDART* (Χιλή), *Audiovisual Fund* (Χιλή), *INCAA* (Αργεντινή), μεταξύ άλλων. Έχει παρουσιάσει πρόσφατα τη δουλειά της σε εκθέσεις και φεστιβάλ όπως: *FIDMarseille*, *Viennale*, *Ars Electronica*, *Les Rencontres d' Arles*, *Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σαν Σεμπαστιάν* και άλλα. Την εκπροσωπεί η *Rolf Art Gallery*. // **Celeste Rojas Mugica** (1987) is a Chilean-Argentinian visual artist, photographer, and filmmaker with a Master Degree in Film Creation from the *Eliás Querejeta Zine Eskola*. She has exhibited her work in Latin America, Europe and Asia and has been supported by the *Hubert Bals Fund* (NL); *FONDART* (CL); *Audiovisual Fund* (CL); *INCAA* (AR); among others. She has recently shown her work in exhibitions and festivals such as *FIDMarseille*, *Viennale*, *Ars Electronica*, *Les Rencontres d' Arles*, *San Sebastian Film Festival* and others. She is represented by *Rolf Art Gallery*.

Ο **Φαράζ Φεσαράκι** είναι Ιρανογερμανός σκηνοθέτης και βραβευμένος κινηματογραφιστής που ζει στο Βερολίνο. Ενώ σπούδαζε Δραματική Λογοτεχνία και Σπουδές Κινηματογράφου στο Πανεπιστήμιο Τέχνης της Τεχεράνης, παρακολούθησε το εργαστήριο του Αμπάς Κιαροστάμι και άρχισε να κάνει τις δικές του ταινίες μικρού μήκους. Το 2012 ξεκίνησε σπουδές στη Γερμανική Ακαδημία Κινηματογράφου και Τηλεόρασης στο Βερολίνο. Η ταινία αποφοίτησής του ως διευθυντή φωτογραφίας, *Τι βλέπουμε όταν κοιτάμε τον ουρανό*, του Αλεξάντρ Κομπερίτζε, έκανε πρεμιέρα στο Διαγωνιστικό της Μπερλινάλε το 2021, όπου τιμήθηκε με το βραβείο της *FIPRESCI*, και ήταν υποψήφια για Καλύτερη Φωτογραφία στα Γερμανικά Βραβεία Κριτικών Κινηματογράφου. Το *Τι ονειρεύτηκες χθες το βράδυ*, *Παρατζάνοφ*; είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία ως σκηνοθέτη. // **Faraz Fesharaki** is an Iranian-German filmmaker and award-winning cinematographer living in Berlin. While studying Dramatic Literature and Film Studies at the Tehran University of Art, he attended Abbas Kiarostami's workshop and began making his own short films. In 2012, he started studying at the German Film and Television Academy in Berlin. His graduation film as a cinematographer, *What Do We See When We Look at the Sky?* by Alexandre Koberidze, premiered in the Berlinale Competition in 2021, where it was awarded with the *FIPRESCI* prize, while Fesharaki was also nominated for Best Cinematography at the German Film Critic Awards. *What did you dream last night, Parajanov?* is his first feature length film as a director.

Η **Εμίλια Γκάσιotis** είναι βραβευμένη Σέρβα κινηματογραφίστρια και φωτογράφος, γεννημένη στην Πουγκοσλαβία. Αποφοίτησε με μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στη Διεύθυνση Φωτογραφίας από το *NYU Tisch School of the Arts* και είναι κάτοχος *BFA* στη Σκηνοθεσία Κινηματογράφου από

την Ακαδημία Τεχνών του Βελιγραδίου. Έχοντας πρόσφατα κερδίσει το Βραβείο Vanguard στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βανκούβερ, το μεγάλο μήκος ντεμπούτο της Εμίλια Γκάσιτς, *78 ημέρες*, αναπτύχθηκε σε σεναριακό επίπεδο στο Κινηματογραφικό Κολέγιο της Μπιενάλε της Βενετίας το 2020 και υποστηρίζεται από το Κινηματογραφικό Κέντρο της Σερβίας και το AVCRS. // **Emilija Gašić** is an award-winning Serbian filmmaker and photographer, born in Yugoslavia. She graduated with an MFA in Cinematography from NYU Tisch School of the Arts and holds a BFA in Film Directing from the Academy of Arts in Belgrade, Serbia. Recently awarded the Vanguard Award at the Vancouver International Film Festival, Emilija's debut feature *78 days*, had its screenplay developed at Venice Biennale College Cinema in 2020 and is supported by Film Center Serbia and AVCRS.

Με έδρα το Τιοτιάκε/Μόντρεαλ, η **Ραζάν ΑλΣαλάχ** είναι Παλαιστίνη καλλιτέχνης που εξερευνά την υλιστική αισθητική της εμφάνισης/εξαφάνισης σε αποικιακά πλαίσια. Είναι δέκτρια πολλαπλών επιχορηγήσεων, συμπεριλαμβανομένης της επιχορήγησης του Συμβουλίου Τεχνών του Καναδά 2022-24, της επιχορήγησης Sundance 2021, καθώς και της υποτροφίας του Knight Foundation New Frontier στο Sundance. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί σε διεθνή φεστιβάλ όπως το FID Marseille, το HotDocs, το Prismatic Ground και σε γκαλερί. Η Ραζάν διδάσκει κινηματογράφο και τέχνες μέσω στο τμήμα Σπουδών Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Concordia. // Based in Tiotiake/Montreal, **Razan AlSalah** is a Palestinian artist exploring the material aesthetics of dis/appearance in colonial contexts. She is a recipient of multiple grants, including the 2022-24 Canada Arts Council Grant, the 2021 Sundance Grant as well as the recipient of the Knight Foundation New Frontier Fellowship at Sundance. Her work has been showcased at international festivals such as FID Marseille, HotDocs, Prismatic Ground and galleries. Razan teaches film and media arts at the Communication Studies department at Concordia University.

©Lohan Legrate

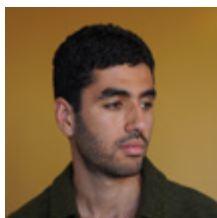
Η **Μαλένα Ζλαμ** είναι καλλιτέχνη και σκηνοθέτιδα που γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Χιλή από Αργεντινούς γονείς και ζει τώρα στο Μόντρεαλ/Τιοτιάκε/Μοονιγανγκ. Η δουλειά της έχει εκτεθεί σε φεστιβάλ και μουσεία σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων του Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τορόντο, του New Directors/New Films, του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ, του Cinéma du Réel, του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ, το MoMA και πολλών άλλων. Η δουλειά της έχει βρεθεί στο επίκεντρο δύο αναδρομικών αφιερωμάτων στο Λος Άντζελες και το Μόντρεαλ. Το έργο της Ζλαμ περιλαμβάνεται στη μόνιμη συλλογή του MoMA. // **Malena Szlam** is an artist and filmmaker born and raised in Chile to Argentinian parents, and who now lives in Montréal/Tiohtia:ke/Mooniyang. Szlam's work has been exhibited at festivals and museums around the world, including Toronto International Film Festival, New Directors/New Films Festival, International Documentary Film Festival

Amsterdam, Cinéma du Réel, International Film Festival Rotterdam, MoMA and many others. Her work has been the focus of two retrospectives in Los Angeles and Montreal. Szlam's work is included in the MoMA's permanent collection.

Ο **Τσανασόρν Τσαϊκιτιπόρν** είναι σκηνοθέτης και καλλιτέχνης κινούμενων εικόνων, του οποίου το ενδιαφέρον έγκειται στην εξερεύνηση και εξέταση των κοινωνικοπολιτικών ιστοριών της Ταϊλάνδης. Τα έργα του διερευνούν ερωτήματα για τον πολιτισμό, την πολιτική σκέψη, την ταυτότητα και την προσωπική ιστορική μνήμη μέσα από το πρίσμα της αποικιοκρατίας. Συνδυάζοντας ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, ερευνά αρχαιακό και ανευρεθέν υλικό και αποχαρκτηρισμένα έγγραφα. Είναι μέλος της ELSE, μιας σειράς προβολών κινούμενων εικόνων με έδρα την Μπανγκόκ της Ταϊλάνδης. // **Chanasorn Chaikitporn** is a filmmaker and moving image artist whose interest lies in exploration and interrogation of socio-political histories of Thailand. His works examine questions on culture, political thought, identity and personal historical memory through the lens of semi-coloniality. In combining fiction film and documentary film genre, he investigates on archival, found footages and declassified documents. Chanasorn is a member of ELSE, a moving image screening series based in Bangkok, Thailand.

Ο **Χισάμ Γκαρντάφ** (1989) είναι Μαροκινός εικαστικός καλλιτέχνης γεννημένος στην Ταγγέρη, με έδρα το Λονδίνο. Ο Γκαρντάφ ασχολείται με τη φωτογραφία και το φιλμ, χρησιμοποιώντας τα ως οχήματα για να εμπλέξει τους ανθρώπους σε κρίσιμες συζητήσεις με το άμεσο περιβάλλον τους. Ένα μεγάλο μέρος της πρακτικής του Γκαρντάφ εμβαθύνει σε μετασχηματισμούς του σύγχρονου τοπίου σε σχέση με τον χρόνο, τον χώρο και την πολιτική του τόπου. Πρόσφατες προβολές και εκθέσεις περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων την Μπερλινάλε, το Open City Documentary Festival στο Λονδίνο, το Centre Georges Pompidou, το MAST Foundation στην Μπολόνια. // **Hicham Gardaf** (1989) is a Moroccan visual artist born in Tangier currently based in London. Gardaf works across photography and film, using them as vehicles to engage people in critical conversations with their immediate environment. A large part of Gardaf's practice delves into transformations of contemporary landscape in relation to time, space, and politics of place. Recent screenings and exhibitions include the Berlinale in Berlin, Open City Documentary Festival in London, Centre Pompidou in Paris, MAST Foundation in Bologna among others.

Γεννημένος στη Θεσσαλονίκη, ο **Λευτέρης Παναγιώτου** ζει και εργάζεται μεταξύ Αθήνας και Βρυξελλών. Αφού σπούδασε φυσική και αστροφυσική, ολοκλήρωσε την εκπαίδευσή του στη δημιουργία ταινιών στην Ελλάδα στο εργαστήριο «Εσωτερικά Τοπία». Από το 2018, η δουλειά του επικεντρώνεται στη δημιουργία ντοκιμαντέρ. Όπως και στην ταινία *Είμαι έξω*, αλλά και στην ταινία μεγάλου μήκους *Asphaltos* που σκηνοθετεί αυτή τη στιγμή,

η επιθυμία του είναι να ανοίξει έναν εσωτερικό χώρο ως ένα άπειρο μέρος όπου μπορούμε να περπατήσουμε ενάντια στο κύμα των κυρίαρχων μονόδρομων αφηγήσεων. // Born in Thessaloniki, **Lefteris Panagiotou** lives and works between Athens and Brussels. After studying physics and astrophysics, he completed his training in filmmaking in Greece at the "Interior Landscapes" laboratory. Since 2018, his work has been focused on documentary filmmaking. As in the film *Je suis dehors* and also in the feature film *Asphaltos* that he is currently directing, his desire is to open up an interior space as an infinite place where we can walk against the tide of dominant one-way narratives.

Γεννημένη στην Αθήνα, η **Νίνα Αλεξανδράκη** σπούδασε φιλοσοφία και κινηματογράφο στο INSAS (Βρυξέλλες). Σε έναν διαρκή διάλογο με τη λογοτεχνία, που εγγράφεται και στην κινηματογραφική της δουλειά, επιδιώκει να συνθέσει νοητικούς χώρους και να αποτυπώσει την οικειότητα της εμπειρίας. // Born in Athens, **Nina Alexandraki** studied philosophy and cinema at INSAS (Brussels). In a constant dialogue with literature, which she also writes in her filmmaking, she seeks to compose mental spaces, to capture experience in its intimacy.

Η **Μπεατρίς Γκίμπσον** είναι καλλιτέχνη και σκηνοθέτιδα με έδρα το Λονδίνο. Οι πειραματικές της ταινίες εξερευνούν την ένταση μεταξύ του χάους και του ελέγχου, αντλώντας από καλτ φιγούρες της μουσική και της λογοτεχνίας, όπως ο Κορνήλιους Κάρντιου και η Κάθι Άκερ. Τα έργα της είναι συμμετοχικά, με φίλους και επιρροές από την κοινότητά της. Το 2019 πραγματοποίησε ατομικές εκθέσεις στο Camden Art Centre, στο Bergen Kunsthall και στο Mercer Union. Δύο φορές νικήτρια του Rotterdam's Tiger Award, έλαβε επίσης το Baloise Art Prize 2015 (Art Basel) και το 2019 Images Festival Award. // **Beatrice Gibson** is an artist and filmmaker based in London. Her experimental films explore the tension between chaos and control, drawing on cult figures from music and literature like Cornelius Cardew and Kathy Acker. Her works are participatory, featuring friends and influences from her community. In 2019, she held solo exhibitions at Camden Art Centre, Bergen Kunsthall, and Mercer Union. A two-time winner of Rotterdam's Tiger Award, she also received the 2015 Baloise Art Prize (Art Basel) and the 2019 Images Festival Award.

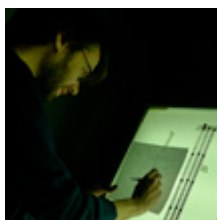
Η **Καριμά Ασαντού** (Λονδίνο, 1985) είναι μια βρετανικής καταγωγής Νιγηριανή καλλιτέχνη και σκηνοθέτιδα που ζει και εργάζεται μεταξύ Αμβούργου και Λάγος. Το έργο της ασχολείται με την εργασία, την πατριαρχία και τις έννοιες της ανεξαρτησίας, οι οποίες σχετίζονται με το κοινωνικοοικονομικό και κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο της Νιγηρίας και της διασποράς της. Η δουλειά της έχει εκτεθεί και προβληθεί σε ιδρύματα διεθνώς, συμπεριλαμβανομένης της 60ής Μπιενάλε της Βενετίας, όπου της απονεμήθηκε ο Αργυρός Λέων. Το 2020, ίδρυσε την εταιρεία παραγωγής ταινιών Golddust by Ashadu, με εξειδίκευση στις ταινίες καλλιτεχνών για τη μαύ-

ρη κουλτούρα και τις αφρικανικές οπτικές. // **Karimah Ashadu** (London 1985) is a British-born Nigerian artist and film director living and working between Hamburg and Lagos. Ashadu's work is concerned with labour, patriarchy and notions of independence pertaining to the socio-economic and sociocultural context of Nigeria and its diaspora. Her work has been exhibited and screened at institutions internationally, including the 60th Venice Biennale, where she was awarded the Silver Lion. In 2020, Ashadu established her film production company Golddust by Ashadu, specialising in artists' films on black culture and African discourses.

Η **Μιράντα Πένελ** είναι καλλιτέχνη - σκηνοθέτιδα με έδρα το Λονδίνο που εξερευνά τις κληρονομίες του ιμπεριαλισμού μέσα από εικόνες του βρετανικού κρατικού αρχείου. Οι βραβευμένες ταινίες της, που προβλήθηκαν διεθνώς, τονίζουν τον ρόλο της φαντασίας στην ερμηνεία των ιστορικών ντοκουμέντων. Αρχικά εκπαιδευμένη ως χορεύτρια, μεταπήδησε στον κινηματογράφο, αποκτώντας μεταπτυχιακό στην Οπτική Ανθρωπολογία από το Goldsmiths και διδακτορικό από το Πανεπιστήμιο του Westminster. Οι ταινίες της έχουν προβληθεί σε αναδρομικά αφιερώματα σε μεγάλα φεστιβάλ και αυτή τη στιγμή ηγείται ενός κύκλου μαθημάτων για τη δημιουργία αρχαικών ταινιών στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Open City του UCL. // **Miranda Pennell** is a London-based artist-filmmaker exploring the legacies of imperialism through British state archive images. Her award-winning films, screened internationally, emphasise the role of the imagination in the interpretation of historical documents. Originally trained as a dancer, she transitioned to filmmaking, earning an MA in Visual Anthropology from Goldsmiths and a PhD from the University of Westminster. Selected screenings include retrospectives at major festivals, and she currently leads a course on archival filmmaking at UCL's Open City Documentary Festival.

Ο **Πάμπλο Μαρίν** (1982, Αργεντινή) είναι κριτικός κινηματογράφου, σκηνοθέτης, μεταφραστής και καθηγητής. Έχει επιμεληθεί προγράμματα για τον αργεντινικό κινηματογράφο στις ΗΠΑ, τον Καναδά και την Ευρώπη. Ο Μαρίν διδάσκει στο LAV Madrid και στο Friedl Kubelka School for Independent Film και είναι ακαδημαϊκός σύμβουλος στο Elias Querejeta Zine Eskola του Σαν Σεμπαστιάν. Το βιβλίο του, *Una luz revelada. El cine experimental argentino*, κυκλοφόρησε το 2022. Οι ταινίες του έχουν προβληθεί σε διεθνή φεστιβάλ, συμπεριλαμβανομένου του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης και του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ. // **Pablo Marín** (1982, Argentina) is a film critic, filmmaker, translator, and teacher. He has curated programs on Argentinian cinema across the U.S., Canada, and Europe. Marín teaches at LAV Madrid and the Friedl Kubelka School for Independent Film, and tutors at Elias Querejeta Zine Eskola San Sebastián. His book, *Una luz revelada. El cine experimental argentino*, was published in 2022. His films have screened at international festivals, including the New York Film Festival and International Film Festival Rotterdam.

Ο **Marcel Mrejen** (Γαλλία, Αλγερία), γεννημένος το 1994 στο Παρίσι, είναι εικαστικός και σκηνοθέτης που εξερευνά τον ρόλο της τεχνολογίας στα συστήματα διαβίωσης και οικονομίας. Το έργο του καλύπτει εγκαταστάσεις, φιλμ, ήχο και μάθηση μέσω μηχανών. Απόφοιτος της Ακαδημίας Gerrit Rietveld, ήταν resident στο Le Fresnoy - Studio national des arts contemporains. Το έργο του έχει εκτεθεί σε αξιόλογα ιδρύματα, όπως το Μουσείο Stedelijk. Η πρώτη του ταινία, *Μνήμες ενός αγέννητου ήλιου*, κέρδισε το Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής στο Visions du Réel το 2024. // **Marcel Mrejen** (FR/DZ), born in 1994 in Paris, is a visual artist and filmmaker exploring technology's role in living and economic systems. His work spans installations, film, sound, and machine learning. A graduate of Gerrit Rietveld Academie, he was a resident at Le Fresnoy - Studio national des arts contemporains. His work has been exhibited in notable institutions like the Stedelijk Museum. His debut film, *Memories of an Unborn Sun*, won the Jury Prize at Visions du Réel in 2024.

Η **Ντάφνι Σου** (1992) είναι μια Κινέζοκαναδή καλλιτέχριδα και σκηνοθέτιδα που εξερευνά την πολιτική και την ποιητική του τόπου, και το αίσθημα διασποράς μέσω της φωτογραφίας, του φιλμ, της εγκατάστασης βίντεο και του έντυπου υλικού. Απέκτησε πτυχίο στην Ανθρωπολογία από το Πανεπιστήμιο Brown και μεταπτυχιακό στον Πολεοδομικό Σχεδιασμό από το MIT. Η δημιουργική της πρακτική περιλαμβάνει παρατηρήσεις της καθημερινής και βιωμένης εμπειρίας αμφισβητούμενων τοπίων, κυρίως σε σύγχρονο κινεζικό πλαίσιο. Συνιδρύτρια του Sponge Gourd Collective, παράγει επίσης δημόσια έργα τέχνης και είναι επί του παρόντος μέλος του Κέντρου Κινηματογραφικών Μελετών στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ. // **Daphne Xu** (1992) is a Chinese Canadian artist and filmmaker exploring the politics and poetics of place, and diasporic affect through photography, film, video installation, and printed matter. She earned a BA in Anthropology from Brown University, and a Master in City Planning from the MIT. Her creative practice engages observations of the everyday, and lived experiences of contested landscapes, primarily in contemporary Chinese contexts. A co-founder of the Sponge Gourd Collective, she also produces public art projects and is currently a Film Study Center Fellow at Harvard University.

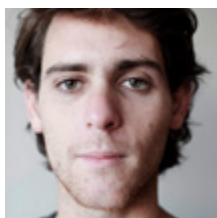
Η **Μαρία Αναστασίου** είναι καλλιτέχριδα και σκηνοθέτιδα, της οποίας το έργο διερευνά τη μορφή και την εφαρμογή των δομών και των διαδικασιών δημιουργίας ταινιών ως σημεία εισόδου στον τόπο, τις ιστορίες, την κοινότητα και τη συνεργασία. Επιλεγμένες προβολές και εκθέσεις περιλαμβάνουν τα: BFI London Film Festival, Whitney Museum NYC, Μουσείο Μπενάκη Αθήνας, NiMAC Cyprus, Courtisane Festival, Ghent, Berwick Film and Media Festival UK, Open City Documentary Festival London. Αυτή τη στιγμή είναι resident στο A House for Artists στο Λονδίνο και υποψήφια διδάκτωρ στον κινηματογράφο μέσω της πρακτικής στο Πανεπιστήμιο του Έξετερ και στο London Film School. // **Maria Anastassiou** is an artist and filmmaker whose work explores the form and application of filmmaking

structures and processes as entry points into place, histories, community and collaboration. Selected screenings and exhibitions include: BFI London Film Festival, Whitney Museum NYC, Benaki Museum Athens, NiMAC Cyprus, Courtisane Festival, Ghent, Berwick Film and Media Festival UK, Open City Documentary Festival London. She is currently a resident at A House for Artists in London and a PhD candidate in Film by Practice with the University of Exeter and the London Film School.

Γεννημένη στην Αργεντινή, η **Αγουστίνια Σάντσες Γκάβιερ** σπούδασε κινηματογράφο στην Ακαδημία Τεχνών των Μέσων στην Κολωνία της Γερμανίας. Το πρότζεκτ της αποφοίτησής της, *Η σκιά μας*, προέρχεται από την έρευνα για την πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη. // Born in Argentina, **Agustina Sánchez Gavier** studied film at the Academy of Media Arts in Cologne, Germany. Her graduation project, *Our Own Shadow*, stems from research for her first feature film, which is currently in development.

Ο **Φρανσίσκο Ροντρίγκεζ Τιρ** είναι ένας Χιλιανός καλλιτέχνης και σκηνοθέτης με έδρα τη Γαλλία που εξειδικεύεται στην κινούμενη εικόνα. Από το 2015, έχει δημιουργήσει και εκθέσει ταινίες και βίντεο διεθνώς σε φεστιβάλ κινηματογράφου και χώρους σύγχρονης τέχνης. Το έργο του διερευνά τη δυναμική της εξουσίας μέσα στα παγκόσμια δίκτυα, την αδιαφάνεια της βίας και τα ίχνη των νεκρών στον ζωντανό κόσμο, συνδυάζοντας τις προφορικές παραδόσεις με την προσωπική μνήμη και τους λαϊκούς μύθους. Το ντεμπούτο του, *Otro Sol* (2023), επιλέχθηκε για το Cinéma du Réel. // **Francisco Rodríguez Teare** is a Chilean artist and filmmaker based in France, specializing in moving image practice. Since 2015, he has created and exhibited film and video works internationally across film festivals and contemporary art contexts. His work explores power dynamics within global networks, the opacity of violence, and the traces of the dead in the living world, intertwining oral traditions with personal memory and popular myths. His debut feature, *Otro Sol* (2023), was selected for Cinéma du Réel.

Ο **Λεονάρντο Πιρόντι** είναι σκηνοθέτης και καλλιτέχνης γεννημένος στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας. Οι ταινίες του συχνά κατοικούν σε πραγματικές παρόμοιες με τις δικές μας, ενώ δημιουργούν τριβές μεταξύ ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας. Η κινηματογραφική του πρακτική αναδύεται από τη μυθοπλασία των κοινωνικοπολιτικών αντιλήψεων μέσα στον πολιτισμό, τον μύθο, την Ιστορία, την τεχνολογία και τη δημιουργία εικόνων. Οι ταινίες του έχουν εκτεθεί σε διάφορα φεστιβάλ, όπως του Τορόντο, του Ρότερνταμ, της Νέας Υόρκης, της Viennale, του BFI Λονδίνου και πολλά άλλα. Είναι κάτοχος πτυχίου Κινηματογράφου/Βίντεο από το Ινστιτούτο Τεχνών της Καλιφόρνια και είναι μέλος του Ινστιτούτου Sundance. // **Leonardo Pirondi** is a filmmaker and artist born in São Paulo, Brazil. His films often inhabit realities similar to ours while creating friction between documentary and fictional structures; his filmmaking practice emerges from the fabulation

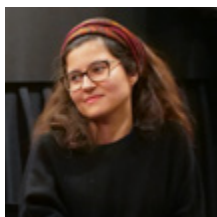
of sociopolitical resonances within culture, myth, history, technology, and image-making. His films have been exhibited in various festivals, including Toronto, Rotterdam, New York, Viennale, BFI London and many others. He holds a degree in Film/Video from the California Institute of the Arts and is a Sundance Institute Fellow.

©Luiza Sgulem

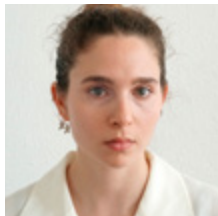

Γεννημένη το 1989 στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας, η **Ζανάινα Βάγκνερ** εργάζεται σε ταινίες, σχέδια και εγκαταστάσεις για να εξερευνήσει κριτικά πώς οι άνθρωποι επιβάλλουν την τάξη και τον έλεγχο στο περιβάλλον τους. Οικειοποιούμενη ιστορικές αφηγήσεις μέσω διαφόρων μέσων, εξετάζει τις έννοιες της προόδου και της κληρονομιάς. Το έργο της περιλαμβάνεται σε σημαντικές συλλογές όπως η KADIST (Γαλλία) και το Instituto Inhotim (Βραζιλία). Πραγματοποιώντας αυτήν την περίοδο διδακτορικό στο Le Fresnoy, η Βάγκνερ αναπτύσσει επίσης την πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία, το πειραματικό ντοκιμαντέρ, *The Bag of the Night*. // Born in 1989 in São Paulo, Brazil, **Janaina Wagner** works across film, drawing, and installations to critically explore how humans impose order and control on their surroundings. By appropriating historical narratives through various media, she examines notions of progress and legacy. Her work is included in significant collections like KADIST (FR) and Instituto Inhotim (BR). Currently pursuing a PhD at Le Fresnoy, Wagner is also developing her first feature film, the experimental documentary *The Bag of the Night*.

©Abby Lord

Η **Μαριάμ Ταφακορί** (Ιράν) δουλεύει με φιλμ και περφόρμανς. Οι σόλο προβολές της δουλειάς της περιλαμβάνουν τα MoMA, BOZAR, NGA, Ουάσιγκτον και το Μουσείο Ακαδημίας, μεταξύ άλλων. Οι επιλεγμένες ομαδικές εκδηλώσεις περιλαμβάνουν: Tate Modern, Δεκαπενθήμερο Σκηνοθετών των Καννών, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Νέας Υόρκης, Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τορόντο. Της απονεμήθηκε το Golden Hugo στο 58ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σικάγο, το βραβείο Tiger Short στο 51ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ και Καλύτερης Πειραματικής Ταινίας στο 70ό και 71ο MIFF (Μελβούρνη). Το 2024, τιμήθηκε με το Film London Jarman Award. // **Maryam Tafakory** [b. Iran] works with film and performance. Solo screenings of her work include MoMA; BOZAR; NGA, Washington DC; and Academy Museum among others. Selected group events include: Tate Modern; Cannes' Directors Fortnight; New York Film Festival; Locarno Film Festival; Toronto International Film Festival. She was awarded the Gold Hugo at the 58th Chicago Int'l Film Festival; Tiger Short Award at the 51st IFFR; and Best Experimental Film at the 70th and 71st MIFF (Melbourne). In 2024, she received the Film London Jarman Award.

Η **Δανάη Ηώ** είναι εικαστικός που ζει στην Αθήνα και το Ρότερνταμ. Η πρακτική της εστιάζει σε διαδικασίες δημιουργίας συλλογικών και προσωπικών αφηγημάτων. Οι ταινίες τις έχουν προβληθεί στο Doclisboa (2024), το Institute of Contemporary Art Λονδίνου (2023) και στο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Ρότερνταμ (2023) μεταξύ άλλων. Έκανε την πρώτη της ατομική έκθεση στο State of Concept, Αθήνα το 2023. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί στο UKS, Όσλο, το De Appel και το Kunstverein Amsterdam, μεταξύ άλλων. // **Danae Io** is an artist and filmmaker based in Athens and Rotterdam. Her practice takes as a focus the ways collective and personal histories are narrativised and consolidated. Her films have been screened at Doclisboa (2024), the Institute of Contemporary Art London (2023) and the International Film Festival Rotterdam (2023), among others. Her work has been exhibited at UKS, Oslo; State of Concept, Athens; and Kunstverein Amsterdam among others.

©Michel Derijver

Η **Σαμπχάβι Κολ** είναι σκηνοθέτιδα πειραματικού κινηματογράφου, τα έργα της οποίας διερευνούν τις δυνατότητες της κινηματογραφικής αφήγησης να χτίζει κόσμους. Οι ταινίες της κάνουν πορώδεις χρονικές και χωρικές οριοθετήσεις, αναδιοργανώνοντας τον κινηματογραφικό χώρο και στρώνοντας ιστορικά, μυθικά, γεωλογικά, οικολογικά και πολιτιστικά χρονοδιαγράμματα. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί παγκοσμίως σε φεστιβάλ όπως του Τορόντο, της Μπερλινάλε και του Ρότερνταμ, καθώς και σε μουσεία όπως το MoMA και το Tate. Με κατγωγή από το Τζοντπούρ της Ινδίας, τώρα διδάσκει στο Πανεπιστήμιο Duke στις Η.Π.Α. // **Shambhavi Kaul** is an experimental filmmaker whose projects speculate on the possibilities for cinematic storytelling to build worlds. Her films make temporal and spatial demarcations porous by reorganizing cinematic space and layering historical, mythical, geological, ecological and cultural timescales. Her work has been showcased globally at festivals like Toronto, Berlinale and Rotterdam, as well as at museums including MoMA and Tate. Originally from Jodhpur, India, she now teaches at Duke University in the U.S.

Ο **Σουέι Χατανό** γεννήθηκε το 1980 στο Τοτόρι και σήμερα ζει στο Τόκιο. Είναι απόφοιτος του τμήματος κινούμενων εικόνων και παραστατικών τεχνών στο Πανεπιστήμιο Τέχνης Τάμα. // **Shuhei Hatano** was born in 1980 in Tottori and currently lives in Tokyo. He is a graduate of the Moving Images and Performing Arts Department at Tama Art University.

Ο **Λόρενς Αμπού Χαμντάν** είναι ερευνητής, σκηνοθέτης, καλλιτέχνης και ακτιβιστής, γνωστός ως «Private Ear». Με διδακτορικό από το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, ίδρυσε την Earshot το 2023, την πρώτη μη κερδοσκοπική εταιρεία που επικεντρώθηκε στον ήχο για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τα πολιτιστικά του έργα που αντανακλούν το πολιτικό και πολιτιστικό πλαίσιο του ήχου και της ακρόασης έχουν παρουσιαστεί στο MoMA, την Μπιενάλε της Βενετίας και πολλά άλλα. Τα έργα του βρίσκονται σε συλλογές σε μεγάλα ιδρύματα, όπως η Tate Modern, το Γκούγκενχάιμ και το Centre Georges Pompidou. Έχει λάβει πολλά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου του βραβείου Nam June Paik για νέα μέσα. // **Lawrence Abu Hamdan** is a researcher, filmmaker, artist and activist known as a “Private Ear.” With a doctorate from the University of London, he founded Earshot in 2023, the first not-for-profit focused on audio for human rights. His cultural projects that reflect on the political and cultural context of sound and listening have been presented at MoMA, the Venice Biennale, and more. His works are in collections at major institutions, including Tate Modern, Guggenheim and the Centre Pompidou. He has received numerous awards, including the Nam June Paik Award for new media.

Ο **Νέιτ Λέιβι** είναι ένας πειραματικός σκηνοθέτης και φωτογράφος με σπουδές στη δημοσιογραφία τεκμηρίωσης και την οπτικοακουστική δημοσιογραφία. Έχει μακροχρόνιο ενδιαφέρον για την πολιτική στράτευση, το τοπίο και την πρωτοπορία. Η τελευταία του ταινία μικρού μήκους *Πολύ λεπτή εργασία* έκανε πρεμιέρα στο παράλληλο τμήμα των Καννών, Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών. // **Nate Lavey** is an experimental filmmaker and photographer with a background in documentary and video journalism. He has a longstanding interest in political militancy, landscape and the avant-garde. His latest short film, *Very Gentle Work*, world premiered at Cannes' parallel section Quinzaine des cinéastes.

Ο **Αλέκος Αλεξιάδης** γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε κινηματογράφο στην Σχολή Σταυράκου και ιστορία τέχνης με την Μαρία Ανδρονίκου. Ξεκίνησε να φτιάχνει φιλικά δοκίμια το 2017. Τα θέματα που απασχολούν τις ταινίες του αφορούν την κριτική θεωρία, την ιστορία της τέχνης και τη σύζευξη του κινηματογράφου με την επιστημολογία. // **Alekos Alexiadis** was born and raised in Athens. He studied cinematography at the Stavrakou School and art history with Maria Andronikou. He started making film essays in 2017. The topics that concern his films tackle critical theory, art history and the coupling of cinema with epistemology.

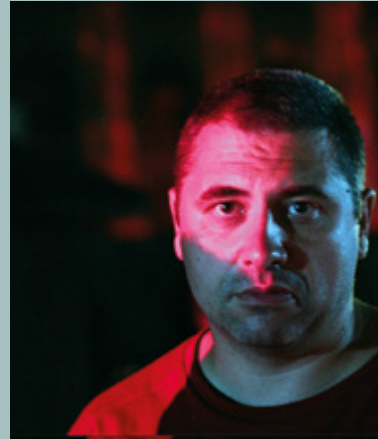
Ράντου Ζούντε /

Ανατρεπτικά στοχαστικός ή παλαβά σατιρικός

Το 13ο ΦΓΚΑ παρουσιάζει, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, αναδρομικό αφιέρωμα στον Ράντου Ζούντε, έναν από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του σύγχρονου ρουμανικού κινηματογράφου, ο οποίος θα παρευρεθεί στο φεστιβάλ και θα παραδώσει σεμινάριο εξειδίκευσης (masterclass). Με εννιά ταινίες μεγάλου μήκους και τέσσερις μικρού μήκους, το αφιέρωμα συγκεντρώνει ένα εκτενές δείγμα της φιλμογραφίας του πολυβραβευμένου σκηνοθέτη.

Το έργο του Ζούντε χαρακτηρίζεται από έναν μοναδικό συνδυασμό μαύρου χιούμορ, αιχμηρού κοινωνικοπολιτικού σχολιασμού, ιδίως απέναντι στον σύγχρονο καπιταλισμό, και κριτικού στοχασμού πάνω στη ρουμανική ταυτότητα και ιστορία. Αρχικά βοηθός σκηνοθέτη στις ταινίες του Κώστα Γαβρά και του Κρίστι Πούιου, ο Ζούντε είναι αδιαμφισβήτητα συνδεδεμένος με το «Ρουμανικό Νέο Κύμα», του οποίου υπογράφει έργα-ορόσημα που απέσπασαν διεθνή αναγνώριση (*Σωλήνας με καπέλο*: Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στο Sundance, 2006, *Το πιο ευτυχημένο κορίτσι στον κόσμο*: Βραβείο CICAE Φεστιβάλ Βερολίνου, 2009, *Όλοι στην οικογένειά μας*: Βραβείο Καλύτερης Ταινίας Φεστιβάλ Σεράγεβο, 2012). Στη συνέχεια, όμως, απομακρύνεται από τη ρεαλιστική αναπαράσταση της μετασοσιαλιστικής ρουμανικής κοινωνίας για να αναμετρηθεί με την ιστορία της. Στις αντισυμβατικές ταινίες εποχής *Άφερμι!* (Αργυρή Άρκτος Καλύτερης Σκηνοθεσίας Φεστιβάλ Βερολίνου, 2015) και *Σημαδεμένες καρδιές* (Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής Λοκάρνο, 2016), με έντονα σατιρικό και λυρικό ύφος αντίστοιχα, διερευνά τη συλλογική και ιστορική μνήμη μέσα από θέματα ρατσισμού, κοινωνικών ανισοτήτων και ανόδου του φασισμού.

Το 2018, με τη σπουδαία αναστοχαστική ταινία *Αδιαφορώ αν καταγραφούμε στην Ιστορία ως βάρβαροι* (Κρυστάλλινη Σφαίρα στο Φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρι), ο Ζούντε εγκαινιάζει μια νέα φάση της καριέρας του, διερευνώντας καινοτόμες αφηγηματικές δομές που συνδυάζουν μυθοπλασία, ντοκιμαντέρ και δοκιμαϊκή γραφή. Βραβευμένος με τη Χρυσή Άρκτο στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου το 2021 για την ανατρεπτική σάτιρα του σύγχρονου καπιταλισμού *Ατυχές πηδύμα ή παλαβό πορνό* και με το Ειδικό Βραβείο της επιτροπής στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο το 2023 για την αριστουργηματική μαύρη κωμωδία *Μην περιμένετε και πολλά από το τέλος του κόσμου*, ο Ζούντε επιστρέφει φέτος με δύο κινηματογραφικά δοκίμια που θα παρουσιαστούν στο αφιέρωμα σε ελληνική πρεμιέρα: *Οκτώ καρτ ποστάλ από την Ουτοπία* και *Ύπνος #2*.

→ Radu Jude /

Subversively reflective or loony satirical

For the first time in Greece, the 13th AAGFF presents a retrospective tribute to Radu Jude, one of the most important representatives of contemporary Romanian cinema, who will attend the festival and give a masterclass. Featuring nine feature films and four shorts, the tribute brings together an extensive sample of the award-winning director's filmography, highlighting the multiple aspects of his diverse oeuvre (fiction, documentaries, film essays).

Jude's work is characterized by a unique blend of black humor, sharp socio-political commentary –especially on contemporary capitalism– and critical reflection on Romanian identity and history. Initially an assistant director on films by Costa Gavras and Cristi Puiu, Jude is undeniably linked to the Romanian New Wave, signing landmark works that have garnered international recognition (*The Tube with a Hat*: Best Film Award at Sundance, 2006, *The Happiest Girl in the World*: CICA Award at the Berlinale, 2009, *Everybody in Our Family*: Best Film Award at the Sarajevo Film Festival, 2012). However, he later diverges from the realistic representation of post-socialist Romanian society to confront its history. In unconventional period films like *Aferim!* (Silver Bear for Best Direction at the Berlinale, 2015) and *Scarred Hearts* (Special Jury Prize in Locarno, 2016), Jude explores collective and historical memory by addressing themes of racism, social inequalities, and the rise of fascism, employing a strong satirical tone in one instance and a lyrical style in the other.

In 2018, Jude began exploring innovative narrative structures that blend fiction, documentary, and essayistic writing, especially with the thought-provoking and reflective film *I Do Not Care If We Go Down in History as Barbarians* (Crystal Globe at Karlovy Vary). Jude was awarded the Golden Bear at the Berlinale in 2021 for his subversive satire of contemporary capitalism *Bad Luck Banging or Loony Porn*. He also received the Special Jury Prize in Locarno in 2023 for the masterful dark comedy *Do Not Expect Too Much from the End of the World*. This year, Jude comes back with two film essays that will be presented in their Greek premiere as part of the retrospective: *Eight Postcards from Utopia* and *Sleep #2*.

Program curation-texts-coordination: Nepheli Gambade

Σκηνοθεσία/Direction:

Radu Jude

Σενάριο/Script:

Augustina Stanciu, Radu Jude

Φωτογραφία/Cinematography:

Marius Panduru

Μοντάζ/Editing:

Cătălin Cristuțiu

Ήχος/Sound:

Titi Fleanu

Ηθοποιοί/Cast:

Andreea Bășneag,

Violeta Haret Popa, Vasile Muraru,

Șerban Pavlu, Andi Vasluianu

Παραγωγοί/Producers:

Ada Solomon

**Εταιρεία παραγωγής/
Production company:**

Hi Film Productions

Συμπαγωγή/Co-production:

Circe Films

Επικοινωνία/Contact:

Films Boutique

Το πιο ευτυχισμένο κορίτσι στον κόσμο

Cea mai fericită fată din lume / The Happiest Girl in the World

Μυθοπλασία/Fiction, 2009, Ρουμανία, Ολλανδία/Romania, Netherlands, 99', 35mm, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Η Ντέλια είναι το πιο ευτυχισμένο κορίτσι στον κόσμο. Σε ηλικία 18 ετών, μόλις κέρδισε ένα πανέμορφο αυτοκίνητο χάρη σε έναν διαγωνισμό που διοργάνωσε μια μάρκα χυμού πορτοκαλιού. Για να πάρει στην κατοχή της το αυτοκίνητο, πρέπει να γυρίσει μια διαφήμιση που να εξυμνεί τις αρετές του εν λόγω χυμού. Όμως η Ντέλια δεν είναι πολύ καλή ηθοποιός, οι συνθήκες γυρίσματος δεν είναι ιδανικές και οι λήψεις είναι πολλές. Ο Ζούντε σκηνοθέτησε πολλά διαφημιστικά σποτ προκειμένου να βιοποριστεί και άντλησε το θέμα της ταινίας από αληθινά περιστατικά. Αν στην ταινία μπορεί κανείς να διακρίνει μια υποβόσκουσα κριτική, αυτή δεν απευθύνεται στη διαφήμιση αυτή καθαυτή, αλλά στις συχνά γελοίες προσδοκίες για τον κόσμο που δημιουργεί. «Στο ντεμπιούτο του, ο Ζούντε σκηνοθετεί με άψογο ρυθμό μια σκοτεινά αστεία σάτιρα. Πρόκειται για ένα από τα έργα-ορόσημα της αναγέννησης του ρουμανικού κινηματογράφου» (Institute of Contemporary Arts). Βραβείο CICAIE στο Φεστιβάλ Βερολίνου.

■ Delia is the happiest girl in the world. At the age of 18, she has just won a beautiful car thanks to a competition organized by a brand of orange juice. To take possession of the car, she has to shoot a commercial extolling the virtues of the juice. But Delia isn't a very good actress, the shooting conditions aren't optimal and the takes are numerous. Jude directed many commercials to make a living and drew the theme of the film from real-life incidents. If an underlying criticism can be discerned in the film, it is not directed at the advertisement per se, but at the often ridiculous expectations of the world it creates. "One of the landmark works in the Romanian film renaissance, Radu Jude's debut feature is a perfectly paced and darkly funny satire on contemporary life" (Institute of Contemporary Arts). CICAIE Award at the Berlinale.

Ελληνική πρεμιέρα / Greek premiere

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude, Christian Ferencz-Flatz

Σενάριο/Script: Radu Jude, Christian Ferencz-Flatz

Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu

Ήχος/Sound: Ștefan Ruxandra, Alexandru Dumitru

Παραγωγοί/Producers:

Alexandru Teodorescu

Εταιρεία παραγωγής/Production company: Saga Film

Επικοινωνία/Contact: Heretic

Οκτώ καρτ ποστάλ από την Ουτοπία

Opt ilustre din lumea ideală / Eight Postcards from Utopia

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Ρουμανία/Romania, 71', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Το ντοκιμαντέρ συγκροτείται αποκλειστικά από αρχειακό υλικό τηλεοπτικών διαφημίσεων της μετασοσιαλιστικής Ρουμανίας. Αντλώντας έμπνευση από τα απομεινάρια αυτής της μακράς μεταβατικής περιόδου, η ταινία διερευνά θέματα όπως η αγάπη, ο θάνατος, το ανθρώπινο σώμα και οι αδυναμίες του, καθώς και τις συγκρούσεις μεταξύ σοσιαλισμού και καπιταλισμού. Μεταπηδώντας ανάμεσα σε ανευρεθείσα ποίηση, εγκυκλοπαιδικές αναφορές, trash art και θεολογία, η πρώτη συνεργασία του Ζούντε με τον φιλόσοφο Κρίστιαν Φέρεντς-Φλατς προσφέρει μια ξεκαρδιστική αλλά και ανελέητη κριτική της μετακαπιταλιστικής μυθολογίας. Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο 2024.

■ A found-footage documentary assembled exclusively out of post-socialist Romanian advertisements. Drawing from the debris of Romania's long transition period, the film speaks about love and death, the human body and its frailty, the natural and the supernatural and of course, socialism and capitalism. Bouncing between found poetry and an outdated encyclopedia, between trash art and Summa theologiae, Radu Jude's first collaboration with philosopher Christian Ferencz-Flatz offers a hilarious and unforgiving take down of meta capitalist mythology. Official Selection at the Locarno Film Festival 2024.

Ελληνική πρεμιέρα / Greek premiere

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude

Σενάριο/Script: Radu Jude

Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu

Παραγωγή/Production:

Radu Jude

Επικοινωνία/Contact:

Raluca Munteanu

Ύπνος #2

Sleep #2

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Ρουμανία/Romania, 61', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound

■ Μια ταινία «desktop» που αποτελείται εξολοκλήρου από καταγραφές ζωντανής μετάδοσης του τάφου του Άντι Γουόρχολ μέσω του EarthCam. Ένα ιμπρεσιονιστικό μοντάζ από πλάνα της ίδιας τοποθεσίας, καταγεγραμμένα σε διαφορετικές χρονικές στιγμές και υπό διαφορετικές συνθήκες. «Το πείραμα του Ζούντε διευρύνει τα όρια της κινηματογραφικής φόρμας, μετατρέποντας καθημερινό ζωντανό υλικό σε έναν προκλητικό διαλογισμό για την ηδονοβλεψία και την κληρονομιά του Άντι Γουόρχολ» (Cineuropa). Επίσημη Συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο 2024.

■ A desktop film composed entirely of live-stream recordings of Andy Warhol's grave through EarthCam. An impressionistic montage of footage from the same location, captured at different times and under varying conditions. "Radu Jude's experiment pushes the boundaries of cinematic form by transforming mundane live footage into a provocative meditation on voyeurism and the legacy of Andy Warhol" (Cineuropa). Official Selection at the Locarno Film Festival 2024.

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude
Σενάριο/Script: Radu Jude
Φωτογραφία/Cinematography: Marius Panduru
Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu
Ήχος/Sound: Marius Leftărăche, Jaime Baksht, Michelle Couttolenc
Ηθοποιοί/Cast: Ilinca Manolache, Ovidiu Pîrșan, Nina Hoss, Dorina Lazăr
Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon, Adrian Sitaru
Εταιρεία παραγωγής/Production company: 4 Proof Film
Συμπααραγωγή/Co-production: Paul Thiltges Distributions, Les Films d'Ici, Kinorama, microFILM
Ελληνική διανομή/Distribution in Greece: Cinobo

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude
Σενάριο/Script: Radu Jude
Φωτογραφία/Cinematography: Marius Panduru
Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu
Ήχος/Sound: Dana Bunescu, Michel Schillings, Hrvoje Radnic
Μουσική/Music: Jura Ferina, Pavao Miholjevi
Ηθοποιοί/Cast: Katia Pascariu, Claudia Ileremia, Olimpia Mălai, Nicodim Ungureanu
Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon
Εταιρεία παραγωγής/Production company: microFilm
Συμπααραγωγή/Co-production: Paul Thiltges Distributions, endorfilm, Kinorama
Ελληνική διανομή/Distribution in Greece: Cinobo

Μην περιμένετε και πολλά από το τέλος του κόσμου

Nu aștepta prea mult de la sfârșitul lumii

Do Not Expect Too Much from the End of the World

Μυθοπλασία/Fiction, 2023, Ρουμανία, Λουξεμβούργο, Γαλλία, Κροατία/Romania, Luxembourg, France, Croatia, 164', DCP, Έγχρωμη, ασπρόμαυρη/ Color, B&W, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Η Αντζελα διασχίζει το Βουκουρέστι κάνοντας το κάστινγκ για ένα βίντεο που της ανατέθηκε από μια πολυεθνική. Κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης, ένας από τους υποψηφίους αποκαλύπτει την ευθύνη της εταιρείας για ένα ατύχημα που είχε, προκαλώντας σκάνδαλο. Πιο αιχμηρός από ποτέ, ο Ζούντε συνθέτει μια αταξινόμητη σάτιρα για την εποχή της οικονομίας της περιστασιακής απασχόλησης (gig economy) και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Το αποτέλεσμα είναι μια μεγαλειώδης αστική ταινία δρόμου, που ισορροπεί ανάμεσα στον παραλογισμό και στο σοκ της σύγχρονης ζωής. Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο.

■ Angela drives around Bucharest, conducting casting sessions for a video commissioned to her by a multinational company. During an interview, a candidate reveals the company's responsibility for an accident he had, igniting a scandal. Sharper than ever, Radu Jude crafts an unclassifiable satire on the era of the gig economy and social media. The result is an outstanding urban road movie, balancing between absurdity and the shock of contemporary life. Best Film Award at the Sarajevo Film Festival.

Ατυχές πήδημα ή παλαβό πορνό

Babardeală cu bucluc sau porno balamuc

Bad Luck Banging or Loony Porn

Μυθοπλασία/Fiction, 2021, Ρουμανία, Λουξεμβούργο, Κροατία, Τσεχία/Romania, Luxembourg, Croatia, Czech Republic, 106', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Η Έμι, καθηγήτρια Ιστορίας σε ένα πολύ καθωσπρέπει σχολείο, βλέπει την καριέρα και την υπόληψή της να απειλούνται, όταν μια ερασιτεχνική ταινία ερωτικού περιεχομένου, στην οποία πρωταγωνιστεί, διαρρέει στο Διαδίκτυο. Οργισμένοι γονείς απαιτούν την απόλυσή της, όμως η Έμι αρνείται να παραδώσει τα όπλα. Η ταινία συντίθεται από τρία αφαιρετικά συνδεδεμένα μέρη: μια βόλτα στο σύγχρονο Βουκουρέστι, ένα παιχνιδιάρικο γλωσσάρι γεμάτο παραδοξολογίες και αισχροτήτες, καθώς και μια εκρηκτική κωμική αναμέτρηση. Χρυσή Άρκτος στο Φεστιβάλ Βερολίνου.

■ Emi, a schoolteacher, finds her reputation under threat after a personal sex tape is uploaded onto the internet. Forced to meet the parents demanding her dismissal, Emi refuses to surrender. *Bad Luck Banging or Loony Porn* is a film in three loosely connected parts: a walk in the city of Bucharest, then a playful essay on obscenities, all culminating, in the third part, in an incendiary comic confrontation. Golden Bear for Best Film at the Berlinale.

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude

Σενάριο/Script: Radu Jude

Φωτογραφία/Cinematography: Marius Panduru

Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu

Ήχος/Sound: Jean Umanski, Dana Bunescu, Cristinel Șirli

Ηθοποιοί/Cast: Ioana Iacob, Alexandru Dabija, Alex Bogdan, Ilinca Manolache, Șerban Pavlu, Ion Rizea, Claudia Ieremia

Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon

Εταιρεία παραγωγής/Production company:

Hi Film Productions

Συμπααραγωγή/Co-production:

endorfilm, Les films d'ici, KLAS FILM,

Komplizen Film, ZDF/ARTE, TVR

Επικοινωνία/Contact: Beta Cinema

Αδιαφορώ αν καταγραφούμε στην Ιστορία ως βάρβαροι

Îmi este indiferent dacă în istorie vom intra ca barbari

I Do Not Care If We Go Down in History as Barbarians

Μυθοπλασία/Fiction, 2018, Ρουμανία, Γερμανία, Βουλγαρία, Γαλλία, Τσεχία/Romania, Germany, Bulgaria, Czech Republic, 140', ProRes, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Ο Ρουμάνος στρατάρχης και δικτάτορας Ιόν Αντονέσκου είχε δηλώσει ότι αδιαφορεί για την υστεροφημία του ως βαρβάρου, λόγω των αντισιμητικών του πεποιθήσεων που οδήγησαν στη σφαγή της Οδησού το 1941. Δεκαετίες αργότερα, μια νέα σκηνοθέτιδα προσπαθεί να αναβιώσει αυτό το τραυματικό επεισόδιο μέσα από μια θεατρική παράσταση που αφορά τη «νίκη» του ρουμανικού στρατού. Με ευρηματική, παιχιδιάρικη και βαθιά κριτική ματιά, ο Ζούντε εξετάζει το πώς η αναπαράσταση του παρελθόντος μπορεί να αλλοιώσει την κατανόηση της Ιστορίας. Κρυστάλλινη Σφαίρα στο Φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρι.

■ The Romanian military leader and later dictator Ion Antonescu declared that he was unconcerned about his legacy as a barbarian, amidst his anti-Semitic beliefs that led to the Odessa massacre in 1941. Decades later, a young woman director attempts to re-enact this painful episode in a theatrical performance about the Romanian army's "victory". Jude presents a playful yet profoundly critical perspective on how the representation of the past can distort the understanding of history. Crystal Globe for Best Film at the Karlovy Vary International Film Festival.

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude

Σενάριο/Script: Radu Jude

Φωτογραφία/Cinematography: Marius Panduru

Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu

Ήχος/Sound: Jurg Lempen, Dana Bunescu, Cristinel Șirli

Ηθοποιοί/Cast: Lucian Teodor Rus, Ivana Mladenovic, Ilinca Hamut, Șerban Pavlu, Marian Olteanu, Alexandru Dabija, Dana Voicu, Bogdan Cotlet

Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon

Εταιρεία παραγωγής/Production company:

Hi Film Productions

Συμπααραγωγή/Co-production: Komplizen Film

Ελληνική διανομή/Distribution in Greece:

Weird Wave

Σημαδεμένες καρδιές

Inimi Cicatrizate / Scarred Hearts

Μυθοπλασία/Fiction, 2016, Ρουμανία, Γερμανία, Βέλγιο, Γαλλία/Romania, Germany, Belgium, France, 141', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Στην ταραγμένη Ευρώπη του 1937, ο νεαρός συγγραφέας Εμανουέλ κάνει θεραπεία στις ακτές της Μαύρης Θάλασσας. Ερωτευμένος με τη Σολάνζ, αφηγείται τις προσπάθειες του ίδιου και των συντρόφων του να ζήσουν τη ζωή στο έπακρο, αντιστεκόμενοι στην απομόνωση. Διαδραματιζόμενη λίγο πριν από τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο και με αναφορές στον αντισιμητισμό και στην άνοδο του φασισμού, η ταινία εμπνέεται από τη ζωή του Μαξ Μπλέτσερ, που ο Ευγένιος Ιονέσκο αποκάλεσε «Κάφκα» της Ρουμανίας. Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο.

■ In 1937 Romania, amidst the turmoil in Europe, the young writer Emmanuel finds himself on the shores of the Black Sea for therapy. In love with Solange, he recounts his efforts, and those of his companions, to live life to the fullest while resisting isolation. Set just before World War II, the film tackles themes of anti-Semitism and the rise of fascism while drawing inspiration from the life of Max Blecher, often referred to as the "Kafka of Romania" by Eugene Ionesco. Special Jury Prize at the Locarno Film Festival.

©Silvia Ghelie

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude
Σενάριο/Script: Radu Jude, Florin Lăzărescu
Φωτογραφία/Cinematography: Marius Panduru
Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu
Ήχος/Sound: Dana Bunescu, Momchil Bozhkov
Ηθοποιοί/Cast: Teodor Corban, Mihai Comanoiu, Cuzin Toma, Alexandru Dabija, Luminita Gheorghiu, Victor Rebengiu, Alberto Dinache, Mihaela Sirbu
Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon
Εταιρεία παραγωγής/Production company: Hi Film Productions
Συμπαγωγή/Co-production: KLAS Film, Endorfilm, Mulberry Development
Ελληνική διανομή/Distribution in Greece: Weird Wave

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude
Σενάριο/Script: Radu Jude, Corina Sabău
Φωτογραφία/Cinematography: Andrei Butică
Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu
Ήχος/Sound: Dana Bunescu, Simone Galavazi, Stéphane Thiébaud
Ηθοποιοί/Cast: Șerban Pavlu, Sofia Nicolaescu, Mihaela Sirbu, Gabriel Spahiu
Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon
Εταιρεία παραγωγής/Production company: Hi Film Productions
Συμπαγωγή/Co-production: Circe Films, Abis Studio
Επικοινωνία/Contact: Films Boutique

Άφεριμ!

Aferim! / Aferim!

Μυθοπλασία/Fiction, 2015, Ρουμανία, Βουλγαρία, Τσεχία/Romania, Bulgaria, Czech Republic, 108', DCP, Ασπρόμαυρη/B&W, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Στη Βλαχία του 1835, ένας αστυνομικός και ο γιος του αναζητούν έναν Τσιγγάνο «σκλάβο», ο οποίος κατηγορείται ότι αποπλάνησε τη σύζυγο του τοπικού άρχοντα. Αυτός ο δημόσιος υπάλληλος, που θυμίζει σερίφη από οπερέτα, περιδιαβάζει με το άλογο του στα άγρια Βαλκάνια, διδάσκοντας στον γιο του τα μεγάλα νοήματα της ζωής. Ωστόσο, ακόμα κι όταν εντοπίζουν τον «σκλάβο», η περιπέτειά τους απέχει πολύ από το να φτάσει στο τέλος της... Σύμφωνα με τον κριτικό κινηματογράφου Χρήστο Μήτση, πρόκειται για «ένα βαλκανικό γουέστερν με πρωτότυπο αφηγηματικό στιλιζάρισμα, ταραντινικούς διαλόγους, λαϊκή φιλοσοφία και οξεία ιστορικοπολιτική κριτική». Αργυρή Άρκτος Καλύτερης Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Βερολίνου.

■ In 1835 Wallachia, a policeman and his son are searching for a gypsy "slave" accused of seducing the wife of the local lord. This over-zealous civil servant, who resembles an operetta-era sheriff, ploughs the wild Balkans on his horse and never misses an opportunity to teach his youngster the meaning of life. Even when they find the "slave", their adventure is far from being over... According to film critic Christos Mitsis, the film is "a Balkan western with original narrative stylisation, Tarantino-like dialogues, popular wisdom and sharp historical and political criticism". Golden Bear for Best Director at the Berlinale.

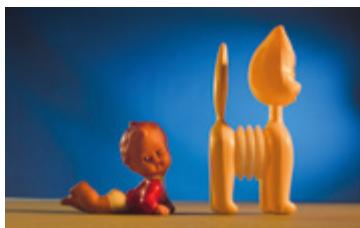
Όλοι στην οικογένειά μας

Toată lumea din familia noastră / Everybody in Our Family

Μυθοπλασία/Fiction, 2012, Ρουμανία, Ολλανδία/Romania, Netherlands, 107', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Ο Μάριους είναι ένας νεαρός διαζευγμένος πατέρας, του οποίου η πεντάχρονη κόρη ζει πλέον με την πρώην σύζυγό του. Ο χωρισμός του είναι επώδυνος, κι έτσι ανυπομονεί να περάσει λίγες μέρες στη θάλασσα με την κόρη του, όταν έρχεται η σειρά του να είναι μαζί της. Ωστόσο, εκείνη την Κυριακή τίποτα δεν εξελίσσεται όπως είχε προγραμματιστεί. «Ένα έργο-σταθμός του "Ρουμανικού Νέου Κύματος", η ταινία είναι ένα αμειλικτο, ενίοτε άβολο και συχνά ξεκαρδιστικά βέβηλο πορτρέτο της διαλυμένης ψυχικής υγείας ενός άντρα, καθώς η ζωή και οι σχέσεις του καταρρέουν γύρω του» (Institute of Contemporary Arts). Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στο Φεστιβάλ του Σεράγεβο.

■ Marius is a young divorced father whose five-year-old daughter now lives with his ex-wife. This estrangement is heartbreaking. So Marius is happy to spend a few days at the seaside with the little girl when his shift comes around. But that Sunday, nothing goes according to plan. "A key work of the Romanian New Wave, Jude's pressure-cooker drama is an unflinching, sometimes uncomfortable and often hilariously profane portrait of one man's disintegrating mental health as his life and relationships crumble about him" (Institute of Contemporary Arts). Best Film Award at the Sarajevo Film Festival.

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude

Σενάριο/Script: Radu Jude

Φωτογραφία/Cinematography:

Marius Panduru

Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu

Ήχος/Sound: Mirela Cristea, Marian Bălan, Marius Leftărăche

Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon

Εταιρεία παραγωγής/Production company: microFILM

Επικοινωνία/Contact: microFILM

Πλαστική σημειωτική

Plastic Semiotic

Δοκίμιο/Essay, 2021, Ρουμανία/Romania, 22', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Η ανθρώπινη ζωή, από τη γέννηση ως τα γεράματα. Μόνο που αυτή η βασική ζωή δεν αναπαριστάται με ανθρώπους, αλλά με τεχνουργήματα που φτιάξαμε εμείς οι άνθρωποι για τα παιδιά μας (ή μήπως να τα πούμε: «τα μωρά μας»;) ώστε να τα προετοιμάσουμε για τη ζωή: τα παιχνίδια. Έτσι, η ταινία είναι ένα κολάζ σκηνών στις οποίες τα παιχνίδια μάς βοηθούν να καταλάβουμε καλύτερα την πιθανή ουσία της ζωής μας. Επίσημη Συμμετοχή στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας.

■ The life of human beings, seen from birth to old age. Only that this generic life is not represented with humans, but with the artefacts that we the humans have created for our children (or should we say "cubs"?), in order to prepare them for life: the toys. So, the film is a collage of scenes in which the toys help us understand better a possible essence of our life. Official Selection at the Venice International Film Festival.

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude

Σενάριο/Script: Radu Jude

Φωτογραφία/Cinematography: Ovidiu Gologan

Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu

Ήχος/Sound: Dana Bunescu

Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon

Εταιρεία παραγωγής/

Production company: Hi Film Productions

Επικοινωνία/Contact: microFILM

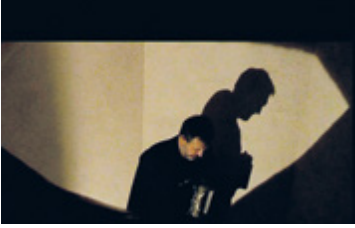
Οι δύο εκτελέσεις του στρατάρχη

Cele doua executii ale Maresalului / The Marshal's Two Executions

Δοκίμιο/Essay, 2018, Ρουμανία/Romania, 10', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Η ταινία αντιπαραθέτει δύο διαφορετικές εκδοχές για την εκτέλεση του στρατηγού Ιόν Αντονέσκου, ηγέτη της Ρουμανίας κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου πολέμου. Από τη μία πλευρά είναι το βουβό ασπρόμαυρο υλικό της εκτέλεσης όπως καταγράφηκε το 1946 από τον εικονολήπτη Οβίδιου Γκολογκάν και από την άλλη σκηνές από μια βιογραφική ταινία που γυρίστηκε το 1994 από τον σκηνοθέτη Σέργκιου Νικολαέσκου.

■ The film confronts two different views of the execution of General Ion Antonescu, Romania's leader during the Second World War. On one side is silent black-and-white footage of the execution as recorded in 1946 by cameraman Ovidiu Gologan, and on the other are scenes from a biographical film shot in 1994 by director Sergiu Nicolaescu.

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude
Σενάριο/Script: Radu Jude, Florin Lăzărescu
Φωτογραφία/Cinematography:
 Marius Panduru
Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu
Ήχος/Sound: Dana Bunescu
Ηθοποιοί/Cast: Alexandru Dabija, Șerban
 Pavlu, Mihaela Sîrbu, Olga Taisia Podaru
Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon
Εταιρεία παραγωγής/Production company:
 Hi Film Productions
Επικοινωνία/Contact: microFILM

Σκιά ενός σύννεφου

O umbră de nor / Shadow of a Cloud

Μυθοπλασία/Fiction, 2013, Ρουμανία/Romania, 30',
 DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Στο Βουκουρέστι επικρατεί αποπνικτική ζέστη. Ο ιερέας Φλορίν Φλορέσκου καλείται στο νεκροκρέβατο μιας γυναίκας για να τελέσει την εξόδιο ακολουθία. Ολόκληρη η οικογένεια φαίνεται να έχει συγκεντρωθεί στο σπίτι. Όμως, δεν είναι όλοι ευχαριστημένοι με τον ιερέα και το χριστιανικό τελετουργικό του. Επίσημη Συμμετοχή στο Δεκαπενθήμερο Σκηνοθετών των Καννών.

■ Bucharest is enveloped in stifling heat. Priest Florin Florescu has just been called to the deathbed of a woman to perform last rites. The entire family proves to have gathered in the home. Not everyone is happy with the priest and his Christian ritual. Official Selection at the Cannes Directors' Fortnight.

Σκηνοθεσία/Direction: Radu Jude
Σενάριο/Script: Florin Lăzărescu
Φωτογραφία/Cinematography:
 Marius Panduru
Μοντάζ/Editing: Cătălin Cristuțiu
Ήχος/Sound: Gelu Costache, Andrei Toncu
Ηθοποιοί/Cast: Marian Bratu, Gabriel
 Spahiu, Natalia Calin, Alexandru Georgescu
Παραγωγοί/Producers: Ada Solomon
**Εταιρεία παραγωγής/
 Production company:** Hi Film Productions
Επικοινωνία/Contact: microFILM

Σωλήνας με καπέλο

Lampa cu căciulă / The Tube with a Hat

Μυθοπλασία/Fiction, 2006, Ρουμανία/Romania, 25',
 DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ρουμανικά/Romanian

■ Ο εφτάχρονος Μαριάν και ο πατέρας του ταξιδεύουν στην αγροτική Ρουμανία για να επισκευάσουν τη χαλασμένη τους τηλεόραση. Με θέματα που αφορούν τη δυναμική της σχέσης πατέρα-γιου και τη μετακομμουνιστική ζωή, η ταινία απέσπασε ευρεία αναγνώριση, κερδίζοντας το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής Καλύτερης Ταινίας Μικρού Μήκους στο Sundance και αποτελώντας ένα από τα έργα-ορόσημα του «Ρουμανικού Νέου Κύματος».

■ One of the key works of the Romanian New Wave, centers on a young boy, Marian, and his father as they travel through rural Romania to repair their broken TV. With themes of father-son bonding and post-communist life, it garnered widespread acclaim, winning the Grand Jury Prize for Best Short Film at Sundance.

Αντουανέττα Αγγελίδη /

Η αρχιτεκτονική
του ονείρου

Η Αντουανέττα Αγγελίδη είναι μία από τις σημαντικότερες εκπροσώπους του μοντερνισμού στον ελληνικό κινηματογράφο, και συγκεκριμένα, του φεμινιστικού πειραματικού κινηματογράφου. Βαθιά πολιτικοποιημένη και μυημένη σε ριζοσπαστικά διανοητικά ρεύματα, όπως η ψυχανάλυση, από τις αρχές της δεκαετίας του '70 κατασκευάζει αρχιτεκτονικά μια οπτική γλώσσα που αποδομεί την πατριαρχική αναπαράσταση των γυναικών, αλλά και προσφέρει ποιητικές εικόνες μιας παράδοξης αφύπνισης, μέσω του ονείρου και του ανοίκειου, στους βυθούς του ασυνειδήτου και της επιθυμίας.

Στην πρώτη ασπρόμαυρη ταινία της *Idées Fixes / Dies Irae (Παραλλαγές στο ίδιο θέμα)* (1977), με την οποία καταγγέλλει την εμπορευματοποίηση του γυναικείου σώματος, διαφαίνεται ήδη η δεξιοτεχνία της Αγγελίδη στην εικαστική σύνθεση του κινηματογραφικού κάδρου αλλά και στην ενορχήστρωση της γλώσσας, του θορύβου και της σιωπής. Στην ταινία *Τόπος* (1985), η δημιουργός κατασκευάζει ονειρικά τοπία με ζωγραφικές αναφορές στο έργο του Μαζάτσο και του Μπαλτίς, και παίζει με την πολυφωνία και τη σιωπή. *Οι ώρες: Μια τετράγωνη ταινία* (1995) αντλούν έμπνευση από παιδικές μνήμες και τραύματα καθώς και από ιστορικές εμπειρίες του αντιδικτατορικού αγώνα, και δείχνουν τη λυτρωτική αξία της καλλιτεχνικής αυτοέκφρασης. Στο *Κλέφτης ή Η πραγματικότητα* (2001), οι διεργασίες του ονείρου τέμνονται με τις διεργασίες του πένθους, και η ταινία είναι μια κινηματογραφική σύνθεση υψηλής εικαστικής αξίας. Προβάλλονται επίσης οι ταινίες *Ωρα μεσημεριού* (2006), μια σπουδή στο *Γκραντίβα* με στοιχεία από την τέχνη της περφόρμανς, καθώς και το *121280 Ritual* (1980/2008), στο οποίο οι εικόνες της εγκυμονούσας Αγγελίδη επενδύονται με ένα ποιητικό ηχοτοπίο.

Τέλος, προβάλλεται το ντοκιμαντέρ της κόρης και συνεργάτιδας της Αγγελίδη, Ρέας Βαλντέν, *Έμμονες ώρες στον τόπο της πραγματικότητας* (2022), στο οποίο η δημιουργός αφηγείται τις πρωτοποριακές πρακτικές της, τα προσωπικά και πολιτικά τραύματά της, τη σχέση της με τον φεμινισμό καθώς και την υπέρπουσα τύφλωση και τις μεταμοσχεύσεις οφθαλμών που της προσέφεραν ένα «νέο βλέμμα». Αξίζει να σημειωθεί ότι το 2024 βραβεύτηκε στα αμερικανικά Anthology Film Archives με το Ground Glass Award για την εξαιρετική συνεισφορά της στον χώρο της πειραματικής τέχνης.

Antoinetta Angelidi / The architecture of dream

Antoinetta Angelidi is one of the most important representatives of modernism in Greek cinema, and in particular of feminist experimental cinema. Profoundly politicized and initiated into radical intellectual currents such as psychoanalysis, since the early 1970s she has been architecturally creating a visual language that deconstructs the patriarchal representation of women, but also offers poetic images of paradoxical awakenings, through the dream and the uncanny, to the depths of the unconscious and desire.

In her first black and white film *Idées Fixes / Dies Irae (Variations on the Same Subject)* (1977), in which she denounces the commercialization of the female body, Angelidi's mastery of the visual composition of the film frame and the orchestration of language, noise and silence is already evident. In *Topos* (1985), the filmmaker constructs dreamscapes with painterly references to the work of Masaccio and Balthus, and plays with polyphony and silence. *The Hours: A Square Film* (1995) draw inspiration from childhood memories and traumas as well as from historical experiences of the anti-dictatorship struggle, and show the redemptive value of artistic self-expression. In

Thief or Reality (2001), the processes of dreaming intersect with the processes of mourning, and the film is a cinematic composition of audiovisual sublime. The films *Noon Hour* (2006), a study on *Grandiva* with elements of performance art, as well as *121280 Ritual* (1980/2008), in which the images of the pregnant Angelidi are embedded with a poetic soundscape, are also screened.

Moreover, the programme includes the documentary by Angelidi's daughter and collaborator, Rea Walldén, *Obsessive Hours at the Topos of Reality* (2022), in which the autrice recounts her pioneering practices, her personal and political traumas, her relationship with feminism, as well as her advancing blindness and the eye transplants that provided her with a "new gaze". It is worth noting that in 2024, Angelidi was awarded the Ground Glass Award at the American Anthology Film Archives, for her outstanding contribution to the field of experimental art.

Σκηνοθεσία/Direction:

Αντουανέττα Αγγελίδη/
Antoinetta Angelidi

Σενάριο/Screenplay:

Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta
Angelidi, Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén

Φωτογραφία/Cinematography:

Ηλίας Κωνσταντακόπουλος/
Elias Konstantakopoulos

Μοντάζ/Editing:

Ιωάννα Σπηλιωπούλου/
Ioanna Spiliopoulou

Μουσική/Music: Θεοδωρής Αμπαζής/
Thodoris Abazis

Ηθοποιοί/Cast: Εύρη Σωφρονιάδου/
Enri Sofroniadou, Παρθενόπη

Μπουζούρη/Parthenopi Bouzouri,
Νίκος Παντελίδης/Nikos Pantelidis,
Άντζελα Μπρούσκου/Angela Brouskou

Παραγωγός/Producer:

Αντουανέττα Αγγελίδη/
Antoinetta Angelidi

Εταιρεία παραγωγής/Production

company: Ελληνικό Κέντρο
Κινηματογράφου/Greek Film Centre

Βραβεία/Awards

Κρατικό Βραβείο Ποιότητας, 2001/
Hellenic Ministry of Culture Quality
Award, 2001

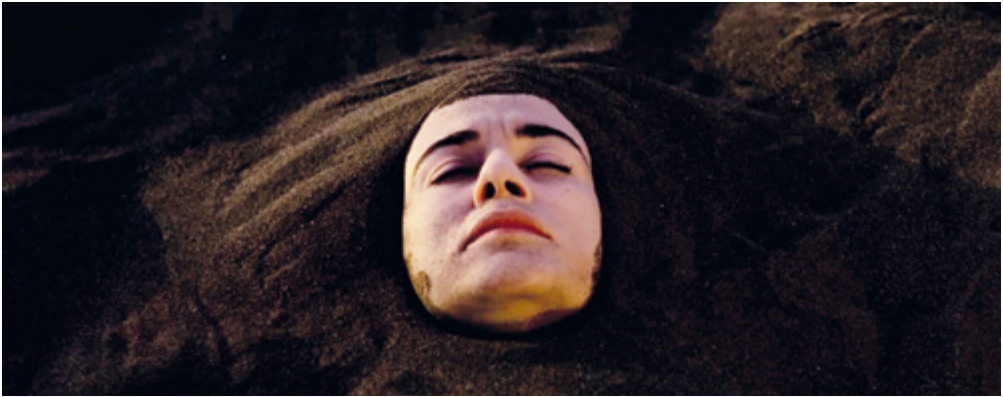
Κλέφτης ή Η πραγματικότητα

Thief or Reality

Πειραματικό/Experimental, 2001, Ελλάδα/Greece, 80',
35mm/DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ελληνικά/Greek

■ Η πραγματικότητα κλέβει τα όνειρά σου κι εσύ την κλέβεις για να ονειρευτείς. Μια σκοτεινά αισιόδοξη ταινία. Τρεις εκδοχές της ίδιας μέρας. Τρεις χαρακτήρες παγιδευμένοι σε παράλληλα σύμπαντα. Η εισβολή του Κλέφτη θα τους ενώσει. Και οι τρεις βασικοί χαρακτήρες είναι η Αντιγόνη, εκδοχές ή πλευρές της, ενώ ο Κλέφτης είναι η θόνη πάνω στην οποία προβάλλουν την επιθυμία τους. Κάθε οπτική δημιουργεί μια διαφορετική ιστορία: μοίρα-τυχαίότητα-ελεύθερη βούληση. Τι έχουν κοινό; Τη θνητότητα. Τη μυστική αλληλεγγύη της ανθρώπινης κατάστασης. Ό,τι ξόδεψα, το είχα. Ό,τι φύλαξα, το έχασα. Ό,τι χάρισα, το έχω.

■ Reality robs you of your dreams and you have to rob it in order to dream. A darkly optimistic film. Three versions of just one day. Three characters trapped in parallel universes. The invasion of the Thief will unite them. All three main characters of the film are Antigone, versions or sides of her – and the Thief is the screen on which they project their desire. Each point of view produces a different story: fate-randomness-free will. What do they have in common? Mortality. The secret solidarity of the human condition. What I spent, I had. What I saved, I lost. What I gave, I have.

Σκηνοθεσία/Direction:

Αντουανέττα Αγγελίδη/
Antoinetta Angelidi

Σενάριο/Screenplay:

Αντουανέττα Αγγελίδη/
Antoinetta Angelidi

Φωτογραφία/Cinematography:

Κατερίνα Μαραγκουδάκη /
Katerina Maragoudaki

Μοντάζ/Editing: Ιωάννα Σπηλιωπούλου/

Ioanna Spilioroulou

Μουσική/Music: Δημήτρης

Καμαρωτός/Dimitris Kamarotos

Ηθοποιοί/Cast: Κάτια Γέρου/

Katia Yerou, Εύρη Σωφρονιάδου/

Evri Sofroniadou, Ανατολή

Αθανασιάδου/Anatoli Athanasiadou,

Τάσος Αποστόλου/Tassos Apostolou

Παραγωγός/Producer: Αντουανέττα

Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Εταιρεία παραγωγής/Production

company: Ελληνικό Κέντρο

Κινηματογράφου/Greek Film Centre,

Hyperion Productions

Βραβεία/Awards

Βραβείο Σκηνηκών και Βραβείο

Κουστουμιών στο Φεστιβάλ

Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, 1995/

Best Sets Award and Best Costumes

Award in Thessaloniki Film Festival,

1995. Κρατικό Βραβείο Ποιότητας

και Κρατικό Βραβείο Σκηνηκών, 1995/

Hellenic Ministry of Culture Quality

Award and Hellenic Ministry of Culture

Sets Award, 1995

Οι ώρες: Μια τετράγωνη ταινία

The Hours: A Square Film

Πειραματικό/Experimental, 1995, Ελλάδα/Greece, 80', 35mm/DCP,
Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ελληνικά/Greek

■ Η μνήμη ως κατασκευή και ως εσωτερικός παλμός. Η Σπένδω, στα όρια της αυτοκτονίας, ξαναζεί τη ζωή της, την ανασυνθέτει και ελευθερώνεται από αυτή. Η μελαγχολία ρέει και γεμίζει τον χώρο. Οι ώρες συνυπάρχουν και συμπλέκονται. Ο κόσμος, σαρκοβόρος μηχανισμός. Μια κάθοδος αρχίζει, μια βύθιση ρυθμική στο πάχος της μνήμης. Στον τόπο όπου το Κακό εμφανίζεται με τη μορφή του Καλού. Ώσπου η μνήμη δεν καθλώνει πια, δεν επαναλαμβάνει, μέσα της γλιστράει μια νέα οπτική. Οι ώρες ανασυντίθενται χωρίς θόρυβο. Η βία η εξάρτηση είναι πια παρελθόν. Η αφηγηματικότητα της ταινίας παράγεται από το οδυνηρό πέρασμα από τους εγκλωβισμένους χρόνους σε μια νέα ροή. Από τη σιωπή της αλαλίας στην ενεργή ησυχία του διαλογισμού.

■ Memory as construction and as internal pulse. Spendo, on the edge of suicide, re-lives her life, re-constructs it and, finally, liberates herself. Sadness flows and fills the space. The hours co-exist and intertwine. The world: a flesh-eating mechanism. A descent begins, a rhythmic immersion into the depths of memory, where the evil appears in the form of good. Until memory no longer repeats itself; a new viewpoint sneaks in. The hours are noiselessly formed anew. Violent dependence is left in the past. The film's narration is produced by the painful passage from entrapped temporal knots to a new flow. From the silence of muteness to the active tranquillity of contemplation.

Σκηνοθεσία/Direction: Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Σενάριο/Screenplay: Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi, Κλαίρη Μιτσotάκη/Clairi Mitsotaki

Φωτογραφία/Cinematography: Σταύρος Χασάπης/Stavros Hassapis

Ήχος/Sound: Αντουανέττα Αγγελίδη, σε μουσική του Γιώργου Απέργη/Antoinetta Angelidi, using music by Georges Aperghis / Φωνητικοί αυτοσχεδιασμοί/Vocal Improvisations: Martine Viard

Ηθοποιοί/Cast: Jany Gastaldi, Μάγια Λυμπεροπούλου/Maya Liberopoulou, Ανίτα Σαντοριναίου/Anita Santorineou, Κλαίρη Μιρτσέκη/Clairi Mirtseki, Σταύρος Τορνές/Stavros Tornes

Παραγωγός/Producer: Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Εταιρεία παραγωγής/Production company: Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου/Greek Film Centre

Βραβεία/Awards Ειδικό Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής, Βραβείο Ηχητικής Μπάντας, Βραβείο της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, 1985/Special Jury Prize, Best Sound Track Award, Greek Film Critics Award in Thessaloniki Film Festival, 1985. Κρατικό βραβείο Ποιότητας, 1985/Hellenic Ministry of Culture Quality Award, 1985

Τόπος

Τοπος

Πειραματικό/Experimental, 1985, Ελλάδα/Greece, 80', 35mm/35mm, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ελληνικά/Greek

■ Η ταινία παριστά μια διεσταλμένη στιγμή. Μια στιγμή-μεταίχμιο, κατά την οποία οι μνήμες ρέουν σχεδόν ταυτόχρονα, και η συνοχή τους έχει την αυθαιρεσία και την αυστηρότητα της αλληλουχίας ενός ονείρου. Είναι ολόκληρη ένα κινηματογραφημένο όνειρο. Μια γυναίκα γεννά και πεθαίνει. Τη στιγμή του θανάτου της, στιγμή μεταίχμιακή, σαν την αρχή του ύπνου, το πρόσωπό της σκορπάει και παίρνει τις όψεις όσων της παραστέκουν στον θάνατό της. Το σώμα της σπαράσσεται από τις συγκρούσεις αυτών που το κατοικούν. Η φωνή της αναλύεται σε πολλές φωνές και πολλούς ρόλους. Ο χώρος της ταινίας είναι το σώμα: Ανασαίνει, βλέπει, ακούει, θρηνεί, απαντάει..

■ The film presents an expanded, in-between moment, where memories flow simultaneously, and their consistency has the arbitrariness and exactness of the sequence of a dream. The entire film is a filmed dream. A woman gives birth and dies. At the moment of death, her face disintegrates and assumes the aspects of those who stand by her bed. Her body is torn by the conflicts of those who inhabit it and her voice dissolves into many voices and many roles. The film's space is the body: it breathes, sees, listens, grieves, responds.

Σκηνοθεσία/Direction: Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Σενάριο/Screenplay: Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Φωτογραφία/Cinematography: Paco Períñan

Μοντάζ/Editing: Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Ήχος/Sound: Gilbert Artman, Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Ηθοποιοί/Cast: Josy Delettre, Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Παραγωγός/Producer: Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi

Εταιρεία παραγωγής/Production company: Institut des Hautes Études Cinématographiques, France

Βραβεία/Awards

Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη και Βραβείο της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου στο «Αντι-Φεστιβάλ», Θεσσαλονίκη, 1977/Best New Director Award and Greek Film Critics Award in "Counter-Festival", Thessaloniki 1977

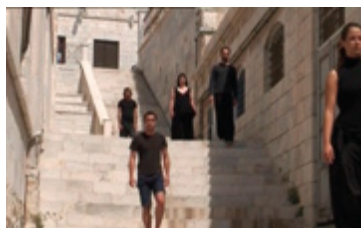
Idées Fixes / *Dies Irae* (Παραλλαγές στο ίδιο θέμα)

Idées Fixes / Dies Irae (Variations on the Same Subject)

Πειραματικό/Experimental, 1977, Γαλλία/France, 60', 16mm/DCP, Ασπρόμαυρη (με ένα έγχρωμο πλάνο)/B&W (and one coloured shot), Με ήχο/With sound, Γαλλικά, Ελληνικά/French, Greek

■ Η ταινία αφορά τις αναπαραστάσεις του γυναικείου σώματος στην ιστορία της σύγχρονης τέχνης: το φύλο ως κατασκευή και όχι ως μοίρα. Δομείται σε δύο άξονες: Αφενός, οι αναπαραστάσεις του σώματος και το σώμα της αναπαράστασης. Αφετέρου, το ζήτημα της γραφής σε κατάσταση, και όχι για την κατάσταση. Η ταινία γράφεται από την αρχή ως συγχρονική και διαχρονική σύνθεση και αναίρεση των κωδικών ορισμένων εικόνων και ήχων. Η αναστροφή του κώδικα, καθώς και η σύγκρουση των διαφορετικών κωδικών, γίνεται μέθοδος της γραφής και, επομένως, και της ανάγνωσης της ταινίας. Οι αναστροφές της εικόνας και του ήχου λειτουργούν αφηγηματικά, επανεγγράφοντας το γυναικείο σώμα.

■ The film addresses the issue of representation of women's bodies in modern and contemporary art history: gender as construction and not as destiny. It is structured on two axes: on the one hand, the body representations and the body of representation; on the other, writing in situation and not on situations. It is composed as a synchronic and diachronic synthesis and subversion of images and sounds. The inversion of codes, as well as their juxtaposition, constitute the film's central creative strategies and, therefore, the key for its interpretation. The inversions of image and sound function narratively, reinscribing women's bodies.

Πειραματικό / Experimental,
2006, Ελλάδα / Greece, 31',
Ψηφιακό / Digital / DCP,
Έγχρωμη / Color, Με ήχο / With sound,
Ελληνικά / Greek

Σκηνοθεσία/Direction: Αντουανέττα

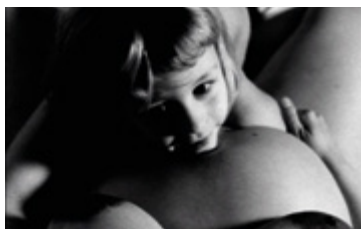
Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi, Ρέα
Βαλντέν/Rea Walldén

Φωτογραφία/Cinematography:

Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén

Μοντάζ/Editing: Αντουανέττα

Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi, Ρέα
Βαλντέν/Rea Walldén

Πειραματικό / Experimental, 1980 (έτος
περφόρμανς και γυρίσματος) 2008
(έτος σύνθεσης), Ελλάδα / Greece,
16 min/16mm/DCP, Ασπρόμαυρη/B&W,
Με ήχο / With sound, Αγγλικά/English

Σκηνοθεσία/Direction: Αντουανέττα

Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi, Ρέα

Βαλντέν/Rea Walldén **Μοντάζ/Editing:**

Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi,

Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén **Ήχος/Sound**

Design: Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén

Performance: Αντουανέττα Αγγελίδη/
Antoinetta Angelidi

Ώρα μεσημεριού

Noon Hour

■ Με έναυσμα την *Γκραντίβα* (*Gradiva*) του Βίλελμ Πένσεν και το δοκίμιο του Σίγκμουντ Φρόιντ για αυτή, καθώς και τις άδειες πλατείες του Τζιόρτζιο ντε Κίρικο (Giorgio de Chirico). Η ανοίκεια ατμόσφαιρα του καλοκαιρινού μεσημεριού στην Ερμούπολη. Η ταινία είναι μείξη μυθοπλασίας και τεκμηρίωσης, δοκιμίου και περφόρμανς. Αναπτύσσει τις θεματικές της *Γκραντίβα*, ενώ παράλληλα καταγράφει τη διαδικασία διδασκαλίας κινηματογράφου σε νεαρές και νεαρούς ηθοποιούς στο πλαίσιο της Θερινής Ακαδημίας του Εθνικού Θεάτρου. Οι αφηγηματικές ενότητες της ταινίας είναι συγχρόνως ασκήσεις κινηματογραφικής υποκριτικής, αλλά και ζωντανές περφόρμανς που έλαβαν χώρα στον αστικό χώρο της Ερμούπολης, στη Σύρο, το καλοκαίρι του 2006.

■ Inspired by Wilhelm Jensen's *Gradiva* and Sigmund Freud's essay on it, as well as by the empty squares painted by Giorgio de Chirico. The uncanny atmosphere of summer noon in Ermoupolis. The film is a fusion of fiction and documentary, essay and performance. It develops the theme of *Grandiva* but also records the process of teaching film to young performers during the Summer Academy of the National Theatre of Greece. The narrative units of the film are simultaneously exercises on film acting, as well as live performances that took place in the urban space of Ermoupolis, on the Greek island of Syros, in the summer of 2006.

121280 Ritual

■ Το γυμνό σώμα της μητέρας σε προχωρημένη εγκυμοσύνη. Η φωνή του παιδιού. Μέσα και έξω, ύμνος στη ζωή. Η ΜΗΤΕΡΑ: «Δώδεκα δωδεκάτου του ογδόνα είναι η παραμονή της γέννησης του γιου μου. Εγώ. Γυμνή. Για να ξερκίσω τον φόβο μου, θέλησα να βυθιστώ στα μαύρα νερά, να προβάλω και να αγκαλιάσω την κοιλιά μου, σε μια ανάμνηση-λήθη του ότι το να πεθαίνεις γεννώντας είναι σαν να γενιέσαι πεθαίνοντας». Η ΚΟΡΗ: «Επιστρέφω στον δεύτερο εαυτό μου. Η μυρωδιά της. Δική μου. Το κέντρο όπου βυθίζομαι. Η ασφάλεια είναι μια μυρωδιά». Το οπτικό υλικό της ταινίας καταγράφει το μυστικό τελετουργικό-περφόρμανς της Αγγελίδη το 1980. Έμεινε ανεμφάνιστο, κρυμμένο στο πατάρι, για είκοσι οχτώ χρόνια. Το 2008 το κατέβασαν με τη Βαλντέν, και συνέθεσαν την ταινία.

■ The naked body of the pregnant mother. The voice of the daughter. Inside-outside. A song to life. THE MOTHER: "The twelfth day of the twelfth month of the year nineteen-eighty was the day before I gave birth to my second child, my son. I. Naked. To come to terms with my fear, I felt the desire to immerse myself into black water, to re-emerge and cuddle my belly. A remembering forgetfulness that to die giving birth is like being born dying." THE DAUGHTER: "I return to my second self. Her smell. Mine. The centre I immerse in. Safety is a smell." The visual material of the film records the secret ritual-performance by Angelidi in 1980. It remained undeveloped, hidden in an attic, for 28 years. In 2008, Angelidi with Walldén re-discovered it, and composed the film.

Ντοκιμαντέρ / Documentary,
2022, Ελλάδα / Greece, 88',
Ψηφιακό / Digital / DCP,
Έγχρωμη / Color,
Με ήχο / With sound,
Ελληνικά/Greek

Σκηνοθεσία/Direction:

Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén

Σενάριο/Screenplay:

Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén,
Αντουανέττα Αγγελίδη/
Antoinetta Angelidi

Φωτογραφία/Cinematography:

Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén

Μοντάζ/Editing:

Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén

Παραγωγός/Producer:

Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén

Βραβεία/Awards

Υποψήφια για το Βραβείο
Καλύτερου Ντοκιμαντέρ
στα Βραβεία ΙΡΙΣ - Ελληνική
Ακαδημία Κινηματογράφου, 2024/
Best Documentary Award Nominee
in IRIS Awards-Hellenic Film
Academy, 2024/ Βραβείο Ισότητας
στο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
Πελοποννήσου, 2023/ Equality
Award in Peloponnisos International
Documentary Festival, 2023

Έμμονες ώρες στον τόπο της πραγματικότητας: Εξομολογήσεις της Αντουανέττας Αγγελίδη (ή ένα δοκίμιο για το βλέμμα της)

Obsessive Hours at the Topos of Reality: Antoinetta Angelidi's
Confessions (Or an Essay on Her Gaze)

■ Μια μυστική εξομολόγηση της πρωτοπόρου φεμινίστριας σκηνοθέτριας Αντουανέττας Αγγελίδη στην κόρη της, Ρέα Βαλντέν, και στον κόσμο. Η ταινία είναι αυτοαποκάλυψη της Αγγελίδη, αλλά και περφόρμανς και αυτοσκηνοθεσία. Και διαθέκη. Ένας προσωπικός λόγος για την τέχνη και τη ζωή, για τον βιασμό και την τύφλωση, αλλά και για την ανθρώπινη αλληλεγγύη και την απελευθερωτική εμπειρία του να βλέπεις τον κόσμο από την αρχή. Ακόμα, αποτελεί ένα κινηματογραφικό δοκίμιο για το βλέμμα της, που γνέφει προς τις ίδιες της τις κινηματογραφικές τεχνικές. Γυρισμένη χωρίς συνεργείο, σε ένα μόνο δωμάτιο, στη διάρκεια της καραντίνας, είναι μια ταινία για τον εσωτερικό κόσμο, τον μυστικό τόπο όπου βρίσκεις το Άλλο.

■ An intimate confession of the Greek feminist avant-garde director Antoinetta Angelidi to her daughter Rea Walldén, and the world. This film is Angelidi's self-revelation, but also performance and self-direction. Her testament. An intimate speech about art and life, rape and blindness, but also about human solidarity and the liberating experience of seeing the world anew. It is also a film essay on her gaze, nodding to her filmmaking techniques. It was shot without a crew, in the confinement of a single room in Athens, during the lock-down. It is about our inner space, at the most secret place of which one finds the Other.

Ζουμ στο έργο του Μιγκέλ Γκόμες / Zooming in on the work of Miguel Gomes

Η έναρξη του 13ου ΦΠΚΑ πραγματοποιείται με την πρώτη πανελλήνια προβολή της τελευταίας ταινίας του Μιγκέλ Γκόμες *Grand Tour*, η οποία απέσπασε φέτος το Βραβείο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ των Καννών. Με αφορμή την νέα δημιουργία του τολμηρού Πορτογάλου σκηνοθέτη, το φεστιβάλ παρουσιάζει επίσης δύο από τα σημαντικότερα έργα του: *Χαμένος Παράδεισος – Tabu* (2012) και *Ο αγαπημένος μας μήνας Αύγουστος* (2008). Σχετικά με το *Grand Tour*, η Ελοντί Ταμαγιό γράφει στα *Cahiers du cinéma*: «Η αναπαράσταση σε στούντιο εναλλάσσεται με λήψεις της πραγματικότητας. Τα πλάνα σε φιλμ 16mm, τότε σε ασπρόμαυρο και τότε σε χρώμα, φέρνουν στη μνήμη τον Μουρνάου, τον Στέρνμπεργκ, τον Μιζογκούτσι, τον Φελίνι, τον Ρουίζ και τον Βεερασεθάκουλ. Άσματα ακαπέλα, караόκε στο μικρόφωνο και παλιά γραμμόφωνα αντηχούν. Είμαστε ξύπνιοι. Κοιμόμαστε. Τα φέιντ άουτ στο μαύρο λειτουργούν σαν βαριά βλέφαρα, σαν τούνελ όπου η συνείδηση χάνεται». Οι προβολές θα γίνουν παρουσία του Ρούι Πόσας, διευθυντή φωτογραφίας και σταθερού συνεργάτη του Γκόμες.

Επιμέλεια προγράμματος: Νεφέλη Γκαμπάντ

The 13th Athens Avant-Garde Film Festival opens with the Greek premiere of Miguel Gomes' latest film, *Grand Tour*, which won the Award for Best Director at this year's Cannes Film Festival. To mark this new work by the bold Portuguese director, the festival also presents two of his key works: *Tabu* (2012) and *Our Beloved Month of August* (2008). Regarding *Grand Tour*, Élodie Tamayo writes in *Cahiers du cinéma*:

“The re-creations in studio alternate with real-life captures. The images, shot on 16mm, sometimes in black-and-white, sometimes in color, evoke memories of Murnau, Sternberg, Mizoguchi, Fellini, Ruiz, and Weerasethakul. A cappella songs, karaoke on the mic, and old gramophones reverberate. We are awake. We sleep. The fades to black serve as heavy eyelids, like a tunnel where consciousness slips away”. The screenings will be held in the presence of Rui Poças, the cinematographer and long-time collaborator of Gomes' films.

Program curation: Nepheli Gambade

Σκηνοθεσία/Direction: Miguel Gomes

Σενάριο/Script: Mariana Ricardo, Telmo Churro, Maureen Fazendeiro, Miguel Gomes

Φωτογραφία/Cinematography: Rui Poças AIP ABC, Sayombhu Mukdeeprom, Guo Liang

Μοντάζ/Editing: Telmo Churro, Pedro Filipe Marques

Ήχος/Sound: Vasco Pimentel, Li Kelan, Miguel Martins

Ηθοποιοί/Cast: Crista Alfiate, Gonçalo Waddington, Cláudio da Silva, Lang Khê Tran

Παραγωγοί/Producers: Filipa Reis

Εταιρεία παραγωγής/Production company: Uma Pedra no Sapato

Συμπααραγωγή/Co-production: Vivo film, Shellac, Cinéma Defacto

Ελληνική διανομή/Distribution in Greece: Weird Wave

Βραβεία/Awards

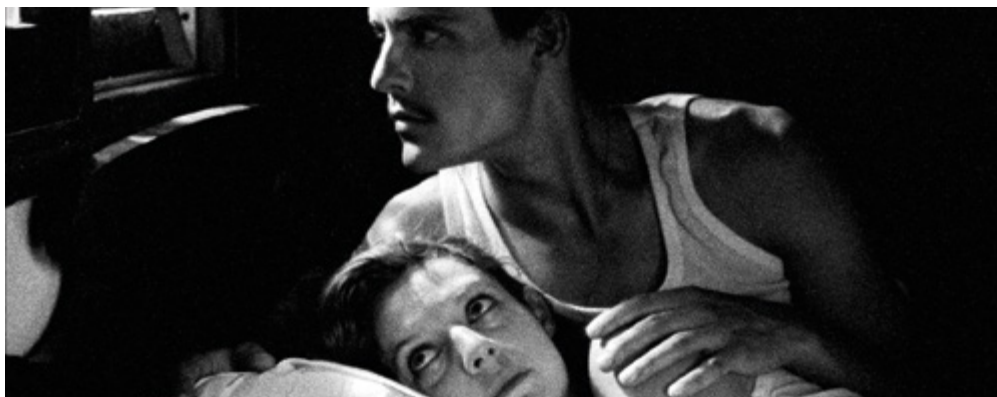
Φεστιβάλ Καννών, Βραβείο Σκηνοθεσίας/Cannes Film Festival, Best Director Award

Grand Tour

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Πορτογαλία, Ιταλία, Γαλλία/Portugal, Italy, France, 129', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Πορτογαλικά, Κινεζικά, Ταϊλανδέζικα, Γαλλικά, Βιρμανικά, Βιετναμέζικα, Φιλιππινέζικα, Ιαπωνικά/Portuguese, Chinese, Thai, French, Burmese, Vietnamese, Filipino, Japanese

■ Η ταινία μοιάζει με ένα παιχνιδιάρικο ταξιδιωτικό ημερολόγιο που ενσωματώνει διαφορετικές εποχές, πολιτισμούς και στίλ. Το 1918 στη Ρανγκούν, ο Έντγκαρ, ένας Βρετανός δημόσιος υπάλληλος, πανικοβάλλεται και εγκαταλείπει την αρραβωνιαστικιά του, τη Μόλι, τη μέρα του γάμου τους. Διασχίζει την Ασία, κυριευμένος από υπαρξιακές αμφιβολίες, ενώ η αποφασιστική Μόλι τον καταδιώκει με χιούμορ, ταξιδεύοντας από το Μανταλέι στη Μπανγκόκ και τη Σαγκάη. Η κινηματογραφική αυτή οδύσεια συνδυάζει σκηνοθετημένες σκηνές, μαεστρικά τραβηγμένες από τον τακτικό διευθυντή φωτογραφίας του Γκόμες, Ρουί Πόσας, με λήψεις ντοκιμαντέρ που συλλέγονται από τον Σαγιόμπου Μουκντίπρωμ, ο οποίος συνεργάζεται συχνά με τον Απίτσατπονγκ Βεερασεθάκουλ. Αναμειγνύοντας με γοητευτικό τρόπο διαφορετικά οπτικά στίλ, το *Grand Tour* αποτυπώνει με βάθος και συναισθηματική ένταση την αναζήτηση της αγάπης σε έναν απέραντο και χαοτικό κόσμο.

■ The film is a whimsical travelogue that blends eras, cultures, and styles. Set in 1918 Rangoon, Edward, a British civil servant, panics and abandons his fiancée Molly on their wedding day. He flees across Asia, consumed by existential doubt, while the determined Molly humorously pursues him, navigating from Mandalay to Bangkok to Shanghai and sending letters that reveal her eagerness. This cinematic journey juxtaposes scripted scenes, exquisitely shot by Gomes' regular cinematographer Rui Poças, with documentary-style footage collected by Sayombhu Mukdeeprom, who frequently collaborates with Apichatpong Weerasethakul. With an engaging mix of visual styles and emotional depth, *Grand Tour* captures the essence of searching for love in a sprawling, chaotic world.

Σκηνοθεσία/Direction: Miguel Gomes

Σενάριο/Script: Miguel Gomes,
Mariana Ricardo

Φωτογραφία/Cinematography:

Rui Poças AIP

Μοντάζ/Editing: Telmo Churro,
Miguel Gomes

Ήχος/Sound: Vasco Pimentel

Ηθοποιοί/Cast: Teresa Madruga,
Laura Soveral, Ana Moreira, Henrique
Espírito Santo, Carloto Cotta, Isabel
Cardoso, Ivo Müller, Manuel Mesquita

Παραγωγοί/Producers: Luís Urbano,
Sandro Aguilar

**Εταιρεία παραγωγής/Production
company:** O Som e a Fúria

Συμπααραγωγή/Co-production:
Komplizen Film, Gullane, Shellac Sud

Επικοινωνία/Contact:
The Match Factory

Βραβεία/Awards

Βραβείο Alfred Bauer και Βραβείο
FIPRESCI στο 62ο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου του Βερολίνου/
Alfred Bauer

Award and FIPRESCI Prize at the 62nd
Berlin International Film Festival

Χαμένος Παράδεισος

Tabu

Μυθοπλασία/Fiction, 2012, Πορτογαλία, Γερμανία, Βραζιλία, Γαλλία/
Portugal, Germany, Brazil, France, 112', DCP, Ασπρόμαυρη/B&W, Με ήχο/
With sound, Πορτογαλικά, Αγγλικά, Πολωνικά/Portuguese, English, Polish

■ Πρόκειται για ένα υβριδικό φιλμ που συνδυάζει δύο ιστορίες και αντλεί τον τίτλο, το θέμα και μέρος της δομής του από τη συνεργασία των κινηματογραφιστών Μούρнау και Φλάχερτι. Ο ίδιος ο Γκόμες την περιγράφει ως «μια ταινία για όσα έχουν χαθεί», με τις αριστοτεχνικά τραβηγμένες ασπρόμαυρες εικόνες, γυρισμένες σε 16mm και 35mm από τον Ρουί Πόσας, να αποπνέουν μια αίσθηση νοσταλγίας. Το πρώτο μέρος της ταινίας, που διαδραματίζεται στη σύγχρονη Λισαβόνα, ακολουθεί μια θρησκευόμενη γυναίκα που ανησυχεί για την καταθλιπτική γειτόνισσά της. Το δεύτερο μέρος μάς μεταφέρει σε μια πορτογαλική αποικία της δεκαετίας του '60, όπου ένας παλιός εραστής, αφηγείται μια παθιασμένη ιστορία αγάπης κοντά στο όρος Ταμπού. Η ταινία αποτίει φόρο τιμής στην αισθητική του βωβού κινηματογράφου, συνδυάζοντας νοσταλγία, χιούμορ και μελωδίες ποπ της δεκαετίας του '60, ενώ αποτελεί ένα από τα πιο συγκινητικά έργα του Γκόμες.

■ A hybrid film that features a pair of nested stories and draws its title, theme and part of its structure from the collaboration between Murnau and documentary filmmaker Flaherty. Gomes himself describes it as “a film about things that are extinguished”, showcasing beautifully crafted 16mm and 35mm black-and-white visuals shot by Rui Poças in the old-fashioned Academy ratio. Set in contemporary Lisbon, the first part of the film follows a religious woman concerned about her depressed neighbor. The second part shifts to a Portuguese colony in the 1960s, where an old lover recounts a passionate love story near Tabú Mountain. The film pays homage to the aesthetics of silent cinema, blending nostalgia with moments of humor and a 1960s pop soundtrack, solidifying its place as one of Gomes's most poignant works.

Σκηνοθεσία/Direction: Miguel Gomes

Σενάριο/Script: Miguel Gomes, Mariana Ricardo, Telmo Churro

Φωτογραφία/Cinematography: Rui Poças AIP

Μοντάζ/Editing: Telmo Churro, Miguel Gomes

Ήχος/Sound: Vasco Pimentel

Μουσική/Music: Mariana Ricardo

Ηθοποιοί/Cast: Sónia Bandeira, Fábio Oliveira, Joaquim Carvalho, Andreia Santos, Armando Nunes, Manuel Soares

Παραγωγοί/Producers: Luís Urbano, Sandro Aguilar

Εταιρεία παραγωγής/Production company: O Som e a Fúria

Συμπαγωγή/Co-production: Shellac Sud

Επικοινωνία/Contact: O Som e a Fúria

Ο αγαπημένος μας μήνας Αύγουστος

Aquele Querido Mês de Agosto / Our Beloved Month of August

Μυθοπλασία/Fiction, 2008, Πορτογαλία, Γαλλία/Portugal, France, 147', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Αγγλικά, Γαλλικά, Πορτογαλικά/English, French, Portuguese

■ Στην καρδιά της Πορτογαλίας, ανάμεσα στα βουνά, ο Αύγουστος σφύζει από ζωή και γιορτινή διάθεση. Οι μετανάστες επιστρέφουν στην πατρίδα τους, ανάβουν πυροτεχνήματα, σβήνουν φωτιές, τραγουδούν караόκε, πηδούν από γέφυρες, κυνηγούν αγριόχοιρους, πίνουν μπύρα, φέρνουν παιδιά στον κόσμο. Αν ο σκηνοθέτης και το συνεργείο του είχαν συγκρατηθεί και δεν είχαν ενδώσει στον πειρασμό να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις, η πλοκή θα συνοψιζόταν στα εξής: Η ταινία παρακολουθεί την τρυφερή σχέση μεταξύ ενός πατέρα και της κόρης του, καθώς και του ξαδέλφου της, που όλοι τους είναι μουσικοί σε ένα χορευτικό συγκρότημα. Στη δεύτερη μεγάλο μήκους ταινία του ο Μιγκέλ Γκόμες συνδυάζει μυθοπλασία και ντοκιμαντέρ, τοποθετώντας τον εαυτό του και το συνεργείο του πλάι σε ένα καστ μη επαγγελματιών ηθοποιών. Το αποτέλεσμα είναι μια περιπετειώδης, γοητευτική, αντισυμβατική ταινία δρόμου, ένα έργο σε διαρκή εξέλιξη, που δεν μπορείς παρά να αγαπήσεις.

■ In the heart of Portugal, amid the mountains, the month of August is abuzz with people and activity. Emigrants return home, set off fireworks, fight fires, sing karaoke, hurl themselves from bridges, hunt wild boar, drink beer, make babies. If the director and film crew had got straight to it and resisted the temptation to join in the festivities the synopsis would come down to: the film follows the affective relationship between a father and daughter, and the daughters cousin, all musicians in a dance band. In his sophomore feature, Gomes blends fiction and documentary, including himself and his crew alongside a cast of nonprofessional actors as they navigate this adventurous, captivating work in progress — a charming, unconventional road movie that you can't help but fall in love with.

Κώστας Γαβράς /

Πήγαινε εκεί
όπου είναι αδύνατον
να πας

Το 13ο ΦΠΚΑ τιμά τον διεθνώς αναγνωρισμένο Ελληνογάλλο σκηνοθέτη και πρόεδρο της Γαλλικής Ταινιοθήκης Κώστα Γάβρα. Προβάλλει, σε ελληνική πρεμιέρα, την τελευταία ταινία του *Τελευταία πνοή* (2024), καθώς και τα τρία πρώτα επεισόδια από τη σειρά ντοκιμαντέρ *Ο αιώνας του Κώστα Γαβρά* (2024).

Αφετηριακό σημείο για την *Τελευταία πνοή*, όπως άλλωστε και για το υπόλοιπο έργο του Γαβρά, είναι τα προσωπικά και, ως εκ τούτου, πολιτικά βιώματα: «Στα 91 μου χρόνια και με τον θάνατο να διαφαίνεται στον ορίζοντα, είναι φυσιολογικό να αναρωτιέμαι συχνά: πώς θα τελειώσουν όλα αυτά; Όταν έρθει η ώρα, θα μπορέσω να τελειώσω τις μέρες μου με αξιοπρέπεια;».

Η σειρά ντοκιμαντέρ δέκα επεισοδίων *Ο αιώνας του Κώστα Γαβρά*, δεν είναι απλώς ένας απολογισμός του έργου του δημιουργού. Πρόκειται για μια «ιστορία του παρόντος» μέσα από τον φακό των πολιτικών ταινιών του και με αναφορά σε ιστορικές συνθήκες και γεγονότα. Ο κινηματογράφος του Γαβρά αφηγείται τον περασμένο αιώνα, τον αιώνα που μας χωρίζει από την άνοδο του ναζισμού στην Ευρώπη και ο οποίος οδηγεί στην αβεβαιότητα του σημερινού κόσμου: εύθραυστες δημοκρατίες, περιβαλλοντικές καταστροφές, κοινωνική αδικία και λαϊκή ανυπομονησία.

The 13th AAGFF honours the internationally acclaimed Greek-French director and president of the Cinémathèque Française Costa-Gavras, presenting the Greek premiere of his latest film *Last Breath* (2024), as well as the first three episodes of the documentary series *The Century of Costa-Gavras* (2024).

The starting point for *Last Breath*, as for the rest of Gavras's work, is personal and therefore political experiences: "At 91 years of age and with death looming on the horizon, it is normal that I often ask myself: how will all this end? When the time comes, will I be able to end my days with dignity?"

The ten-episode documentary series *The Costa-Gavras Century*, is not just an account of the auteur's oeuvre. It is a "history of the present" through the lens of his political films and with reference to historical circumstances and events. Costa-Gavras's cinema narrates the last century, the century that separates us from the rise of Nazism in Europe, and which leads to the uncertainty of today's world: fragile democracies, environmental disasters, social injustice and popular impatience.

Συντονισμός / Coordination:

Ιάκωβος Σκενδερίδης / Jacob Skenderidis

Εισαγωγικό κείμενο / Introduction:

Ιουλίτσα Μέρμηγκα / Ioulia Mermigka

Costa-Gavras /

Go where it is impossible to go

Ελληνική πρεμιέρα / Greek premiere

Σκηνοθεσία/Direction:

Κώστας Γαβράς/Costa-Gavras

Σενάριο/Script:

Κώστας Γαβράς/Costa-Gavras

Βασισμένο στο βιβλίο *Le dernier souffle*:

Accompagner la fin de vie του Régis Debray και του Claude Grange

Φωτογραφία/Cinematography:

Nathalie Durand

Μοντάζ/Editing: Κώστας Γαβράς/

Costa-Gavras, Loanne Trevisan

Μουσική/Music: Armand Amar

Ηθοποιοί/Cast: Denis Podalydès, Kad Merad, Marilynne Canto, Angela Molina, Charlotte Rampling, Karin Viard, Hiam Abbass, Agathe Bonitzer

Παραγωγοί/Producers:

Κώστας Γαβράς/Costa-Gavras, Michèle Ray-Gavras, Alexandre Gavras

Παραγωγή/Production:

KG Productions

Ελληνική διανομή: Rosebud.21

Τελευταία πνοή

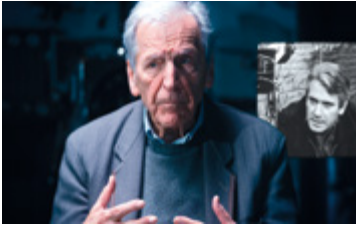
Le Dernier souffle / Last Breath

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Γαλλία/France, 100',

DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ Ένας γιατρός και ένας διάσημος συγγραφέας στοχάζονται για τη ζωή και τον θάνατο. Μια σειρά από εκ βαθέων συναντήσεις με άλλους ασθενείς, με γέλια και δάκρυα, βοηθά τον συγγραφέα να αντιμετωπίσει τους φόβους και τις ανησυχίες του. Ο Γαβράς άντλησε έμπνευση από το ομώνυμο βιβλίο του φιλοσόφου Ρεζίς Ντεμπρέ και του γιατρού Κλοντ Γκραντζ, στο οποίο παρουσιάζονται ιστορίες ανθρώπων που είχαν βρεθεί σε μονάδες ανακουφιστικής φροντίδας. Το θέμα της ταινίας είναι το δικαίωμα σε έναν αξιοπρεπή θάνατο: σύμφωνα με τον Γαβρά, «ζούμε σε μια κοινωνία που γυρίζει την πλάτη της στον θάνατο όταν είπα σε κάποιον για την ιδέα αυτής της ταινίας, οι άνθρωποι τρόμαξαν! Κι όμως, πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε αυτή τη στιγμή με αξιοπρέπεια».

■ A doctor and a famous writer reflect on life and death. A series of heart-to-heart encounters with other patients, with laughter and tears, helps the writer confront his fears and anxieties. Costa-Gavras drew inspiration from the book of the same name by philosopher Régis Debray and doctor Claude Grange, which presents stories of people who had been in palliative care units. The issue raised by the film is the right to a dignified death. According to Costa-Gavras, "we live in a society that turns its back on death; when I told someone about the idea of this film, people were horrified! And yet I believe that we must be prepared to face this moment with dignity".

Ο αιώνας του Κώστα Γαβρά

Le Siècle de Costa-Gavras / The Costa-Gavras Century

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2024, Γαλλία/France,
DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη / B&W, color, Με ήχο / With sound

**Επεισόδιο / Épisode 1: Όλες οι ταινίες είναι πολιτικές - Ζ /
Tous les films sont politiques**

52', Γαλλικά, Ελληνικά/French, Greek

**Επεισόδιο / Épisode 2: Καταγωγή-Κλοσιά στην ατυχία-Βαγόνι
δολοφόνων και Μακί, τα λιοντάρια της Κολάσεως / L'Origine-Un coup
de pied au malheur-Compartment tueurs & Un homme de trop**

56', Γαλλικά, Ελληνικά/French, Greek

**Επεισόδιο / Épisode 3: Η αλήθεια είναι επαναστατική - Η εξομολόγηση /
La Vérité est révolutionnaire - L'Aveu**

61', Γαλλικά, Αγγλικά, Σλοβακικά / French, English, Slovak.

Σκηνοθεσία/Direction:

Yannick Kergoat (Επ.1 και Επ. 3),
Marie-Pierre Camus (Επ. 2)

Σενάριο/Script:

Yannick Kergoat, Edwy Plenel
(Επ. 1 και Επ. 3), Marie-Pierre Camus,
Edwy Plenel (Επ. 2)

Μουσική/Music: Éric Neveux

Παραγωγοί/Producers:

Michèle Ray-Gavras

Παραγωγή/Production:

KG Productions

Επικοινωνία/Contact:

KG Productions

■ Η σειρά ντοκιμαντέρ δέκα επεισοδίων, με αφορμή το έργο του Κώστα Γαβρά, αφηγείται όσα μαρτυρεί ο κινηματογράφος για την ιστορία μας, τις ελπίδες μας και τις πράξεις αντίστασής μας. Είναι αποτέλεσμα συνεργασίας με τον δημοσιογράφο Εντουί Πλενέλ. Τα επεισόδια αποτελούνται από ιστορικό αρχειακό υλικό, αποσπάσματα ταινιών του Γαβρά και υλικό σχετικό με την παραγωγή και την υποδοχή τους από το κοινό, καθώς και από συνεντεύξεις του δημιουργού. Θα προβληθούν τα τρία πρώτα επεισόδια. Το Επεισόδιο 1 πραγματεύεται τις ιστορικές συνθήκες της δολοφονίας του Γρήγορη Λαμπράκη και την περιπέτεια του γυρίσματος της ταινίας Ζ, διερευνώντας το γιατί ο ηθοποιός Ζακ Περέν ανέλαβε την παραγωγή και απευθύνθηκε στην κυβέρνηση της Αλγερίας. Το Επεισόδιο 2 αναφέρεται στις ταινίες *Βαγόνι δολοφόνων* (1965) και *Μακί, τα λιοντάρια της Κολάσεως* (1967), ενώ ανατρέπει στο ξεκίνημα του Γαβρά στην Ελλάδα και στην άφιξή του στη Γαλλία. Το Επεισόδιο 3 πραγματεύεται την ιστορία της *Ομολογίας* (1970), μιας ταινίας που αντιμετώπισε το θέμα των δικών της Μόσχας και του σταλινικού ολοκληρωτισμού, ανοίγοντας τον δρόμο για την ηθική κρίση του κομμουνισμού.

■ The ten-episode documentary series, based on the oeuvre of Costa-Gavras, conveys what the cinema testifies about our history, our hopes and our acts of resistance. It is the result of a collaboration with the journalist Edwy Plenel. The episodes consist of historical archival material, extracts from Gavras' films and material related to their production and audience reception, as well as interviews with the auteur. The first three episodes are screened. Episode 1 deals with the historical circumstances of the assassination of Grigoris Lambrakis and the adventure of shooting the film *Z*, explaining why the actor Jacques Perrin took over the production and appealed to the Algerian government. Episode 2 is about the films *The Sleeping Car Murders* (1965) and *Shock Troops* (1967), and looks back at Gavras' beginnings in Greece and his arrival in France. Episode 3 deals with the story of *Confession* (1970), a film that confronted the issue of the Moscow trials and Stalinist totalitarianism, paving the way for the moral crisis of communism.

Ζαν-Λικ Γκοντάρ /

Αριστουργήματα της ποιητικής τέχνης

Η *Ποιητική τέχνη* είναι μια πραγματεία του Νικολά Μπουαλό που δημοσιεύτηκε το 1674. Κατ' επέκταση, οι όροι αυτοί προσδιορίζουν μια λογοτεχνική και εν γένει καλλιτεχνική μορφή: ένα έργο που πραγματεύεται τις αρχές της ίδιας της δημιουργίας του. Όλο το έργο του Ζαν-Λικ Γκοντάρ έχει αυτή την αναστοχαστική μορφή. Αλλά, σε αντίθεση με τον Μπουαλό, ο στόχος του είναι, αφενός, το έργο να ανατρέξει στις συνθήκες δυνατότητάς του (στην παραγωγή, στην ιδεολογία, στην υλικότητα των εργαλείων, στις ανθρώπινες σχέσεις, στα ιστορικά συμφραζόμενα), και αφετέρου, να δείξει πώς και γιατί το έργο δεν είναι δυνατό (τις ανεπάρκειες των υλικών και επιχειρηματικών μέσων που το συγκροτούν, τη βίαιη αποτυχία της σχέσης του με τη συλλογική ιστορία, τις απορίες που το γεννούν). Αρκεί να σκεφτούμε την *Περιφρόνηση* (1963), στην οποία τα πάντα εμποδίζουν την πραγματοποίηση μιας ταινίας, αφήνοντας χώρο στο άπειρο της μεγαλειώδους φύσης.

Ανάμεσα στις πολλές μορφές ποιητικής τέχνης που επινόησε ο Ζαν-Λικ Γκοντάρ, το προσχέδιο είναι εκείνο που οδηγεί τις υπόλοιπες προς την τελική τους αναγκαιότητα. Με το *Σενάριο του «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω»* (1979) και το *Σύντομες σημειώσεις για το «Χαίρε Μαρία»* (1983), ο Γκοντάρ επικαλείται την ύπαρξη ενός οπτικού σεναρίου. Το *Γράμμα στον Φρεντί Μπουάς* (1982) εξηγεί γιατί η ταινία δεν μπορούσε να γυριστεί. Η *Αναφορά «Darty»* επεξεργάζεται τη λειτουργία του κινηματογράφου: Συνδυάζει, επικαλύπτει και συγχέει το σχέδιο, την απόρριψη, την υλοποίηση, την εξήγηση, τα στοιχεία κατασκευής και τη διάλυση του τελικού προϊόντος. Το *Ερασιτεχνικό ρεπορτάζ (μοντέλο έκθεσης)* (2005) ανταποκρίνεται πλήρως στην πολυσημία του όρου προσχέδιο: Αποτελεί μέρος της προπαρασκευαστικής έρευνας, προσφέρει ένα κινηματογραφικό σχεδιάσμα που χρησιμεύει ως αφετηρία και παρέχει μια γενική επισκόπηση του τελικού έργου. Η *Παρουσίαση του τρέιλερ της ταινίας «Σενάριο»* και το *Σενάρια*, τα δύο μεταθανάτια έργα που ολοκληρώθηκαν το 2024 από τον Φαμπρίς Αρανιό και τον Ζαν-Πολ Μπατατζιά, αποτελούν το αποκορύφωμα εφτά δεκαετιών υλιστικών στοχασμών για τη δημιουργία Τέχνης.

Όσο για τα κινηματογραφικά δοκίμια του Πολ Γρίβα, τα οποία επανεξετάζουν υλικό από τα γυρίσματα των ταινιών *Η δική μας μουσική* και *Film Socialisme*, παρατείνουν με αγάπη την κονστρουκτιβιστική ενέργεια των ανεξάντλητων πηγών τους.

→ Jean-Luc Godard /

Masterpieces of poetic art

Poetic Art is a treatise by Nicolas Bouillot published in 1674. By extension, these terms identify a literary and generally artistic form: a work that deals with the principles of its own creation. All of Jean-Luc Godard's work has this reflective form. But, unlike Bouillot, his aim is, on the one hand, to make the work refer to the conditions of its possibility – production, ideology, the materiality of tools, human relations, historical contexts– and, on the other, to show how and why the project is not possible – the inadequacies of the material and business means that constitute it, the violent failure of its relationship with collective history, the questions that give birth to it. It suffices to think of *Contempt* (1963), where everything prevents the realization of a film, leaving room for the infinity of nature's sublime.

Among the many forms of poetic art invented by Jean-Luc Godard, the draft is the one that leads the others to their ultimate necessity. With the *Scénario de "Sauve qui peut la vie"* (1979) and *Petites notes à propos du film "Je vous salue, Marie"* (1983), Godard invokes the existence of a visual script. *Letter to Freddy Buache* (1982) explains why film can not be made. *The Darty Report* (1989) explores the status of the cinema: it combines, superimposes and conflates the project, the rejection, the realisation, the evaluation, the evidence of the production and the dissolution of the finished product. *Amateur Report (exhibition model)* (2005) fully responds to the polysemy of the term draft: it is part of the preparatory research, offers a film design that serves as a starting point for a project, and provides a general overview of the final work. *Exposé du film annonce du film "Scénario"* and *Scénarios*, the two posthumous works completed in 2024 by Fabrice Aragno and Jean-Paul Battaglia, are the culmination of seven decades of materialist musings on the making of art.

As for Paul Grivas' filmic essays, which revisit material from the filming of *Our Music and Film Socialisme*, they lovingly extend the constructivist energy of their inexhaustible sources.

Σκηνοθεσία, Σενάριο/Direction, Script:

Jean-Luc Godard

Μοντάζ/Editing: Jean-Luc Godard**Παραγωγή/Production:** Sonimage/
Télévision suisse romande**Σκηνοθεσία, Σενάριο/****Direction, Script:** Jean-Luc Godard**Φωτογραφία/Cinematography:**

Jean-Luc Godard

Μοντάζ/Editing: Jean-Luc Godard**Συμμετέχον/Participants:**Jean-Luc Godard, Myriem Roussel,
Thierry Rode, Anne-Marie Miéville**Παραγωγή/Production:** JLG Films**Σκηνοθεσία, Σενάριο/Direction, Script:**

Jean-Luc Godard, Anne-Marie Miéville

Φωτογραφία/Cinematography:

Hervé Duhamel

Μοντάζ/Editing: Jean-Luc Godard,

Anne-Marie Miéville

Ήχος/Sound: Pierre-Alain Besse,
François Musy**Αφήγηση/Voice-over:** Jean-Luc Godard,
Anne-Marie Miéville**Παραγωγή/Production:** Gaumont/JLG Films

Σενάριο του «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω»

Scénario de "Sauve qui peut la vie"

1971/1998, 21', Έγχρ./Color, Με ήχο/Sound, 16mm/DCP

■ «Θα ήθελα να επιβραδύνω, να κινηματογραφήσω αυτό που συνήθως δεν βλέπουμε, θα προσπαθήσω να σας το δείξω σε μια βιντεοκασέτα, όχι ακριβώς να επιβραδύνω, απλώς να αναλύσω λίγο το παρελθόν τη στιγμή που αποτελεί το παρόν των χαρακτήρων». (Ζαν-Λικ Γκοντάρ, επιστολή αρ. 1 στην Προκαταβολή επί των εσόδων, 1979)

■ "I would like to slow down, film what we don't usually see, I will try to show you this on a video cassette, not slow down exactly, a little break down of that past in the moment when it composes the present of the characters." (Jean-Luc Godard, letter n° 1 to the Advance on Revenue, 1979)

Σύντομες σημειώσεις για το «Χαίρε Μαρία»

Petites notes à propos du film "Je vous salue, Marie"

1983, Ελβετία/Switzerland, 20', DigiBeta, Έγχρωμη/Color

Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ «Δοξαζόμενος ο κινηματογράφος! Ο νόμος δεν λέγεται, αλλά φαίνεται και ακούγεται. Μια ιστορία γενιέται και μας δίνεται. Έτσι, μέσω μιας εικόνας, ανασταίνεται η ζωή». (Ζαν-Λικ Γκοντάρ, 1985)

■ "Praise be to the cinema: the law is not said, it is seen and heard. A story is born and given to us. This is how, through an image, life is resuscitated". (Jean-Luc Godard, 1985)

Η Αναφορά Darty

Le Rapport Darty, The Darty Report

1989, Γαλλία/France, 42', DCP, Έγχρωμη/Color

Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ «Η Darty (δημοφιλής αλυσίδα καταστημάτων πώλησης πλυντηρίων ρούχων και τηλεοράσεων) αναθέτει μια παρουσίαση σε μια εταιρεία παραγωγής. Οι κινηματογραφιστές το 'σκασαν, αφήνοντας μόνο μια γραμματέα, την Κλιό, και ένα παλιό ρομπότ, το Ναταναέλ. Οι δυο τους ξεκινούν να γυρίσουν την ταινία, αλλά, στα μισά της παραγωγής, η Darty τους στέλνει μια επιστολή, στην οποία δηλώνει ότι αρνείται να τη μοντάρει, εμείς όμως τη βλέπουμε στην οθόνη, ενώ τη σχολιάζουν». (Νικόλ Μπρενέζ)

■ "Darty (a popular chain of washing machine and television stores) commissions a presentation to a production company. The filmmakers ran away, leaving only a secretary, Cleo, and an old robot, Natanael. The two set out to shoot the film, but halfway through production, Darty sends them a letter refusing to edit it, we, however, see it on the screen while they comment on it." (Nicole Brenez)

Σκηνοθεσία/Direction: Paul Grivas

Φωτογραφία/Cinematography:

Anne-Marie Miéville

Μοντάζ/Editing: Jean-Luc Godard

Μακέτα/Model: Nathalie Crinière,

Dominique Païni

Συμμετέχουν/Participants:

Jean-Luc Godard, Anne-Marie Miéville

Παραγωγή/Production:

Centre Georges Pompidou/Périphérie

Ερασιτεχνικό ρεπορτάζ (μοντέλο έκθεσης)

Reportage amateur (maquette expo)

2005, Γαλλία-Ελβετία/France-Switzerland, 47'

DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ «Το 2004, με πρωτοβουλία του Ντομινίκ Παϊνί, ο Ζαν-Λικ Γκοντάρ συμφώνησε να δημιουργήσει μια έκθεση για το Κέντρο Πομπιδιού. Προκειμένου να δώσει συγκεκριμένη μορφή στις επιλογές του, ο Γκοντάρ οργάνωσε μια ξεναγήση στο πλήρες μοντέλο στο σπίτι του στη Ρολ. Η Μιεβίλ βιντεοσκόπησε την επίσκεψη και ο Γκοντάρ έστειλε την κασέτα με τον σεμνό και πρακτικό τίτλο της ταινίας. Η ταινία είναι λοιπόν ένα τεχνικό έγγραφο, το κινηματογραφικό ισοδύναμο ενός προσχεδίου (για τον συγγραφέα), ενός εγχειριδίου οδηγιών (για τους παραλήπτες) και μιας τομής του εγκεφάλου του Γκοντάρ (για εμάς, τους υπολοίπους)». (Νικόλ Μπρενέζ)

■ "In 2004, at the initiative of Dominique Païni, Jean-Luc Godard agreed to create an exhibition for the Centre Pompidou. After much consideration, and in order to give concrete form to his choices, Godard organised a guided tour of the complete model at his home in Rolle. Anne-Marie Miéville shot this visit on video and Jean-Luc Godard sent the cassette with the modest and practical title. The film is thus a technical document, the cinematic equivalent of a draft (for the author), an instruction manual (for the recipients) and a cross-section of Godard's brain (for us, the unintended recipients)." (Nicole Brenez)

Σκηνοθεσία/Direction: Paul Grivas

Το ασύγκριτο του μη συγκρίσιμου

L'incomparable du pas comparable / The Incomparable of the Non-comparable

2019, Γαλλία/France, 7', ProRes, Έγχρωμη/Color

Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ «Ενώ ο Γκοντάρ κατηγορείται ότι γυρίζει ταινίες "χωρίς σενάριο", αντίθετως, θεωρώ τα σενάρια του εξαιρετικά ακριβή. Οι εικόνες, σαν αυτές που χρησιμοποιούνται σε ένα storyboard, προέρχονται από διαφορετικά σενάρια που ο Γκοντάρ έφτιαξε, όπως ένας τεχνίτης, κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας των γυρισμάτων της ταινίας *Film Socialisme*. Για αυτά τα κολάζ ο Γκοντάρ χρησιμοποιεί κάθε είδους φωτογραφίες, τοποθεσίες, ηθοποιούς, πρόβες κουστουμιών, εφημερίδες, διαφημίσεις, βιβλία κ.ά., δίνοντας πρώτες οδηγίες για τα αξεσουάρ, το κάδρο και την εστίαση των πλάνων. Πολλά πλάνα του *Film Socialisme* κατέληξαν να μοιάζουν πολύ με αυτά τα κολάζ της προπαραγωγής». (Πολ Γρίβας)

■ "I always find it strange when Jean-Luc Godard is accused of making 'films without a script'. Quite the contrary, his scripts are extremely precise, as shown in this short film. The images, very similar to the ones used in a storyboard, come from different scripts JLG made, like an artisan, during the preparation of the shooting of *Film Socialisme*. For these collages JLG uses every type of fixed photos: locations, actors, costume rehearsals, newspapers, advertising, books, etc., giving details for accessories we'll need later (books, clothes, etc.) and also giving us an idea of the framing and focus of each shot. JLG uses very rustic material to make these: scissors, markers, pencils, photocopies... Many shots of *Film Socialisme* ended up very similar to these pre-production collages." (Paul Grivas)

Σκηνοθεσία, Direction:

Simone Bitton, Paul Grivas

Σενάριο, Script: Jean-Luc Godard,
Anne-Marie Miéville

Η δική μας μουσική / Σεκάνς 23

Notre musique / Séquence 23

2020, Γαλλία/France, 10', ProRes, Έγχρωμη/Color
Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ «Χάρη στην κινηματογραφίστρια Σιμόν Μπιτόν, χρησιμοποίησα εικόνες από τα γυρίσματα της ταινίας *Η δική μας μουσική* του Γκοντάρ. Η Σιμόν ήρθε για να περάσει μερικές μέρες κοντά στον Μαχμούτ Νταρούις και τον Ελία Σανμπάρ, και παρακολούθησε τον διάλογο μεταξύ ενός Παλαιστίνιου ποιητή και μιας Ισραηλινής δημοσιογράφου που υποδύεται η Σάρα Άντλερ. Το *Η δική μας μουσική/Σεκάνς 23* είναι ένα δεκάλεπτο μοντάζ αυτών των εικόνων». (Πολ Γρίβας)

■ "Thanks to the filmmaker Simone Bitton, I used images from the filming of *Notre Musique* by Jean-Luc Godard. Simone came to spend a few days with Mahmoud Darwish and Elias Sanbar and attended the dialogue between a Palestinian poet and an Israeli journalist played by Sarah Adler. *Notre musique/Séquence 23* is a 10-minute montage of these images." (Paul Grivas)

Ενότητα 3 // Session 3

Διάρκεια/Duration: 65'

Σκηνοθεσία, Direction:

Jean-Luc Godard

Γράμμα στον Φρεντί Μπουάς. Σχετικά με μια ταινία μικρού μήκους για την πόλη της Λωζάνης

Lettre à Freddy Buache. À propos d'un court métrage
sur la ville de Lausanne / Letter to Freddy Buache.
About a short film on the city of Lausanne1982, Ελβετία/Switzerland, 11', DCP, Έγχρωμη/Color
Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ «Ο Ζαν Λικ Γκοντάρ, στον οποίο ανατέθηκε να γυρίσει μια ταινία για την ελβετική πόλη της Λωζάνης με αφορμή την πεντακοστή επέτειο από την ίδρυσή της, απάντησε με τη μορφή μιας βιντεοσκοπημένης "επιστολής" προς τον παλιό του φίλο και συνεργάτη Φρεντί Μπουάς, ιδρυτή και διευθυντή της Ταινιοθήκης της Ελβετίας. Πρόκειται για μια ταινία για την άρνηση του Γκοντάρ να γυρίσει την ταινία, ή για την αποτυχία του να γυρίσει την ταινία, ή ακόμα πιο συγκεκριμένα, για αυτό που ο Γκοντάρ προέβλεψε ότι θα ήταν η αντίληψη της αποτυχίας του». (Εντ Χάουαρντ)

■ "Commissioned to make a film about the Swiss town of Lausanne on the occasion of the five-hundredth anniversary of the town's founding, Jean-Luc Godard responded in the form of a videotaped 'letter' to his longtime friend and associate Freddy Buache, the founder and director of the Cinémathèque Suisse. Basically, it is a film about Godard's refusal to make the film, or about the failure to make the film, or even more pointedly, about what Godard predicted would be the perception of his failure". (Ed Howard)

Σκηνοθεσία, Direction:

Jean-Luc Godard, Fabrice Aragno,
Jean-Paul Battaglia

Παρουσίαση του τρέιλερ της ταινίας «Σενάρια»

Exposé du film annonce du film "Scénario"

2024, Γαλλία-Ελβετία/France-Switzerland, 36', DCP, Έγχρωμη/Color,
Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ «Η *Παρουσίαση...* αναδεικνύει την παιχνιδιάρικη πλευρά του έργου του Γκοντάρ, το οποίο διαθέτει τόσο μεγάλη ακρίβεια, όσο και ακλόνητη ευελιξία, παραβαίνοντας διαρκώς τους κανόνες του. Ο Γκοντάρ συνδυάζει εικόνες όπως ένας επιστήμονας ή ένα παιδί σε ένα υποτυπώδες εργαστήριο: ένας εκτυπωτής, κόλλα, ψαλίδι, και μια ταινία γεννιέται. Τότε, το μόνο που μένει είναι να γυρίσεις τις σελίδες, μέχρι να θυμηθείς το παράθεμα του Αραγκόν στο *Χαίρε, Σαράγεβο*, που σου έρχεται στο μυαλό, όταν κοιτάς τις τελευταίες εικόνες του Γκοντάρ: "Όταν κλείσει το βιβλίο, δεν θα μετανιώσω για τίποτα. Έχω δει τόσο πολλούς ανθρώπους να ζουν τόσο άσχημα και τόσο πολλούς να πεθαίνουν τόσο καλά". (Κορεντάν Λι)

■ "*Exposé...* highlights the playful side of Godard's work, which demonstrates both great precision and unfailing flexibility, constantly breaking its own rules. JLG combines images like a scientist or a child in a rudimentary laboratory: a printer, glue, scissors, and a film is born. Then all you have to do is turn the pages, until you are reminded of Aragon's quotation in *Je vous salue, Sarajevo*, which comes to mind when you look at Godard's last images: "When it's time to close the book, I won't regret a thing. I have seen so many people live so badly, and so many die so well!". (Corentin Lè)

Σκηνοθεσία, Direction:

Jean-Luc Godard, Fabrice Aragno,
Jean-Paul Battaglia

Σενάρια

Scénarios

2024, Γαλλία-Ελβετία/France-Switzerland, 18', DCP, Έγχρωμη/Color,
Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ «Το *Σενάρια* έγινε το τελευταίο κινηματογραφικό έργο του Γκοντάρ. Αυτό ήταν σίγουρο. Αλλά δεν ήξερε αν θα το γύριζε ή όχι. Το σώμα του άρχισε να κουράζεται. Τελικά, έκλεισε ραντεβού με τον θάνατο για τις 13 Σεπτεμβρίου. Περίπου μια βδομάδα πριν, εισήλθε σε μια κατάσταση έμμονης ανάγκης να ολοκληρώσει μια δίπτυχη ταινία με τίτλο *DNA, Fundamentals* και *MRI, Odyssey*. Με τη βοήθεια του Ζαν-Πολ Μπατατζιά και του Φαμπρίς Αρανιό (των επί μακρόν βοηθών του Γκοντάρ), κατασκεύασε αυτό το τελευταίο φιλμ, που επρόκειτο να ονομαστεί *Σενάρια*. Έδωσε πολύ ακριβείς οδηγίες και, την παραμονή του θανάτου του, σκηνοθέτησε το τελευταίο πλάνο του εαυτού του για να το ολοκληρώσει». (Μίτρα Φαραχανί)

■ "*Scénario* became Jean-Luc Godard's last film project; that was a certainty. But he didn't know whether he'd shoot it or not. The following summer, his body began to tire. He finally made an appointment with death for September 13. A little over a week before, once the date was set, he entered a state of obsessive urgency to finish a two-part film entitled *DNA, Fundamentals* and *MRI, Odyssey*. With the help of Jean-Paul Battaglia and Fabrice Aragno (Godard's longtime assistants), he constructed this last film, to be called *Scénarios* (plural); gave very precise editing instructions; and, on the eve of his death, staged the final shot of himself to conclude the film." (Mitra Farahani)

Αποκατεστημένες και υπέροχες / Restored and beautiful

Το Εργαστήριο Ψηφιακής Αποκατάστασης Ταινιών της Ταινιοθήκης της Ελλάδος παρουσιάζει την πρόσφατα αποκατεστημένη και ψηφιοποιημένη σε 4K ταινία *Χάππυ νταίη* (1976) του Παντελή Βούλγαρη. Σύμφωνα με τη Μαρία Κομνηνού, «η ταινία αντιμετωπίζει το πρόβλημα της Μακρονήσου σαν μικρόκοσμο του διχασμού και της διάσπασης της δημόσιας σφαίρας στην Ελλάδα. [...] ο Βούλγαρης προσεγγίζει το θέμα του με έντονη νεορεαλιστική και ουμανιστική ματιά...»

Στο πρόγραμμα περιλαμβάνεται επίσης η βουβή ταινία της γεωργιανής πρωτοπορίας *Η γιαγιά μου* (1929) του Κοτέ Μικαμπερίτζε, που διακωμωδεί τη σοβιετική γραφειοκρατία με ντανταϊστικό ύφος. Η ταινία θα προβληθεί με ζωντανή μουσική απο τον Λόλεκ. Η πειραματική ταινία *Επιστροφή στη λογική* (1923), η οποία αποκαταστάθηκε πρόσφατα μαζί με άλλες ταινίες του Μαν Ρέι, είναι ένα σουρεαλιστικό οπτικό ποίημα, με μουσική επένδυση από τον σκηνοθέτη Τζιμ Τζάρμους. Τέλος, παρουσιάζεται και η ταινία *Μαύρος Θεός, Λευκός Διάβολος* (1964), του Γκλάουμπερ Ρόσα, ταινία-ορόσημο του βραζιλιάνικου κινήματος «Cinema Novo», η οποία ισορροπεί ανάμεσα στην οπτικοακουστική ποίηση και στην πολιτική καταγγελία της ταξικής εκμετάλλευσης και των προεκτάσεών της στους καταπιεσμένους.

The Digital Film Restoration Lab of the Greek Film Archive presents the recently restored and digitized in 4K, film, *Happy Day* (1976), by Pantelis Voulgaris. According to Maria Komninou, "The film addresses the problem of [the concentration camp of] Makronisos as a microcosm of the division and split in the public sphere in Greece. [...] Voulgaris approaches his subject with a strong neo-realistic and humanistic view..."

The programme also includes the silent Georgian avant-garde film *My Grandmother* (1929) by Kote Mikaberidze, which lampoons the Soviet bureaucracy in a dadaist style. The film will be screened with live music by Lolek. The experimental film *Return to Reason* (1923), recently restored with other Man Ray films, is a surreal visual poem, with a musical score by director Jim Jarmusch. Finally, the film *Black God, White Devil* (1964), by Glauber Rocha, a masterpiece of the Brazilian "Cinema Novo" movement, balances audiovisual poetry with political denunciation of class exploitation and its implications on the oppressed.

Σκηνοθεσία/Direction: Παντελής Βούλγαρης/Pantelis Voulgaris

Σενάριο/Script: Παντελής Βούλγαρης/Pantelis Voulgaris, βασισμένο στο μυθιστόρημα *Ο λοίμος* του Αντρέα Φραγκιά

Φωτογραφία/Cinematography: Γιώργος Πανουσόπουλος/Yorgos Panoussopoulos

Μοντάζ/Editing: Αριστείδης Καρύδης/Φουκς/Aristidis Karydis Fuchs

Ήχος/Sound: Θανάσης Αρβανίτης/Thanassis Arvanitis

Μουσική/Music: Διονύσης Σαββόπουλος/Dionyssis Savoroulos

Ηθοποιοί/Cast: Ζωρζ Σαρρί/Georges Sarri, Γιώργος Μοσχίδης/Yorgos Moschidis, Σταύρος Καλάρογλου/Stavros Kalaroglou, Νίκος Μπουσοδούκος/Nikos Bousdoukos, Κωνσταντίνος Τζούμας/Konstantinos Tzoumas

Εταιρεία παραγωγής/Production company: Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου/Greek Film Centre

Η προβολή εντάσσεται στο πρόγραμμα «A Season of Classic Films», μια πρωτοβουλία της ACE – Association des Cinémathèques Européennes, με την υποστήριξη του προγράμματος Δημιουργική Ευρώπη MEDIA./The screening is part of the programme “A Season of Classic Films” an initiative of ACE – Association des Cinémathèques Européennes with the support of the Creative Europe MEDIA programme

Χάπυ νταΐη

Happy Day

Μυθοπλασία/Fiction, 1976, Ελλάδα/Greece, 105', DCP, Έγχρωμη/Color, Με ήχο/With sound, Ελληνικά/Greek

■ Σε ένα νησί, που το καίει ο ήλιος και το δέρνουν οι άνεμοι, ένα στρατόπεδο πολιτικών κρατουμένων περιμένει την επίσκεψη της «μεγάλης μητέρας», ετοιμάζοντας προς τιμήν της μια γιορτή. Ένας κρατούμενος, που αρνείται επίμονα να δηλώσει μεταμέλεια, εξαφανίζεται, και οι Αρχές του στρατοπέδου τον δηλώνουν νεκρό, ως αυτοχείρα. Όμως, τη μέρα την επίσημης επίσκεψης και κατά τη διάρκεια της γιορτής, ο «νεκρός» εμφανίζεται.

■ On a sun-scorched, windswept island, a concentration camp of political prisoners awaits the visit of the “great mother”, in honor of whom they have prepared a celebration. One of the prisoners, who steadfastly refuses to renounce his beliefs, disappears and is proclaimed dead by the camp’s authorities. They claim he has committed suicide. However, on the day of the official visit and during the celebration, the “dead man” reappears.

Αποκατάσταση/Restoration

Η αποκατάσταση, του φιλμ 35mm και η ψηφιοποίηση σε 4K πραγματοποιήθηκαν από το έργο «SUB.4.7 – Εργαστήριο Ψηφιακής Αποκατάστασης Ταινιών της Ταυνοθήκης της Ελλάδος», με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής – Next Generation EU, στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας «Ελλάδα 2.0», σε συνεργασία με το εργαστήριο L’Imagine Ritrovata της Μπολόνιας. /The restoration of the 35mm film and the digitization in 4K were implemented by “SUB.4.7 – Digital Film Restoration Lab of the Greek Film Archive”, funded by the European Commission – Next Generation EU, in the framework of the National Recovery and Resilience Plan “Greece 2.0”, in collaboration with the L’Imagine Ritrovata Laboratory of Bologna.

Σκηνοθεσία/Direction

Glauber Rocha

Σενάριο/Script

Glauber Rocha

Φωτογραφία/Cinematography

Waldemar Lima

Μοντάζ/Editing

Rafael Justo Valverde

Ήχος/Sound

Aluizio Viana, Geraldo José

Μουσική/Music

Villa-Lobos

Ηθοποιοί/Cast

Geraldo Del Rey, Yoná Magalhães,
Othon Bastos, Sonia dos Humildes,
Lídio Silva, Maurício do Valle,
Marron, João Gama, Milton Roda,
Antonio Pinto, villagers of Monte Santo

Παραγωγοί/Producers

Luiz Augusto Mendes, Glauber Rocha,
Jarbas Barbosa

Εταιρεία παραγωγής/Production company

Luiz Augusto Mendes Produções
Cinematográficas

Επικοινωνία/Contact

Metrópoles

Μαύρος Θεός, λευκός Διάβολος

Deus e o Diabo Na Terra Do Sol / Black God, White Devil

Μυθοπλασία/Fiction, 1964, Βραζιλία/Brazil, 120', DCP, Ασπρόμαυρη/B&W, Με ήχο/With sound, Πορτογαλικά/Portuguese

■ Το θέμα της εμβληματικής αυτής ταινίας του βραζιλιάνικου «Cinema Novo» είναι η δυστυχία και η καταπίεση του αγροτικού λαού από τους μεγαλοϊδιοκτήτες γης. Μεταξύ θεάτρου και κινηματογράφου, ρεαλισμού και συμβολισμού, ιερότητας και βίας, ο Γκλάουμπερ Ρόσα απεικονίζει μορφές εξέγερσης, μέσω της καταφυγής στον μυστικισμό, από τη μια πλευρά, και στην αισχρή βία, από την άλλη, με αυτόκλητους σωτήρες και φανατικούς, σε έναν κύκλο θανάτου και καταστροφής. Το επαναστατικό όραμά του, όμως, συμπυκνώνεται στη φράση «η γη δεν είναι ούτε του Θεού ούτε του Διαβόλου, αλλά του ανθρώπου».

■ The theme of this emblematic film of Brazilian “Cinema Novo” is the misery and oppression of the peasant people by the landlords. Between theatre and cinema, realism and symbolism, sacredness and violence, Glauber Rosa depicts forms of rebellion – through the resort to mysticism on the one hand and obscene violence on the other, with self-appointed saviours and fanatics in a cycle of death and destruction. But his revolutionary vision is summed up in the phrase “The earth is neither God’s nor the Devil’s, but man’s”.

Αποκατάσταση/Restoration

Αποκαταστάθηκε, από το αρχικό αρνητικό 35mm (Cinemateca Brasileira), από τις Metrópoles Produções AudioVisuais και Paloma Cinematográfica (2022). Ψηφιοποιήθηκε σε 4K στα Estudios Colors και Estudios JLS./Restored, from the original 35mm negative (Cinemateca Brasileira), by Metrópoles Produções AudioVisuais and Paloma Cinematográfica (2022). Digitized in 4K at Estudios Colors and Estudios JLS.

Σκηνοθεσία/Direction: Man Ray
Σενάριο/Script: Man Ray
Μοντάζ/Editing: Man Ray
Μουσική/Music: SQÜRL
Ηθοποιοί/Cast: Kiki de Montparnasse
Παραγωγός/Producer
 Marieke Tricoire, Julie Viez
Εταιρεία παραγωγής/Production company
 Womanray, Cinenovo
Επικοινωνία/Contact
 The Festival Agency

Επιστροφή στη λογική

Return to Reason

Πειραματικό/Experimental, 1923-1929/2023, Γαλλία/France, 80', DCP, Ασπρόμαυρη/B&W, Με ήχο/With sound, Γαλλικά/French

■ Ο πρωτοποριακός Αμερικάνος καλλιτέχνης Μαν Ρέι, ο οποίος δραστηριοποιήθηκε στο Παρίσι ως ντανταϊστής και σουρεαλιστής, στην πρώτη του αυτή ταινία επεξέτεινε το παιχνίδι με την τεχνική των φωτογραφικών εικόνων χωρίς κάμερα, σε κινούμενες εικόνες. Πασπάλισε αλάτι και πιπέρι σε ένα κομμάτι φιλμ, καρφίτσες σε ένα άλλο, φώτισε το φιλμ για λίγα δευτερόλεπτα και στη συνέχεια το εμφάνισε. Η πρόσφατα αποκατεστημένη ταινία έχει μουσική του σκηνοθέτη Τζιμ Τζάρμους και του συγκροτήματος SQÜRL με τον Κάρτερ Λόγκαν. Επικεφαλής της αποκατάστασης σε 4K ήταν οι εταιρείες Womanray και Cinenovo, οι οποίες προμηθεύτηκαν πρωτότυπα από διάφορα μέρη του κόσμου, σε συνεργασία με τη Γαλλική Ταινιοθήκη, το Κέντρο Πομπιντού, τη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου, το γαλλικό CNC και την Ταινιοθήκη της Μπολόνιας.

■ The pioneering American artist Man Ray, who was working in Paris as a dadaist and surrealist, in his first film, extended the technique of camera-less photographic images, to moving images. He sprinkled salt and pepper on one piece of film, pins on another, lit the film for a few seconds, and then developed the film. The newly restored film has music composed and performed by director Jim Jarmusch and Carter Logan's SQÜRL band. The restoration, in 4K, was led by Womanray and Cinenovo, in collaboration with La Cinémathèque française, the Centre Pompidou, the Library of Congress, the French CNC and Cineteca di Bologna.

Σκηνοθεσία/Direction: Kote Mikaberidze
Σενάριο/Script: Giorgi Mdivani, Kote Mikaberidze, βασισμένο σε λιμπρέτο του / based on the libretto Siko Dolidze
Φωτογραφία/Cinematography: Anton Polikevich, Vladimir Poznan
Μοντάζ/Editing: O. Gevorkian
Μουσική/Music: ζωντανή μουσική από τον Λόλεκ / live music by Lolek
Ηθοποιοί/Cast: Aleksandre Takaishvili, Bella Chernova, Evgeniy Ovanov, Akaki Khorava
Εταιρεία παραγωγής/Production company: Goskinprom Gruzii
Επικοινωνία/Contact: Georgian National Film Center

Η γιαγιά μου

Chemi bebia / My Grandmother

Μυθοπλασία/Fiction, 1929, ΕΣΣΔ/URSS, 61', DCP, Ασπρόμαυρη/B&W, Βουβή/Silent, Ρωσικά/Russian

■ Η ταινία του Γεωργιανού Κωτέ Μικαπερίτζε είναι μια σάτιρα της σοβιετικής γραφειοκρατίας, γεμάτη ευφάνταστα οπτικά στοιχεία και τρικ της κάμερας. Όταν ένας υπάλληλος απολύεται από την υπηρεσία του και η σύζυγός του τον απειλεί με διαζύγιο, θα πρέπει να βρει έναν σημαίνοντα γραφειοκράτη που μπορεί να του παράσχει συστατική επιστολή ή, αλλιώς, μια «γιαγιά» για να τον βοηθήσει. Πρόκειται για μια από τις πιο απολαυστικά ασεβείς και ιδιόμορφες κωμωδίες της βωβής εποχής, η οποία θεωρήθηκε κεντρική για το κίνημα της γεωργιανής πρωτοπορίας και απαγορεύτηκε από το σοβιετικό καθεστώς για σαράντα χρόνια.

■ The film by Georgian Kote Mikaberidze is a satire of the Soviet bureaucracy, full of imaginative visuals and camera tricks. When an employee is fired from his job and his wife threatens him with divorce, he must find an influential bureaucrat who can provide a letter of recommendation, or "grandmother" to help him. This is one of the most delightfully irreverent and quirky comedies of the silent era, considered central to the Georgian avant-garde movement and banned by the Soviet regime for almost 40 years.

Ειδικές προβολές / Special Screenings

Με χαρά προβάλλουμε μια σειρά ταινιών, τις περισσότερες σε πρώτη ελληνική προβολή. Η ταινία του τρομερού Λεός Καραξ *Δεν είμαι εγώ* είναι ένα γκονταρικού ύφους κινηματογραφικό δοκίμιο για το έργο του, το παρελθόν και το μέλλον του κινηματογράφου και τον σύγχρονο πολιτισμό μας. Το ντοκιμαντέρ *Cinégraphies...* της Σελίν Ρουιβό, εξέχουσας εμπειρογνώμονος στην αποκατάσταση αρχαικών συλλογών η οποία πέρασε από την άλλη πλευρά της κάμερας, είναι ένα δοκίμιο για τον γυναικείο πειραματικό κινηματογράφο της δεκαετίας του '70, συνοδευόμενο από τις δύο πειραματικές ταινίες της Μάγιας Ντέρεν, *Τελετουργία σε μεταμορφωμένο χρόνο* και *Το μάτι της νύχτας*. Η τελευταία ταινία του πολυβραβευμένου Φιλιππινέζου σκηνοθέτη Λαβ Ντίαζ *Φαντοσμία* πραγματεύεται τη βία μεταξύ των ανθρώπων σε μια απόκοσμη σφραγιστική αποικία, ενώ το *Σελιλόντ αντεργκράουντ* του Εχσάν Κοσμπάχτ αφηγείται ιστορίες κινηματογραφοφιλίας από το Ιράν. Το *Αντίο, Λακάν* του Αμερικανού σκηνοθέτη και παραγωγού Ρίτσαρντ Λεντς επεξεργάζεται μυθοπλαστικά το τραύμα ανεκπλήρωτης μητρότητας και την ψυχαναλυτική θεραπεία του. Τέλος, η πειραματική ταινία *Μέτρα λιτότητας* του Μπεν Ράσελ και του Γκιγιόμ Καγιό (επίσης διαγωνιζόμενων και καλεσμένων του φεστιβάλ) απεικονίζει τα πολιτικοποιημένα Εξάρχεια της Αθήνας, με χειροποίητη χρωματική επεξεργασία του φιλμ.

We are pleased to show a series of films, most of them in their first Greek screening. The latest film by the formidable Leos Carrax, *I am not me*, is a Godard-style cinematic essay on his oeuvre, the past and future of cinema and contemporary culture. The documentary *Cinégraphies...* by Céline Ruivo, a prominent expert in the restoration of archival collections, who has gone on the other side of the camera, is an essay on women's experimental cinema of the 1970s, screened together with Maya Deren's two iconic experimental films, *Ritual in Transfigured Time* and *The Very Eye of Night*. The latest film by award-winning Filipino director Lav Diaz, *Phantasmia*, deals with violence between people in an ominous penal colony, while Ehsan Khoshbakht's *Celluloid Underground* tells cinephilia stories from Iran. *Adieu Lacan*, by American director and producer Richard Ledes, explores the trauma of a woman's unfulfilled motherhood and its psychoanalytic therapy. Finally, the experimental film *Austerity Measures* by Guillaume Cailleau and Ben Russell (also contestants and guests of the festival), portrays the politicized Exarchia of Athens, with hand-processed film.

Συντονισμός / Coordination: Ιάκωβος Σκενδερίδης / Jacob Skenderidis
Εισαγωγικό κείμενο / Introduction: Ιουλία Μέρμηγκα / Ioulia Mermigka

Ελληνική πρεμιέρα / Greek premiere

Σκηνοθεσία/Direction:

Leos Carax

Σενάριο/Screenplay:

Leos Carax

Φωτογραφία/Cinematography:

Caroline Champetier

Μοντάζ/Editing:

Nelly Quettier

Ήχος/Sound: Lucas Doméjean,

Thomas Edelin

Ηθοποιοί/Cast: Denis Lavant,

Kateryna Yuspina, Nastya Golubeva

Carax, Loreta Juodkaite,

Anna-Isabel Siefken, Petr Anevskii,

Bianca Maddaluno

Παραγωγοί/Producers:

Charles Gillibert, Leos Carax

Εταιρεία παραγωγής/Production

company: CG Cinéma, Theo Films

Συμπαγωγή/Co-production:

Arte France Cinéma

Ελληνική διανομή/Distributor in

Greece: Weird Wave

Δεν είμαι εγώ / C'est pas moi

It's Not Me

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Γαλλία/France, 42', DCP,
 Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound,
 Γαλλικά, Αγγλικά/French, English

■ Η ταινία σχεδιάστηκε ως μέρος μιας έκθεσης για τον Καράξ στο Κέντρο Πομπιντού, το οποίο είχε ζητήσει από τον σκηνοθέτη να απαντήσει οπτικοακουστικά στην ερώτηση: «Πού βρίσκεσαι, Λεός Καράξ;» Η έκθεση δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ, αλλά ο δημιουργός απάντησε με ένα μεσαίου μήκους κινηματογραφικό δοκίμιο για την εξουσία, την πολιτική και τη δημιουργία εικόνων, μια αυτοπροσωπογραφία με αναφορές σε βιώματα, επιρροές και στο κινηματογραφικό έργο του, καθώς και αποτιόντας φόρο τιμής στον ύστερο Ζαν-Λικ Γκοντάρ. Το γκονταρικό ύφος προκύπτει από τη συναρμολόγηση αρχαιακού υλικού από ταινίες και πολιτικά γεγονότα, από την άλλοτε δεικτική και άλλοτε κρυπτική αφήγηση του Καράξ και από τη γραφιστική επεξεργασία των εικόνων. Πρόκειται για μια παιχνιδιάρικη, λοξή, αλλά και ειλικρινά στοχαστική ταινία. Για τον Καράξ, ο υπερθεματικός σύγχρονος κόσμος των εικόνων μάς καθιστά τυφλούς σχετικά με τους κινδύνους του φασισμού αλλά και τις ενδείξεις της επιμένουσας ομορφιάς στην καθημερινή μας ζωή.

■ The film was conceived as part of an exhibition on Carax at the Pompidou Centre, which had asked the director to answer audio-visually the question: "Where are you, Leos Carax?" Although the exhibition never took place, Carax's answer is a medium-length cinematic essay on power, politics and image-making, a self-portrait with references to his experiences, influences and filmmaking, and a tribute to the late Jean-Luc Godard. The film's Godardian style emerges from the assemblage of archival material of films and political events, from Carax's sometimes indicative and sometimes cryptic narration, and from the graphic treatment of the moving images. It is a playful, oblique, yet frankly reflective film. For Carax, our hyper-visualized contemporary world of images blinds us as to the dangers of fascism and the evidence of persistent beauty in our daily lives.

Σκηνοθεσία/Direction:

Céline Ruivo

Σενάριο/Screenplay:

Céline Ruivo, Pierre-François Moreau

Φωτογραφία/Cinematography:Leïla Morouche, Garance Javelle,
Jen Debauche, Els Van Riel,
Céline Ruivo**Μοντάζ/Editing:**

Sandrine Rommet-Lemone

Ήχος/Sound: Ivan Gariel**Αφήγηση/Narration:** Céline Ruivo,
Charles De Ladoucette**Συμμετέχουν/Participants:**

Peggy Ahwesh, Jeanne Liotta, Su Friedrich

Παραγωγοί/Producers:

Laurence Milon, Stéphane Jourdain

Εταιρεία παραγωγής/**Production company:** La Huit**Συμπααραγωγή/Co-production:**

Cine +, Centre Pompidou

Επικοινωνία/Contact: La Huit**Cinégraphies, γυναίκες της θύελλας (Μέρος I)**

Cinégraphies, les femmes de la tempête (Part I)

Cinégraphies, the Women of the Storm (Part I)

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2023, Γαλλία/France, 62', DCP,
Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Γαλλικά,
Αγγλικά/French, English

■ Ένα γυναικείο σώμα με νυφικό κινείται από πάνω προς τα κάτω, βουλιάζοντας, ελκόμενο από τη δύναμη της βαρύτητας. Αυτό το αλλόκοτο πλάνο, που προέρχεται από το έργο της Μάγιας Ντέρεν *Τελετουργία σε μεταμορφωμένο χρόνο*, είναι φωτογραφικά σε αρνητικό. Πηγή έμπνευσης και εμμονής για την αφηγήτρια, η εικόνα αυτή γίνεται η κινητήριος δύναμη ενός ημερολογίου. Αυτή η αναζήτηση για μια γυναικεία πρωτοπορία από την αρχειοθέτρια-σκηνοθέτιδα Σελίν Ρουιβό λαμβάνει χώρα στη Νέα Υόρκη, σε συνομιλία με τις σκηνοθέτιδες Πέγκι Αγουές, Ζαν Λιότα και Σου Φρίντριχ.

■ A female body in a wedding dress moves from top to bottom, sinking, attracted by a force of gravity. This disturbing shot, taken from Maya Deren's *Ritual in Transfigured Time*, is in negative. A source of inspiration and obsession for the narrator, this image becomes the driving force behind a diary. This quest for a feminine avant-garde from archivist-turned-filmmaker Céline Ruivo takes place in New York, in an exchange with filmmakers Peggy Ahwesh, Jeanne Liotta and Su Friedrich.

Σκηνοθεσία/Direction: Maya Deren
Σενάριο/Screenplay: Maya Deren
Φωτογραφία/Cinematography: Maya Deren
Μοντάζ/Editing: Maya Deren
Μουσική/Music: Teiji Ito
Ηθοποιοί/Cast: Don Freisinger, Richard Sandifer, Patricia Ferrier, Bud Bready, Genaro Gomez, Barbara Levin, Richard Englund, Rosemary Williams, Phillip Salem
Παραγωγός/Producer: Maya Deren
Επικοινωνία/Contact: Light Cone

Σκηνοθεσία/Direction: Maya Deren
Σενάριο/Screenplay: Maya Deren
Φωτογραφία/Cinematography: Hella Hammid
Μοντάζ/Editing: Alexander Hammid, Maya Deren
Ηθοποιοί/Cast: Rita Christiani, Maya Deren, Anaïs Nin, Frank Westbrook, Gore Vidal
Παραγωγός/Producer: Maya Deren
Επικοινωνία/Contact: Light Cone

Το μάτι της νύχτας

The Very Eye of Night

Πειραματικό/Experimental, 1959, ΗΠΑ/USA, 15', DCP, Ασπρόμαυρη/B&W, Με ήχο/With sound

■ Χορευτές, που απεικονίζονται σε φωτογραφικό αρνητικό, γλιστρούν και περιστρέφονται ανεπιθέραστοι από τη βαρύτητα σε ένα αργά μεταβαλλόμενο φόντο αστρικού πεδίου, με μουσική υπόκρουση από ξύλινα πνευστά και κρουστά. Πρόκειται για την τελευταία ολοκληρωμένη ταινία της πρωτοπόρου Μάγιας Ντέρεν, σε συνεργασία με τον χορογράφο Άντονι Τούντορ.

■ Dancers, presented in photographic negative, glide and rotate unaffected by gravity in a slowly changing background of a starry field, with musical accompaniment of woodwinds and percussion. This is Maya Deren's last completed film, in collaboration with choreographer Anthony Tudor.

Τελετουργία σε μεταμορφωμένο χρόνο

Ritual in Transfigured Time

Πειραματικό/Experimental, 1946, ΗΠΑ/USA, 14', Ψηφιακό αρχείο/Digital file, Ασπρόμαυρη/B&W, Βουβή/Silent

■ Στην ταινία παρακολουθούμε χειρονομίες που μας προσκαλούν να κινηθούμε στον ρυθμό τους, εγκαταλείποντας την άνεση του γνώριμου στην επαφή με τους άλλους. Αυτή η σιωπηλή μικρού μήκους ταινία ξεκινά σε ένα οικιακό περιβάλλον, περνά σε μια σκηνή πάρτι και τελειώνει με σύγχρονο χορό που εκτελείται σε υπαίθριο χώρο. Η συνοχή της ταινίας διαμορφώνεται στο μοντάζ, με έμφαση στη χειρονομία και/ή στον χορό σε όλη τη διάρκειά της.

■ In the film there are gestures that invite us to move into step with them, abandoning the comfort of the known and giving ourselves over to so many strange partners. This silent short begins in a domestic environment, moves to a party scene, and ends with modern dance performed in an outdoor setting. The film's continuity is established by an emphasis on gesture and/or dance throughout.

Σκηνοθεσία/Direction:

Ehsan Khoshbakht

Σενάριο/Screenplay:

Ehsan Khoshbakht

Φωτογραφία/Cinematography:

Garance Javelle

Μοντάζ/Editing: Niyaz Saghari**Ήχος/Sound:** Rob Szeliga**Μουσική/Music:** Ekkehard Wölk**Παραγωγοί/Producers:**

Mary Bell, Adam Dawtrey

Εταιρεία παραγωγής/Production

company: Bofa Productions

Επικοινωνία/Contact:

Impronta Films

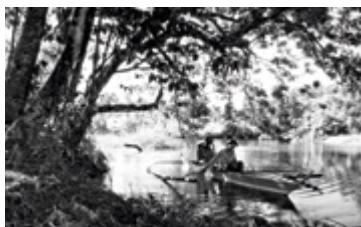
Σελιλούντ αντεργκράουντ

Celluloid Underground

Ντοκιμαντέρ/Documentary, 2023, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιράν/UK, Iran, 80', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/B&W, color, Με ήχο/With sound, Αγγλικά, Περσικά (Φαρσί) / English, Persian (Farsi)

■ Το *Σελιλούντ αντεργκράουντ* είναι ένα αυτοβιογραφικό ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους του Ιρανού σκηνοθέτη, συγγραφέα και επιμελητή Εχσάν Κοσμπάχτ, για τη μνήσή του στον κόσμο της κινηματογραφοφιλίας. Είναι η ιστορία της φιλίας του με έναν ιδιόρρυθμο συλλέκτη ταινιών που έκρυψε χιλιάδες απαγορευμένα φιλμ 35mm και αφίσες σε υπόγεια στο κέντρο της Τεχεράνης, για να τα σώσει από τους φανατικούς φονταμενταλιστές. Το ντοκιμαντέρ εξυμνεί τη δύναμη του κινηματογράφου να αντιστέκεται στην τυραννία και τον αφανή ηρωισμό του φίλου που άλλαξε τη ζωή του Κοσμπάχτ.

■ *Celluloid Underground* is a feature-length autobiographical documentary by Iranian director, writer and curator Ehsan Khoshbakht about his initiation into the world of cinephilia. It is the story of his friendship with a maverick film collector who hid thousands of banned 35mm films and posters in basements in downtown Tehran to save them from the fanatical fundamentalists. The documentary celebrates the power of cinema to resist tyranny and the subtle heroism of the friend who changed his life.

Σκηνοθεσία/Direction: Lav Diaz**Σενάριο/Screenplay:** Lav Diaz**Φωτογραφία/Cinematography:** Lav Diaz**Μοντάζ/Editing:** Lav Diaz**Ήχος/Sound:** Corinne de San Jose, Cecil Cuban**Ηθοποιοί/Cast:** Ronnie Lazaro,

Janine Gutierrez, Paul Jake Paule, Hazel Orenicio, Dong Abay

Παραγωγοί/Producers: Paul Soriano, Mark Victor, Lav Diaz**Εταιρεία παραγωγής/Production**

company: Black Cap Pictures, TEN17P, sine olivia pilipinas

Επικοινωνία/Contact: Diversion

Φαντοσμία

Phantomsia

Μυθοπλασία/Fiction, 2024, Φιλιππίνες/Philippines, 246', DCP, Ασπρόμαυρη/B&W, Με ήχο/With sound, Ταγκαλόγκ/Tegalog

■ Ένας πρώην αρχιλοχίας στοιχειώνεται από μια ασυνήθιστη μυρωδιά που προκαλείται από *φαντοσμία* ή οσφρητικές ψευδαισθήσεις, οι οποίες τον κάνουν να αισθάνεται οσμές που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Ο γιατρός του τον συμβουλεύει να αντιμετωπίσει τις σκοτεινές εμπειρίες του από τη στρατιωτική του θητεία. Πηγαίνει τότε εθελοντικά σε ένα νησιωτικό στρατόπεδο ποινών, όπου συναντά μια άλλη ζοφερή πραγματικότητα. Η ταινία διερευνά τη συνεχή βία που ασκείται από τους ανθρώπους, από τις θρησκευτικές συγκρούσεις μέχρι τις καταχρήσεις κατά των γυναικών, θέτοντας το ερώτημα πώς μπορούν να επιτευχθούν η δικαιοσύνη και η σωτηρία σε έναν βίαιο κόσμο.

■ One former master sergeant is haunted by an unusual smell caused by phantomsia, or olfactory hallucinations, which cause him to sense smells that don't really exist. His doctor advises him to confront his dark experiences from his military service. He then volunteers to go to an island penal camp, where he encounters a grim reality. The film explores the persistent violence inflicted by humans, from religious conflict to abuses against women, questioning how justice and salvation can be achieved in a violent world.

Σκηνοθεσία/Direction:

Richard C. Ledes

Σενάριο/Screenplay:

Richard C. Ledes

Φωτογραφία/Cinematography:

Valentina Caniglia

Ηθοποιοί/Cast: David Patrick Kelly, Ismenia Mendes, Antu Yacob**Παραγωγοί/Producers:**

Richard C. Ledes

Επικοινωνία/Contact:

Richard C. Ledes

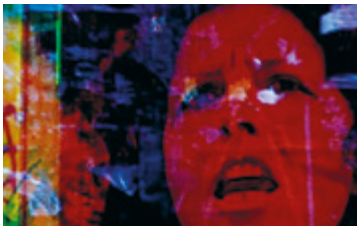
Αντίο, Λακάν

Adieu Lacan

Μυθοπλασία/Fiction, 2021, ΗΠΑ/USA, 93', DCP, Ασπρόμαυρη, έγχρωμη/
B&W, color, Με ήχο/With sound, Αγγλικά/English

■ Μια νεαρή γυναίκα, η Σερίμα, η οποία προσπαθεί να καταλάβει γιατί η πορεία της προς τη μητρότητα έχει φτάσει σε αφόρητο αδιέξοδο, ταξιδεύει στο Παρίσι για να κάνει ψυχανάλυση με τον ανεξάρτητο Γάλλο ψυχχαναλύτη Ζακ Λακάν. Η ταινία βασίζεται στο θεατρικό έργο *Αντίο, γιατρέ (Adieu Douteur)* και στο μυθιστόρημα *Ο παπαγάλος και ο γιατρός (O Paragaio e o Douteur)* της Βραζιλιάνας ψυχχαναλύτριας και συγγραφέως Μπέτι Μιλάν, η οποία, στην πραγματικότητα, υπήρξε αναλυόμενη του Λακάν. Η ταινία, σύμφωνα με τη Μάβις Χάιμς, «απεικονίζει απαλά, διακριτικά και με ακρίβεια μια αναλυτική θεραπεία, και πιο συγκεκριμένα, μια θεραπεία που προχωρεί σύμφωνα με τις γραμμές μιας λακανικής θεραπείας».

■ A young woman, Seriemá, who is trying to understand why her path to motherhood has reached an unbearable impasse, travels to Paris to do psychoanalysis with the maverick French psychoanalyst Jacques Lacan. The film is based on the play *Goodbye, Doctor* and the novel *The Parrot and the Doctor* by Brazilian psychoanalyst and writer Betty Milan, who was actually Lacan's analysand. The film, according to Mavis Himes, "gently, subtly and accurately portrays an analytic treatment, and more specifically a treatment that proceeds along the lines of a Lacanian cure".

Σκηνοθεσία/Direction:

Guillaume Cailleau, Ben Russell

Σενάριο/Screenplay:

Guillaume Cailleau, Ben Russell

Φωτογραφία/Cinematography:

Guillaume Cailleau, Ben Russell

Μοντάζ/Editing:

Guillaume Cailleau, Ben Russell

Παραγωγός/Producer:

Guillaume Cailleau

Εταιρεία παραγωγής/Production**company:** Cask Films**Επικοινωνία/Contact:** Light Cone

Μέτρα λιτότητας

Austerity Measures

Πειραματικό/Experimental, 2012, Γερμανία/Germany, 9', Ψηφιακό αρχείο/
Digital file, Έγχρωμη/Color, Βουβή/Silent

■ Ένα πορτρέτο, με χρωματικό διαχωρισμό, της γειτονιάς των Εξαρχείων της Αθήνας, που τραβήχτηκε κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων κατά της λιτότητας στα τέλη του 2011. Σε ένα μέρος γεμάτο αδέσποτες γάτες και σκούτερ, αστυνομικούς και μολότοφ, αρχαίους μύθους και νέα ερείπια, όπου οι γροθιές υψώνονται όπως οι κίονες του Παρθενώνα, αυτό είναι ένα φιλμ για τις επιφάνειες: για τα γκράφιτι στους μαρμαρίνους δρόμους και την κόλλα στους τοίχους. Το φιλμ είναι επεξεργασμένο στο χέρι σε κόκκινο, πράσινο και μπλε.

■ A color-separation portrait of the Exarchia neighborhood of Athens, Greece, made during the Anti-Austerity protests in late 2011. In a place thick with stray cats and scooters, cops and Molotovs, ancient myths and new ruins; where fists are raised like so many columns in the Parthenon, this is a film of surfaces - of graffitied marble streets and wheat-pasted city walls - hand-processed in red, green, and blue.

Παράλληλες εκδηλώσεις / Side Events

Σάββατο 7 Δεκ. // Saturday, Dec. 7

16:30 // Αίθουσα Α / Hall A

1. Masterclass Αντουανέπας Αγγελίδη / Masterclass Antoinetta Angelidi

Το masterclass θα διεξαχθεί στα ελληνικά και θα υπάρχει διαδοχική διερμηνεία στα αγγλικά. / The masterclass will be conducted in Greek and there will be consecutive interpretation into English.

2. Διάλογος για το έργο της Αντουανέπας Αγγελίδη // Dialogue on the work of Antoinetta Angelidi

Συνομιλούν οι / Conversing:

Αθηνά Αθανασίου / Athena Athanasiou

Καθηγήτρια Κοινωνικής Ανθρωπολογίας, Κοσμητορας της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών, Πάντειο Πανεπιστήμιο / Professor of Social Anthropology and Gender Theory, Panteion University

Ρέα Βαλντέν / Rea Walldén

Επίκουρη καθηγήτρια Σκηνοθεσίας και Μοντάζ, Τμήμα Ψηφιακών Τεχνών και Κινηματογράφου, Πανεπιστήμιο Αθηνών / Assistant Professor of Film Direction and Editing, Department of Digital Arts and Cinema, University of Athens

Φιλ Ιερόπουλος / Fil Ieropoulos

Σκηνοθέτης, καλλιτέχνης και ερευνητής / Film director, artist and researcher

Σάββας Μιχαήλ / Savvas Michael

Συγγραφέας / Writer

Έλενα Χαμαλίδη / Elena Hamalidi

Αναπληρώτρια καθηγήτρια Ιστορίας Τέχνης, Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας, Ιόνιο Πανεπιστήμιο / Associate Professor of Art History, Department of Audio-Visual Arts, Ionian University

Θα ακολουθήσει ανοιχτή συζήτηση με το κοινό.

Την εκδήλωση διευθύνει η Ρέα Βαλντέν. /

An open discussion with the audience will follow.

The event will be chaired by Rea Walldén.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί στα ελληνικά. /

The discussion will be held in Greek.

Κυριακή 8 Δεκ. // Sunday, Dec. 8

14:30 // Αίθουσα Α / Hall A

Συζήτηση στρογγυλής τράπεζας /
Roundtable discussion

“Reframing Images” x ARTWORKS: Εξερευνώντας την τομή του κινηματογράφου και της σύγχρονης τέχνης / Exploring the intersection of cinema and contemporary art

Συμμετέχοντες κινηματογραφιστές-καλλιτέχνες / Participating filmmakers-artists:

Μαρία Αναστασίου / Maria Anastassiou

(Κύπρος / Cyprus)

Δανάη Ηώ / Danae Io

(Ελλάδα / Greece)

Σαμπχάβι Κολ / Shambhavi Kaul

(Ινδία / India)

Νέιτ Λέιβι / Nate Lavey

(ΗΠΑ / USA)

Πάμπλο Μαρίν / Pablo Marín

(Αργεντινή / Argentina)

Μαλένα Σλάμ / Malena Szlam

(Χιλή / Chile)

Συντονισμός / Moderation:

Μενέλαος Καραμαγγιώλης /

Menelaos Karamaghiolis

(σκηνοθέτης / director)

Η συζήτηση θα διεξαχθεί στα αγγλικά. /

The discussion will be held in English.

Πέμπτη 12 Δεκ. // Thursday, Dec. 12

**14:00 // Ινστιτούτο Γκαίτε, Ομήρου 14-16 /
Goethe-Institut Athen, 14-16 Omirou str.**

Συζήτηση στρογγυλής τράπεζας /
Roundtable discussion

**Ψηφιοποίηση, αποκατάσταση και το μέλλον
των Ευρωπαϊκών Φιλμικών Αρχείων /
Digitasation, restoration and the future of
European film heritage institutions**

Συνομιλούν οι / Conversing:

Λεωνίδας Χριστόπουλος / Leonidas Christopoulos

Διευθύνων Σύμβουλος, EKKOMEΔ
«Δημιουργική Ελλάδα» / Chief Executive Officer
of Hellenic Film & Audiovisual Center
“Creative Greece”

Ηλέκτρα Βενάκη / Electra Venaki

Συντονίστρια του Εργαστηρίου Ψηφιακής
Αποκατάστασης Ταινιών, Ταινιοθήκη της Ελλάδος
/ Coordinator of the Digital Film Restoration
Laboratory, Greek Film Archive

Πωλίνα Ρεϊζή / Paulina Reizi

Ερευνήτρια και Σύμβουλος Συντήρησης
οπτικοακουστικών έργων, Ένωση Ευρωπαϊκών
Ταινιοθηκών (ACE) / Researcher and Consultant
in the field of audiovisual preservation,
Association of European Cinematheques (ACE)

Σελίν Ρουιβό / Céline Ruivo

Συντηρήτρια φιλμ, Καθηγήτρια στο ULB
(Βρυξέλες), Αντιπρόεδρος Domitor /
Film preservationist, Professor at ULB (Brussels),
Vice president of Domitor

Παντελής Βούλγαρης / Pantelis Voulgaris

Σκηνοθέτης / Director

Ασημίνα Προέδρου / Asimina Proedrou

Σκηνοθέτρια / Director

Συντονισμός / Moderation:

Μαρία Κομνηνού / Maria Komninos

Πρόεδρος του ΔΣ, Ταινιοθήκη της Ελλάδος /
President of the Board of Directors, Greek Film
Archive

Θα υπάρχει ταυτόχρονη διερμηνεία
(Ελληνικά-Αγγλικά) / Simultaneous interpretation
will be available (Greek-English).

Παρασκευή 13 Δεκ. // Friday, Dec. 13

**15:00 // Ινστιτούτο Γκαίτε, Ομήρου 14-16 /
Goethe-Institut Athen, 14-16 Omirou str.**

Συζήτηση στρογγυλής τράπεζας /
Roundtable discussion

**Παραγωγή σε μια παγκοσμιοποιημένη
αγορά για ταινίες δημιουργών και ντοκιμαντέρ /
Production in a Globalized Market for Auteur
Films and Documentaries**

Συνομιλούν οι / Conversing:

Τζάκι Ντέιβις / Jacqui Davies

Primitive Film (Ηνωμένο Βασίλειο / United Kingdom)

Αντρέα Κεράλι / Andrea Queralt

4A4 Productions (Ισπανία / Spain)

Άντα Σολομόν / Ada Solomon

HiFilm Productions and microFILM
(Ρουμανία / Romania)

Θάνος Αναστόπουλος / Thanos Anastopoulos

Φαντασία Οπτικοακουστική (Fantasia)
(Ελλάδα / Greece)

Κωνσταντίνα Σταυριανού /

Konstantina Stavrianou

Graal (Ελλάδα / Greece)

Γιώργος Τσούργιαννης / Yorgos Tsourgiannis

Horsefly Films (Ελλάδα / Greece)

Συντονισμός / Moderation:

Αθηνά Καρτάλου-Αντούκου /

Athina Kartalou-Aduku

Γενική Διευθύντρια, Γ.Δ. Κινηματογράφου,
EKKOMEΔ / General Director, Film General
Directorate, Hellenic Film & Audiovisual Center,
Creative Greece

Θα υπάρχει ταυτόχρονη διερμηνεία
(Ελληνικά - Αγγλικά) / Simultaneous interpretation
will be available (Greek - English)

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου,
Οπτικοακουστικών Μέσων & Δημιουργίας
Creative Greece

Παράλληλες εκδηλώσεις / Side Events

Σάββατο 14 Δεκ. // Saturday, Dec. 14

14:00 // Αίθουσα Α / Hall A

**Masterclass Ράντου Ζούντε /
Masterclass Radu Jude**

Συντονισμός / Moderation:

Χρήστος Μήτσος / Christos Mitsis

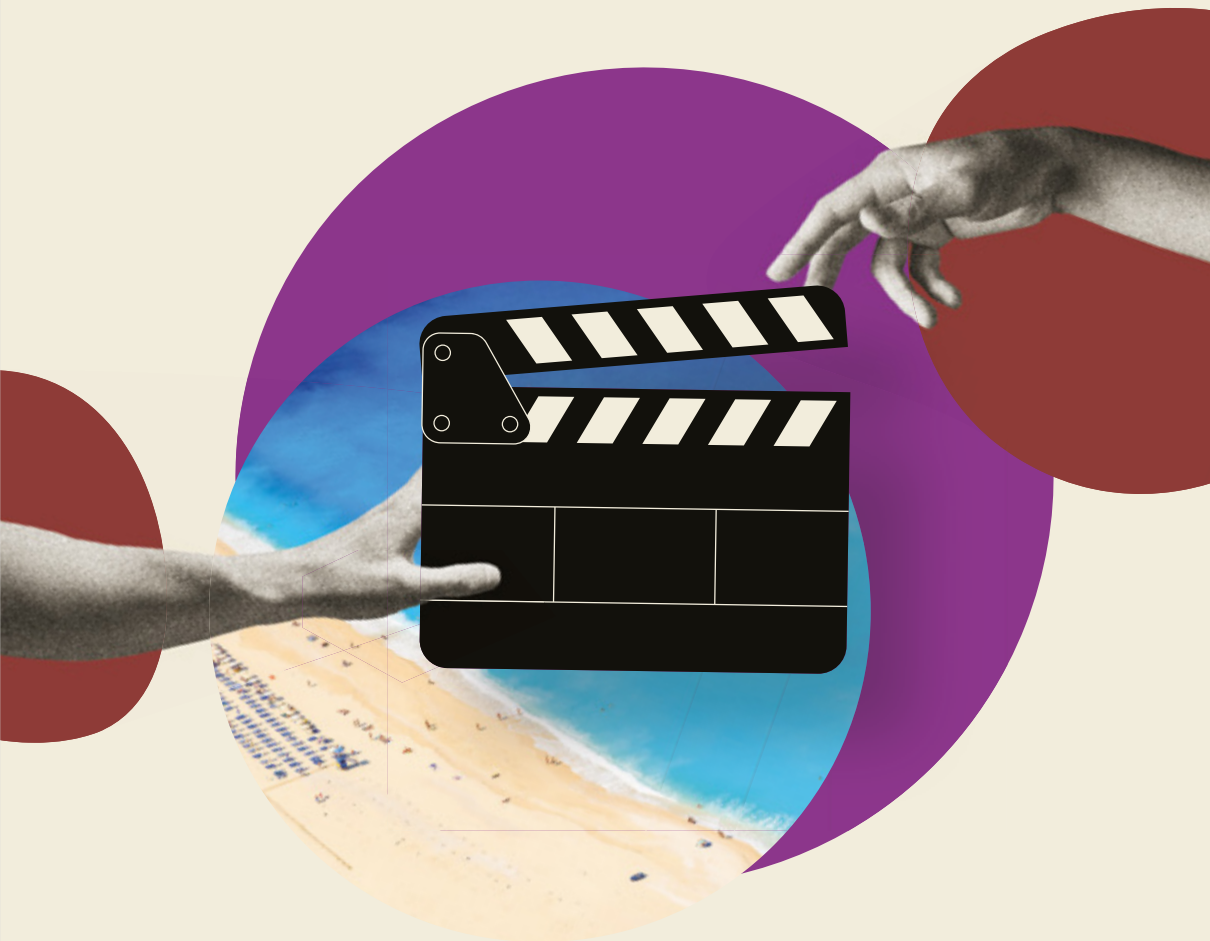
κριτικός κινηματογράφου / film critic

Θα υπάρχει ταυτόχρονη διερμηνεία
(Ελληνικά-Αγγλικά). / Simultaneous interpretation
will be available (Greek-English).

GFC & EKOME
unite their forces in the

Hellenic Film & Audiovisual Center

Creative Greece

**Hellenic Film &
Audiovisual Center**
Creative Greece

[f](#) [in](#) [X](#) [v](#) [@](#)

Δ.Σ. ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος Μαρία Κομνηνού

Αντιπρόεδρος Αφροδίτη Λίτση

Γεν. Γραμματέας Βάλερυ Κοντάκου

Ταμίας Βάσω Καραμπέτσου

Μέλος Ευάγγελος Σόρογκας

13ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος Θεόδωρος Αδαμόπουλος

Καλλιτεχνική Διευθύντρια Μαρία Κομνηνού

Υπεύθυνη Γενικού Συντονισμού Παραγωγής

Δήμητρα Αράτογλου

Οργάνωση παραγωγής

Ρόμπι Εκσιέλ

Βοηθός γενικού συντονισμού παραγωγής

Ιωάννα Παπαδοπούλου

Οικονομικό Τμήμα Βασίλης Μπίμπας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Επικεφαλής συντονισμού προγράμματος

Ιάκωβος Σκενδερίδης

Επιλογή Ταινιών

Μαρία Κομνηνού (Διεθνές διαγωνιστικό, Κώστας Γαβράς,

Αποκατεστημένες και υπέροχες, Ειδικές προβολές)

Ιάκωβος Σκενδερίδης

(Διεθνές διαγωνιστικό, Reframing Images,

Αποκατεστημένες και υπέροχες, Ειδικές προβολές)

Νεφέλη Γκαμπάντ (Διεθνές διαγωνιστικό,

Reframing Images, Ράντου Ζούντε, Μιγκέλ Γκόμες,

Αποκατεστημένες και υπέροχες, Ειδικές προβολές)

Νικόλ Μπρενέζ & Πολ Γρίβας (Ζαν-Λικ Γκοντάρ)

Προγραμματισμός Ταινιών

Ιάκωβος Σκενδερίδης (Διεθνές διαγωνιστικό,

Reframing Images, Αντουανέττα Αγγελίδη,

Μιγκέλ Γκόμες, Κώστας Γαβράς, Ζαν-Λικ Γκοντάρ,

Αποκατεστημένες και υπέροχες, Ειδικές προβολές)

Νεφέλη Γκαμπάντ (Διεθνές διαγωνιστικό,

Reframing Images, Ράντου Ζούντε, Μιγκέλ Γκόμες)

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Υπεύθυνη γραφείου τύπου & επικοινωνίας

Ευάνα Βενάρδου

Βοηθός γραφείου τύπου

Γιάννης Κοντός

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Υπεύθυνη δημοσίων σχέσεων & φιλοξενίας

Νίκη Κατσαντώνη

ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Τεχνικός υπεύθυνος Τάσος Αδαμόπουλος

Συντονισμός κίνησης ταινιών & υποστήριξη παραγωγής

Νεκτάριος Σάκκας

Υπεύθυνη online πλατφόρμας, διαχείριση ιστοσελίδων,

εφαρμογών & μέσων κοινωνικής δικτύωσης

Ζωή Χατζή

Δημιουργία τρέιλερ-Μοντάζ Στέφανος Μίνογλου

Μετάφραση-υποπλισμός Νεανικό Πλάνο

Διευθύντρια του τμήματος μετάφρασης

& υποπλισμού Κατερίνα Ζαμπέλη

Σκηνοθεσία τελετής έναρξης και λήξης

Σταύρος Στάγκος

Ραδιοφωνικό προωθητικό σποτ

Δημήτρης Βραχνός

ΕΚΔΟΣΗ

Έκδοση Μαρία Κομνηνού

Υπεύθυνος έκδοσης καταλόγου και ωρολογίου

προγράμματος και παρουσίασης προγράμματος

δράσεων Σάββας Καρέλης

Συγγραφή, επιμέλεια και μετάφραση κειμένων

Ιουλία Μέρμηγκα

Κείμενα καταλόγου Μαρία Κομνηνού, Αντουανέττα

Αγγελίδη & Ρέα Βαλντέν, Νεφέλη Γκαμπάντ, Ιουλία

Μέρμηγκα, Νικόλ Μπρενέζ & Πολ Γρίβας, Ιάκωβος

Σκενδερίδης

Διόρθωση κειμένων Δημήτρης Λυμπερόπουλος

Βοηθός μετάφρασης Γιάννης Κοντός

Υπεύθυνη βιβλιοθήκης / αρχείου Κατερίνα Γεωργίου

Δημιουργική εικόνα & σχεδιασμός εντύπων

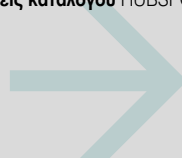
Βάσω Αβραμοπούλου / A4_Design

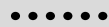
Σελιδοποίηση & επεξεργασία εικόνων

Μόιρα Δουράνου / A4_Design

Ψηφιακές εκτυπώσεις Cloudprint IKE

Εκτυπώσεις καταλόγου HUBSPOT IKE

GREEK FILM ARCHIVE BOARD OF DIRECTORS

President Maria Komninos

Vice President Aphroditi Liti

Secretary General Valerie Kontakos

Treasurer Vasso Karabetsou

Member Evangelos Sorogas

13th ATHENS AVANT-GARDE FILM FESTIVAL

President Theodoros Adamopoulos

Artistic Director Maria Komninos

Manager of General Production Coordination

Dimitra Arapoglou

Production Organisation Robbie Eksiel

General production coordination assistant

Ioanna Papadopoulou

Financial Management Vassilis Mpimpas

PROGRAM

Head of Program Coordination

Jacob Skenderidis

Film selection

Maria Komninos (International Competition, Costa-Gavras, Restored and Beautiful, Special Screenings)

Jacob Skenderidis

(International Competition, Reframing Images, Restored and Beautiful, Special Screenings)

Nepheli Gambade (International Competition, Reframing Images, Radu Jude, Miguel Gomes, Restored and Beautiful, Special Screenings)

Nicole Brenez & Paul Grivas (Jean-Luc Godard)

Programming

Jacob Skenderidis (International Competition, Reframing Images, Antoinetta Angelidi, Miguel Gomes, Costa-Gavras, Jean-Luc Godard, Restored and Beautiful, Special Screenings)

Nepheli Gambade (International Competition, Reframing Images, Radu Jude, Miguel Gomes)

PRESS OFFICE

Communication & publicity manager

Evanna Venardou

Communication & publicity assistant

Yiannis Kontos

PUBLIC RELATIONS

Public relations & hospitality manager

Niki Katsantoni

PRODUCTION

Technical support Tasos Adamopoulos

Film trafficking Nektarios Sakkas

Website, online platform and social media

Zoi Chatzi

Trailer Creation & Editing Stefanos Minoglou

Subtitles Neaniko Plano - Subtitles

Director of Translation & Subtitling Department

Katerina Zampeli

Opening and closing ceremony

Stavros Stagkos

Radio promotional spot

Dimitris Vrahnos

PUBLICATION

Publication Maria Komninos

Coordination of catalog and timetable publications

Sawas Karelis

Writing, editing, and translation

Ioulia Mermigka

Texts Maria Komninos, Antoinetta Angelidi & Rea Walldén, Nicole Brenez & Paul Grivas, Nepheli Gambade, Ioulia Mermigka, Jacob Skenderidis

Proofreading Dimitris Liberopoulos

Translation assistant Yiannis Kontos

Library/Photo Archive Katerina Georgiou

Art Direction & Design

Vassiliki Avramopoulou / A4_Design

DTP & Image editing

Moira Douranou / A4_Design

Digital Printing Cloudprint IKE

Printing HUBSPOT IKE

**Το 13ο Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας ευχαριστεί /
The 13th Athens Avant-Garde Film Festival wishes to thank:**

Την Υπουργό Πολιτισμού Λίνα Γ. Μενδώνη /
The Minister of Culture Lina G. Mendoni

Τον Υφυπουργό Πολιτισμού, αρμόδιο για θέματα σύγχρονου πολιτισμού, Ιάσωνα Φωτήλα /
The Deputy Minister of Culture, responsible for contemporary culture, Iason Fotilas

Τον Περιφερειάρχη Αττικής Νίκο Χαρδαλιά /
The Regional Governor of Attica Nikos Hardalias

Τη Γενική Γραμματέα Σύγχρονου Πολιτισμού του Υπουργείου Πολιτισμού Ελένη Δουνδουλάκη /
The General Secretary of Contemporary Culture of the Ministry of Culture Eleni Doundoulaki

Την Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Παραστατικών Τεχνών και Κινηματογράφου του Υπουργείου Πολιτισμού Μαργαρίτα Αλεξομανωλάκη /
The Head of the Directorate of Performing Arts and Cinema of the Ministry of Culture Margarita Alexomanolaki

Την Προϊσταμένη του Τμήματος Κινηματογραφίας και Οπτικοακουστικών Μέσων του Υπουργείου Πολιτισμού Ελένη Τουμπάνακη /
The Head of the Department of Cinema and Audiovisual Media of the Ministry of Culture Eleni Toubanaki

Τα στελέχη της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης του ΠΕΠ Αττικής και ιδιαίτερα τον Προϊστάμενο Δημήτρη Δρόση, καθώς και τους: Άγγελο Σπηλιώτη, Ανδρέα Κατσανίκο και Ελισάβετ Κωνσταντάκου / The executives of the Special Management Service of the Regional Operational Program of Attica and especially the Head Dimitris Drosis, as well as Angelos Spiliotis, Andreas Katsanikos and Elisavet Konstantakou

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Οπτικοακουστικών Μέσων και Δημιουργίας – Creative Greece και ιδιαίτερα τον Διευθύνοντα Σύμβουλο Λεωνίδα Χριστόπουλο, τη Γενική Διευθύντρια, Γ.Δ. Κινηματογράφου, ΕΚΚΟΜΕΔ Αθηνά Καρτάλου-Αντούκου και τη Διευθύντρια Ανάπτυξης και Παραγωγής Ζωή Κανδύλα / The

Hellenic Film & Audiovisual Center - Creative Greece and especially the Chief Executive Officer Leonidas Christopoulos, the General Director, Film General Directorate, Hellenic Film & Audiovisual Center, Creative Greece Athina Kartalou-Antoukou and the Director of Development and Production Zoe Kandyla

Την ARTWORKS και ιδιαίτερα τη Συνιδρύτρια και Διευθύντρια Μαρίλη Κωνσταντινοπούλου, τη Συνιδρύτρια Δήμητρα Νικολού, τον Συντονιστή Προγράμματος Πάνο Γιαννικόπουλο και την Υπεύθυνη Επικοινωνίας Ξαβιέρα Κουβαρά / ARTWORKS and especially the Co-Founder and Director Marily Konstantinopoulou, the Co-Founder Dimitra Nikolou, the Programme Coordinator Panos Giannikopoulos and the Communication Manager Xaviera Kouvaras

Το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (Ι.Σ.Ν.) και ιδιαίτερα την Αρίστη Σταθακοπούλου του Τμήματος Διαχείρισης Δωρεών και την Αλέξια Βασιλικού του Τμήματος Τύπου και Επικοινωνίας / The Stavros Niarchos Foundation (SNF) and especially Senior Program Officer Aristi Stathakopoulou and Communications Officer Alexia Vasilikou

Την Πρεσβεία της Πορτογαλίας στην Ελλάδα και ιδιαίτερα τον Πρέσβη Rui Macieira, τον Σύμβουλο της Πρεσβείας-Προϊστάμενο του Προξενικού Τμήματος Thiago Carvalho και τον αρμόδιο για θέματα πολιτισμού του Προξενικού Τμήματος Χρήστο Κωτσακόπουλο / The Embassy of Portugal in Greece and especially Ambassador Rui Macieira, the Counsellor of the Embassy-Head of the Consular Section Thiago Carvalho and the Counsellor for Cultural Affairs of the Consular Section Christos Kotsakopoulos

Την Πρεσβεία της Γαλλίας στην Ελλάδα και ιδιαίτερα την Πρέσβειρα Laurence Auer / The Embassy of France in Greece and especially Ambassador Laurence Auer

Το Γαλλικό Ινστιτούτο της Αθήνας και ιδιαίτερα τον Διευθυντή Nicolas Eybalin, τον Ακόλουθο για τα

Οπτικοακουστικά Μέσα Aimé Besson και τη Βοηθό των Τμημάτων Πολιτιστικής Συνεργασίας και Πολιτιστικών Βιομηχανιών Άννα Παπαδοπούλου / The French Institute of Athens and in particular the Director Nicolas Eybalin, the Audiovisual Attaché Aimé Besson and the Assistant of the Cultural Cooperation and Cultural Industries Departments Anna Papadopoulou

Το Goethe-Institut Athen και ιδιαίτερα τον Διευθυντή Πολιτιστικών Προγραμμάτων Marc-André Schmachtel και την Ελεάννα Παπαθανασιάδη από το Τμήμα Πολιτιστικών Προγραμμάτων / The Goethe-Institut Athens and especially the Director of Cultural Programmes Marc-André Schmachtel and Eleanna Parathanasiadi from the Cultural Programmes department

Την Πρεσβεία της Αυστρίας στην Ελλάδα και ιδιαίτερα την Πρέσβειρα Gerda Vogl, τον Επιπετραμμένο και Σύμβουλο Υπουργού Philipp Wassermann και την Chara Mamata / The Embassy of Austria in Greece and especially Ambassador Gerda Vogl, the Minister Counsellor and Deputy Head of Mission Philipp Wassermann and Chara Mamata

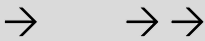
Την Πρεσβεία της Ρουμανίας στην Ελλάδα και ιδιαίτερα την Επιπετραμμένη Mioara-Florina Pituț και τη Σύμβουλο Υπουργού Katalin Oanță / The Embassy of Romania in Greece and in particular the Head of Mission Mioara-Florina Pituț and the Minister Counselor Katalin Oanță

Τον μουσικό Λόλεκ / The musician Lolek

Τη Μικροζυθοποιία Κυκλάδων Νήσο και ιδιαίτερως τη Μάγια Τσόκλη / The Microbrewery of Cyclades Nisos and especially Maya Tsoklis

Την εταιρεία Αμνυχ και ιδιαίτερως το Hendrick's Gin /The Amnyx company and especially Hendrick's Gin

Το ξενοδοχείο / Hotel Wyndham Grand Athens

Ευχαριστούμε επίσης / Special thanks to:

Τα μέλη της κριτικής επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού / The members of the jury of the International Competition: Ρέα Βαλντέν/Rea Walldén, Μαρία Κουρκούτα/Maria Kourkouta, Τζάκι Ντέιβς / Jacqui Davies

Τα μέλη (SNF ARTWORKS Fellows) της κριτικής επιτροπής του Διαγωνιστικού «Reframing Images» / The members (SNF ARTWORKS Fellows) of the jury of the "Reframing Images" Competition: Νερίταν Ζιντζιρία/Neritan Zinzhiria, Χριστίνα Κουτσοσπύρου / Christina Koutsospyrou, Κωστή Χαραμουντάνη / Kostas Charamountanis

Αρχεία και Εταιρείες / Film Archives and Companies:

4 A 4 Productions, 4 Proof Film, Abis Studio, Academy of Media Arts Cologne, Alpha Tango Productions, Arte France Cinéma, Aruac Filmes, Beta Cinema, Black Cap Pictures, Bofa Productions, Bomba Cine, CaSk Films, Casa Azul Films, CBA, Centre Pompidou, CG Cinéma, Cine +, Cinéma Defacto, Cinenovo, Cinobo, Circe Films, Clarão Companhia, Culture Tones, Diversion, Dolce Films, endorfilm, Epicmedia Productions, Eaux Vives Productions, Écran noir productions, E&W Films, FIEF Productions, Films Boutique, Film Constellation, Filmgalerie 451, Fondazione In Between Art Film, Gaumont, Georgian National Film Center, German Film and Television Academy Berlin, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου/Greek Film Centre, Golddust by Ashadu, GSARA, Gullane, Heretic, Hi Film Productions, Hutukara Associação Yanomami, Hyperion Productions, IDHEC, Impronta Films, Joe's Vision, Kamal Aljafari Productions, KG Productions, Kinorama, Kino Rebelde, KLAS FILM, Komplizen Film, l'atelier, La Huit, Les Films d'Ici, Les Films du Losange, Les Films Pelléas, Light Cone, Lights On, Lux, Matière Première, Métropoles, microFILM, Monte & Culebra, Mulberry Development, New Matter Films, Neoart (BiH/RS), O Som e a Fúria, Oyster Films, Panama Film, Pandora Film, Paul Thiltges Distributions, Películas mirando el techo, Playtime, Portugal Film - Portuguese Film

Agency, Pyramide International, Pym Films, Rai Cinema, Rediance Films, Rosebud.21, Saga Film, Set Sail Films, Shellac Films, Shellac Sud, sine olivia pilipinas, Square Eyes, Stemal Entertainment, Taller Tritón, TEN17P, The Festival Agency, The Match Factory, Theo Films, Trapecio Cine, TVR, Vivo film, Volte Films, Uma Pedra no Sapato, Wašté Films, Weird Wave, We Wide Wave, Womanray, ZDF/ARTE

Τους: Sandro Aguilar, Hussein Akbaraly, Νίνα Αλεξανδράκη/Nina Alexandraki, Αλέκος Αλεξιάδης/Alekos Alexiadis, Crista Alfaiate, Kamal Aljafari, Razan AlSalah, Μαρία Αναστασίου/Maria Anastassiou, Θάνο Αναστόπουλο/Thano Anastopoulos, Αντουανέττα Αγγελίδη/Antoinetta Angelidi, Fabrice Aragno, Nelson Carlos De Los Santos Arias, Miguel Armas, Flavio Arnone, Karimah Ashadu, Sharlene Bamboat, Julien Beaunay, Ilinca Belciu, Mary Bell, Leonardo Bigazzi, Simone Bitton, Catherine Bizern, Sara Brinca, Stefanie Bodien, Cécile Bordas, Valentzina Bronzini, João Cabrita, Marie-Pierre Camus, Leos Carax, Amina Salem Castaing, Zyanya Castilla, Renaud Chapelle, Hsiao Wen Chiu, Djordje Ćirić, Javier Packer Comyn, Julien Contreau, Hanan Coumal, Gabriela Carneiro da Cunha, Egle Cepaite, Guillaume Cailleau, Chanasorn Chaikitiporn, Milena Czernovsky, Θεοφάνης Δαλέζιος/Theofanis Dalezios, Adam Dawtrey, Christina Demetriou, Claire Devoogd, Lav Diaz, M'Hand Abadou Djezairi, Alix Dufresne, Catherine (Eka) Edisherashvili, Heinz Emigholz, Mitra Farahani, Maureen Fazendeiro, Faraz Fesharaki, Christian Ferencz-Flatz, Sébastien Fouque, Hicham Gardaf, Emilija Gašić, Agustina Sánchez Gavier, Fanny Gavelle, Alexandre Gavras, Κώστας Γαβράς/Costa-Gavras, Michèle Ray-Gavras, George Georgiou, Beatrice Gibson, Charles Gillibert, Petros Gkotsis, Miguel Gomes, Paul Grivas, Alaïs Gruber, Mathilde Guillevic, Marion Guillon, Bérénice Hahn, Lawrence Abu Hamdan, Shuhei Hatano, Luise Hauschild, Manuela Heidloff, Δανάη Ηώ/Danae Io, Miloš Ivanović, Wouter Jansen, Patita Jittanont, Stéphane Jourdain, Radu Jude, Viviana Kammel, Shambhavi

Kaul, Giorgos Karnavas, Yannick Kergoat, Ehsan Khoshbakht, Babis Konarakis, Marina Konti, Tajana Kosor, Lilith Kraxner, Nate Lavey, Richard C. Ledes, Luís Lemos, Alma-Lià, Χένια Maingot, Θεωδωρή Μάντζαρης/Theodore Mantzaris, Pablo Marín, Philippe Martin, Fabienne Martinot, Marta Mateus, Flavia Mazzarino, Lino Meireles, Tasos Melemenidis, Laurence Milon, Miguel Montalva, Marcel Mrejen, Celeste Rojas Mugica, Florencia de Mugica, Raluca Munteanu, Sophia Musa, Charlotte Nastasi, Moritz Nehlich, Ketevan Nozadze, Hazel Orencio, Leonor Pacheco, Ιωάννα Παναγιωτίδου/ Ioanna Panagiotidou, Ζήνος Παναγιωτίδης/ Zinos Panagiotidis, Λευτέρη Παναγιώτου/Lefteris Panagiotou, Louise Paraut, Miranda Pennell, Leonora Perrin, Aurélien Petit, Matías Piñeiro, Leonardo Pironi, Edwy Plenel, Rui Poças, Raphaëlle Quinet, Filipa Reis, Jessica Sarah Rinland, Ava Rocha, Eryk Rocha, Ewelina Rosinska, Céline Ruivo, Ben Russell, Ana Fernandez Saiz, Kittitouch Sasai, Melanie Schapiro, Valerie-Malin Schmid, Mariam Shatberashvili, Margarida Serrano, António Simão, Adrian Sitaru, Sofia Sklavou, Ada Solomon, Paul Soriano, Ioanna Stais, Κωνσταντίνα Σταυριανού/ Konstantina Stavrianou, Rūta Švedkauskaitė, Andrijana Sofranić Šućur, Malena Szlam, Maryam Tafakory, Chloe Tai, Francisco Rodríguez Teare, Alexandru Teodorescu, Agusta Thorarinsdottir, Sofia Tocar, Giorgos Toghias, Marieke Tricoire, Truong Minh Quý, Ilias Tsiaras, Σάκης Τσιτομενέας/ Sakis Tsitomeneas, Γιώργο Τσουργιαννη/Yorgos Tsourgiannis, Nanako Tsukidate, Miguel Valverde, María Vera, Mark Victor, Julie Viez, Παντελής Βούλγαρης/Pantelis Voulgaris, Luís Urbano, Janaina Wagner, Banvithit Wilawan, Camille Winkler, Daphne Xu, Jing Xu

Τις Επιτροπές / Committees:

1. Επιτροπή αξιολόγησης: Τίνα Πισχιτζή, πρόεδρος, Αντώνης Δαγκλίδης και Κώστας Κανελλόπουλος, μέλη / Evaluation Committee: Tina Pischitzi, chairperson, Antonis Daglidis and Kostas Kanellopoulos, members

2. Επιτροπή ενστάσεων: Γιώργος Βλάχος, πρόεδρος, Τάσος Αδαμόπουλος και Τάνια Βαζελάκη, μέλη/ Objections Committee: George Vlachos, chairman, Tasos Adamopoulos and Tania Vazelaki, members

3. Επιτροπή παραλαβής: Μενέλαος Καραμαγγιώλης, πρόεδρος, Τάσος Αδαμόπουλος και Κατερίνα Γεωργίου, μέλη / Commissions Committee: Menelaos Karamaghiolis, chairman, Tasos Adamopoulos and Katerina Georgiou, members

4. Επιτροπή Παρακολούθησης και Παραλαβής 13ου ΦΠΚΑ: Μενέλαος Καραμαγγιώλης, πρόεδρος, Τάσος Αδαμόπουλος και Κατερίνα Γεωργίου, μέλη / Monitoring and Delivery Committee for the 13th AAGFF: Menelaos Karamaghiolis, chairman, Tasos Adamopoulos and Katerina Georgiou, members

Τους συνεργάτες μας που εκπονοούν την πρακτική τους άσκηση στην Ταινιοθήκη: /The Greek Film Archive interns: Ιορδάνη Γαλόπουλος / Iordanis Galopoulos, Χριστίνα Κωνσταντέλου / Christina Konstanelou, Αναστασία Κώτσο / Anastasia Kotso, Φιλώ Μαρία Σιδέρη / Filio Maria Sideri

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΑΓΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΑΤΤΙΚΗ" 2021-2027.
THE EVENT IS INCLUDED IN THE REGIONAL PROGRAM "ΑΤΤΙΚΑ" 2021-2027.

Με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

EUROPA
CINEMAS
Creative Europe MEDIA

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου,
Οπτικοακουστικών Μέσων & Δημιουργίας
Creative Greece

Austrian
Embassy
Athens

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΔΩΡΗΤΗΣ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

ΧΟΡΗΓΙΣ ΠΟΤΩΝ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

The Black Book

MOVE IT

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

a4_artdesign

Έκδοση της Ταυνοθήκης της Ελλάδος

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ιερά Οδός 48 & Μεγάλου Αλεξάνδρου

Μετρό Κεραμεικός

Τηλ: 210-3612 046

www.tainiothiki.gr

ISSN 2653 - 861X

ISSN 2653-861X

9 772653 861000